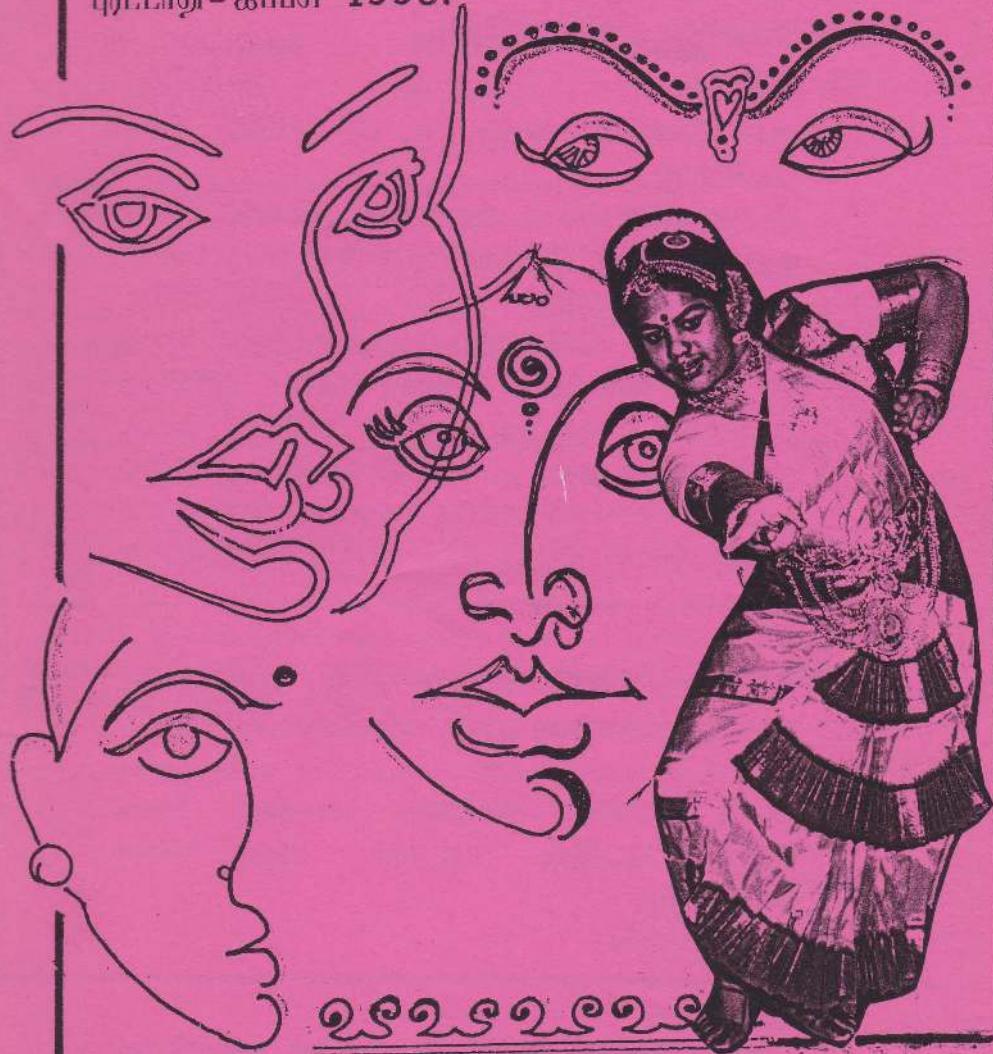

POOTARASU.

பூதரசு

பூட்டாதி - ஜெப்பி 1996.

२५२९२९२९

இனிய தமிழ் ஏடு
இடு திங்கள் ஏன்று

வாழ்த்துக்கிராம்!

செல்வி.   கஜாளினி   ஞானப்பிரகாசம்
 அவர்களின்   பாரதநாட்டிய   அரங்கேற்றம்
 அவஸ்திரேவியாவில்   கடந்த 14. 07. 1996 அன்று
 நடைபெற்றது.

இனுவில் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட செல்வி
 கஜாளினி தனது 3வயதில் நாட்டியானால் திருவாளர்
 வீரமனி அவர்களிடம் நடங்க கலையைத்தொடங்கி,
 மும்பையில் ஜெர்மனியில் வசித்தபோழுது செல்வி
 ஸ்ரீஞ்சனி குறைந்தினம், திருமதி வீசா மனியரசன்
 ஆகியோரிடம் தோட்டந்து கற்று தற்போது கடந்த
 ஓராண்டு காலமாக அவஸ்திரேவியாவில் பத்தாண்டு
 அடையார் கே. வக்குமுனின் மானவியும் நிருத்தான்யா
 இயக்குஞ்சுமான திருமதி நிருத்தசோநீமி நாமகுலேந்திரா
 அவர்களிடம் நாட்டியம்கற்கிறார்.

(மிக இனம் வயதில் பூ வரு இவை நமிற் ஏட்டுத்
 விழு நிகழ்ச்சிகளிலும் இவர் யங்குகொண்டிருக்கிறார்.)

செல்வி கஜாளினி கல்வியிலும் கலையிலும் மேலும்
 ஸிறந்து எள்ளந்திட பூ வரு இதைபூ ர்வமாக
 வாழ்த்துகிறது.
 வாழ்க! எள்க!

அட்கடயில்
 செல்வி கஜாளினி ஞானப் பிரகாசத்தின் அரங்கேற்றம்
 அரியாத் தேர்றங்களில் ஒன்று.

பூவரசு

Poovarasu

Tamilische Kultur Magazin

இனிய தமிழ் ஏடு
இருதிங்கள் ஒன்று

இதழ் 41.
புரட்டாதி-ஐப்பா 1996

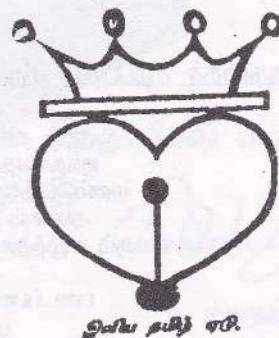
Sept.-Oct.'96

Poovarasu,
Sinniah Maheswaran,
Otto Brenner Allee -56,
28325 Bremen,
Germany.

உலகமே நம் தில்லம்
உள்ளவெல்லாம் நம் சொந்தம்.

இந்த இகாடில்...

ச. அஞ்ஜன்.
அந்திரி வொக்போர்ட்
வி. ஆர். வரதராஜா
அ. வெஞ்சோபாலன்
கெ. பீந்தாஸ்
ராஜங்கள் ஆர்ப்பிள்ட்.
வழின்
மா. தியாகேஸ்வரன்
ரை. யோகநாதன்
இராஜன் முருகனேவல்
க. ஜோர்ஜ்
ப. இராஜகாந்தன்
கௌந்தராய் ர் வாசன்
வேலையை ர் போன்னன்வா

இவைகளின் பார்ட்டு!

இன்று உங்கள் பூவரச (சிறுக்கதைச் சிறப்பிதழ்) கிடைத்திற்கு.

படித்திறன். மிகவும் நூற்றாண் ஆக்கங்கள் ரங்கள் இறுதில் விவரிக்கிறது. பார்ட்டுக்கள்.

நிறு யிக்கந்தவனும் அவர்களின் கட்டுரை-எழுத்தாளர் கடமை-எழுத்தாளர்கள் அனைவருக்கும் பயன்தரத்திற்கக் கட்டுரை.

மேலும் இன்னுமொழிர் பவன் கணபதிப்பிள்ளையின் 'காதல் சாத்திரியிகள்'. ஏ.ஜெ.நூரீன்திரியின் 'மதியாகனைகள்' என்ற இரண்டு சிறுக்கதைகளையும் மிகவும் இரசித்தப்பட்டிருக்கிறன.

நூற்றாண் ஆக்கங்களைத் தாங்கிவரும் பூவரச மேலும் வளர்ச்சி பெற என்கிறதுக்கள்.

அண்புடன்
ஒழியர் செகர்.

சிறுக்கதைச் சிறப்பிதழ் ரிப்பட்.

—இரு தீங்கள் இதற்கு நான்காண்டு நிறைவில் மாத இதழாகி ஜந்தாவதாண்டு நிறைவில் வருபார் இருமாத இதழான்போது ரெண்டிநாந்தேன் பூவரக தன் கணிபில் தளர்ந்துவிடுகிறா என்று. ஆனால் இதழுக்கு இதற்கு வேலோங்கிவரும் அதன் தரமும் பெருகிவரும் எழுத்தாளர்களின் எண்ணிக்கையும் மகிழ்ச்சியைத்தருகிறது. —இந்த ஆண்டு சிறுக்கதைச் சிறப்பிதழ் சிப்பட் படைப்பாளர்களுக்கு பாராட்டுக்கள்... புலம்பெயர் மன்னிலை பூவரசின் பங்களின்படி பூரினாத் தருகிறது. தொடர்கள்

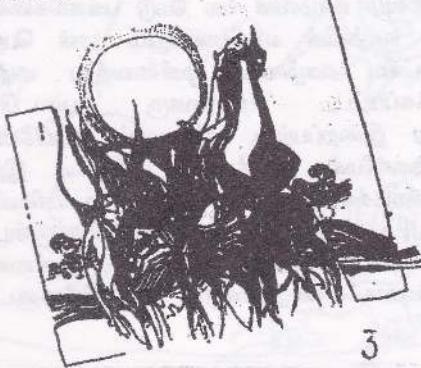
அண்புடன்
எஸ்.தேவராஜா

விடியல்!
பள்ள...பரபர்பு...சலவைப்பு
நேரமில்லை...
பின்துப்பின் எல்லையை நோக்கி
நகர்ந்துக்கொண்டிருக்கும் வாழ்வு!

வேலை!
பணம்...பதவி...பெருமை
மனிதமில்லை...
மனிதனை நினைத்துப் பார்க்க
இல்லை நோம்!
கன்னிமோரு கற்றுப்போன
வாழ்க்கைச் சிறந்துகொன்!

வீடு:
மனவன்-நகன்-நகன்
வட்டம்போட்டு
வாழ்க்கையை வட்டத்திற்குள்ளாக்கினோம்
தன் வீடு...
தன் உறவு...
தன்னால்...
வாழ்க்கை குங்கிவிட்டு!

தீரு:
உயிரு...வீருந்து...அந்தாட்டம்
உட்டுக்குள்ளேயே உயிர்ந்துக்கொண்டு
தீருவிட்ட புரிக்குள்
தீருவிய மனத்தோடு
சலவைப்பும் பரபர்ப்பும்
அதைத் தொந்துதந்தாக
வீருந்து... நடனம்...கொண்டாட்டம்
தீருவின் மதுவில்
மின் மனம்!

வயிற்றை
நோக்கிய
வருஷ்யு.

மீண்டும்... மீண்டும்
விடியல்...
வேலை...
வீடு...
இல்லை...

காலம் கொந்துக் கொண்டு...
எனக்கென்ன கவலை
நான் வாழ்விழேன்
தீந்துப்பகுவும்...இருந்து
என்கூர எந்துப் போன்றன!

நானுக்கு நான்
என்கூர நானே
முக்காந்துக் கொள்ளிறேன்
நானே
நான் மீண்டும் பிறப்பேன்
எனக்காக
என் வயிற்றுக்கொக:

-ச. அருண்.

நன்றி - அருண்
(கவிதை இதழ் மலேசியா)

வின்யோகம் சிச்ருஹர் மண்ணகர்க்கு மாதிரி.

வானில் பெரியதோர் அடையாளம் தோன்றியது.
பெண் ஒருவர் காணப்பட்டார்.

(திருவெ.12-1)

இயேகவின் அன்ன மரியானுக்கு எடுக்கும் விழாக்களில் முக்கியானவை இரண்டு.

அவை ஆகஸ்ட் 15ம் நாள் அவரது விண்ணேனற்புத்திருநாள். செப்டம்பர் 8ம் நாள் அவரது அமல் உற்பவத் திருநாள். இவ் விழாக்கள் அவர்மட்டில் மக்களுக்கு மிகுந்த அன்றையும் பற்றையும் பாச்சத்தையும் வளர்த்துவான்.

திருச்சபை மரியானின் விண்ணேனற்பு, அமல் உற்பவம் இரண்டையும் விகவாச உண்மைகளாகப் பிரகடனப்படுத்தி இவற்றைத் திருவிழாவாக பெருவிழாவாக புனித நாட்களாக அனுசரிக்கிறது. இவ்விரண்டுவிழாக்களும் மரியன்னையின் வாழ்வின் தொக்கத்திலும் இறுதியிலும் நடந்த இருபெரும் உண்மைகளை எடுத்துக்கூறி, மமது வாழ்விலும் ஏற்படும் இரு மாபெரும் உண்மைகளைப் பாட்டின்றன.

அதாவது அவை இறை அருளானது எம் ஒவ்வொருவருடைய வாழ்விலும் தருகின்ற நொடக்க அழைப்பையும் அதன்வழி அது நிகழ்த்தவிருக்கும் முழு நிறைவையும் கட்டியம்கூறி நிற்கின்றன.

இவ்விருவிழாக்களையும் தகுந்த உள்ளத்துடன் கொண்டாடி, அவை தரும் மேவான் அர்த்தத்தை எமதுவாழ்வில் கண்டப்பிடித்து வாழ்வத் முற்றும் பொருத்தமாகும்.

மரியான் விகவாசம் நம்பிக்கை அன்புக்கு ஒர் இலக்கணமாய் என்றும் வாழ்த்துவந்தார். ஆன்டவரால் சிறப்பான முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவாயிருந்தபோதும் தனது இவ்வுலக வாழ்வில் எம் ஒவ்வொருவரைப் போலவும் வாழ்வின் பல மேடு பள்ளங்களைக் கடந்து வாழ்ந்தார். தனது வாழ்வின் எந்திலையிலும் தான் பெற்ற அழைப்பை, தனது இலச்சிய வாழ்வை முன்வைத்து அதில் நடைபோட்டார். படைக்கப்பட்ட எந்தவொரு படைப்பும் கொண்டிராதவாறு, அவரது இறைப்பற்று, விகவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு தன்னைப் படைத்தவர்மீல் இருந்தது. இறைவா இந்த உள்ளம் உக்காகப் படைக்கப்பட்டது. அது உம்பிலன்றி வேறொங்கும் சங்கமமாகாது! என்ற புனித அகுஸ்தினாருடைய வாக்கிற்கமைய மரியானும் தனது வாழ்வின் இறுதி. தன்னைப் படைத்தவரிலேயே சங்கமமாகவேண்டுமென்ற குறிக்கோணுடன் வாழ்ந்தார்.

எமது வாழ்வின் இறுதிநாளைப்பற்றி வேதாகமத்தில் படிக்கும்போது. (மத்த.35.31 – 46)நல்லவர் நிலைவாழ்விற்கும்,தீயவர்கள் தண்டனைக்கும் தகுதியுடையவர்கள் எனப் படிக்கின்றோம்.

இந்நிலையில் தூய ஆவியின் ஆஸ்யமாய், வாக்களிக்கப்பட்ட மீட்பின் பெட்டகமாய் இருந்த மரியாள், நிலைவாழ்வுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார் என்பது மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாத உண்மை. இத்தேர்வு உலகமுடிவில்நடைபெறும் என்று வேதாகமம் கூறினாலும், மரியாளைப் பொறுத்தவரையில் சிறிது யாறுயட்ட நிலையில். அவரது வாழ்வின் இறுதியில் நிகழ்ந்ததென்பது பாரம்பரியம்தரும்ண்மை. இவ்வகுகில் இயேகவோடு ஆன்மாடல் என்ற இருவகையிலும் இரண்டறக் கலந்திருந்த அவரது அன்னை மரியாள், அவரைப்போல் ஆன்மா, உடலோடு விண்ணகம் எடுக்கப்பட்டது எவ்வாறும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடியது. இவரே எம் ஒவ்வொருவரினதும் முழுத் திருச்சபையினதும் மாதிரியாக அடையாளமாக விளங்குகின்றா.

வேதாகமத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில் ஏணோக்கு, எவியா என்ற இருவர் ஆண்டவரால் உடலோடு மேலே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள் என்பதை அறிவோம். ஏணோக்கு கடவுளோடு நடந்துகொண்டிருந்தான். பின்பு அவனைக் காணவில்லை. ஏணனில் கடவுள் அவனை எடுத்துக்கொண்டார் (ஆதி.5.24) இதோ நெருப்புத் தேரும் நெருப்புக் குதிரைகளும் திசைரென நடுவே வந்து அவர்களைப் பிரித்தன எவியா கூழ்காற்றில் விண்ணகத்திற்குச் சென்றார் (2 அர.2.1 – 12) இந்நிலை இவ்விருவருக்கும் இறைவனால் கொடுக்கப்பட்ட கொடை இப்படியாக இவர்கள் இறைவனால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியுமானால் கன்னித்தாய். அமல உற்பவி, வாக்குத்தத்தப் பொட்டகம்,அருள்நிறைந்தவள், பெண்களுள் பேறுடையாள், ஆண்டவரின் தாய் என்றெல்லாம் பலவாறு அழைக்கப்படும்மரியாள் விண்ணுக்கு ஆத்மாடலோடு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார் என்பதில் எவ்வளைக் கந்தேகமுமில்லை.

தொடர்ச்சி 48ம்பக்கம்

இலக்ஷ்மி முந்துகுளியல்

வீ. சூர. வரதராஜா.

செல்வத்தில் வளர்ச்சிகண்ட நாடுகளில் கணவன் மனைவி உறவு பெரும்பாலும் 75 சதவிகிதம் மனமுறிவில் சிதைந்து விடுகின்றது. சாதாரண விடயங்களையெல்லாம் பெரிதுபடுத்தி விவாகரத்துவரை சென்று விடுகின்றார்கள்.

அன்புடன் பழகும்போது சந்தேகத்தோடு பழகி உடல் உறவுக்கு மாத்திரமே முக்கியத்துவம் கொடுத்து வாழ்க்கையைத் துவங்குவதாலேயே இந்த மனமுறிவுகள் ஏற்படுகின்றன.

உடலுடன் அல்ல உயிருடன் கலக்கும் தாம்பத்தியம் தமிழ் குலத்தில் உடன் பிறந்தவை. தாலியில் கணவன் உயிர் இருப்பதாக நம்பும் தமிழ்ப்பெண் படுப்பிளோக்குவாதி என வாதிடுபவர்களும் இருக்கின்றார்கள்.

ஆனால் தமிழ்ப்பெண் பிறப்பிளோக்குவாதியஸ்ஸ். அதன்மூலம் தனது உயிர் தனது மனைவியிடம் இருக்கின்றதென்பதை கணவருக்கு தமிழ்ப்பெண் உணர்த்துகிறான் என்றும் அதனாலேயே ஒருவனுக்கு ஒருந்தி என்ற உலகத் தத்துவத்தை நிருபித்து பல்லாண்டுகாலம் குடும்பமாக வாழ்வதாகவும் தமிழ்க்காவியங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இராமாயணத்திலும் தாலியையபற்றி சிற்சில இடங்களில் குறிப்பிடப் படுகின்றது. தன் கணவன் பரதனைப்போலவே மாண்டவியும் குறித்த நாளில் குறித்த நேரத்திற்குள் இராமன் வந்து சேரவில்லையானால் உயிர்த்தியாகம் செய்ய முன்வந்துவிட்டான்.

இராமனை எதிர்பாக்கும் நேரம். ஐந்துநாலுமிகை இரண்டு நாலியைக்காக்க குறைந்து ஒரு நாலியைக்காவும் வந்தாகிவிட்டது. நீட்டிரெனக் கலகலப்பாகச் சேதியர் ஓடிவரும் குரல் கேட்கிறது.

"அம்மா! இவனவரசர் அக்கினிப் பிரவேசம் செய்யும் தநுணம் ஒரு குரங்கு வந்து அக்கினியைத் தன் கையால் மூடி அனைத்தது. சக்கரவர்த்தித் திருமகனின் வருகையை அது அறிவித்தது. அடையாளமாக ஒரு கணையாறியையும் கொடுத்திருக்கிறது. அவர்கள் அனைவரும் இப்போது இங்கே வந்துவிடுவார்கள். அரண்மனையை, அயோத்தி மாநகரையும் அலங்கரித்து அவர்களை வரவேற்க கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது." மாண்டவியின் சேவிகளில் இவையைனத்தும் இன்பத் தேண்டிய பாய்கிறது.

இவு நேரம்.

மாண்டவிலின் அந்தப்பும். பறதன் அவள் அருகில் வந்ததும். "என் அன்புக்கிளியாளே! இந்தப் பதினாண்கு ஆண்டுகள் ஆட்சியைக் கவனித்ததாலும் இராமதியானத்தில் இருந்ததினாலும் இந்த உலகை நான் மறந்திருந்தேன். ஆனால் நீயோ என்னைப்பற்றிய சிந்தனையிலேயே காலத்தைக் கழித்திருக்கிறாய். கன் எதிரிலேயே கணவனின் துறவுறத்தை எந்த மனையாள் சுதாநிதிருப்பாள்? உன் சபிபுத்தன்மைக்கு உனக்கு நான் ஓர் இனிய பரிசு கொடுக்க விரும்புகின்றேன். நீ விரும்புவதைக்கேன்!" என்றான். "நானே உங்களிடம் கேட்க என்னினேன். அன்று இராமன் வருகைக்கு அடையாளமாக கணையாழி ஒன்று உங்களிடம்கொடுக்கப்பட்டதே அதுதான் நான் விரும்பும் பரிசு. அதை நான் என் நித்திய பூசைக்கு உதந்த பொருளாகக் கருதுகிறேன். ஏனெனில் கடைசிநேரத்தில் என் மாங்கல்யத்தைக் காத்த புனிதமான பொருள்லவா அது!" என்றான் பொறுமையில் பூமாதேவியான மாண்டவி.

லட்சமணன் சிரித்தது ஏன்?

பதினாண்கு ஆண்டுகள் கழிந்தன.

மீண்டும் அயோத்தியில் பட்டாபிஷேக வைவத்திற்கு எல்லா வேலைகளும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன.

அதற்கான நானும் குறித்தாலிவிட்டதுமாக்கன் குதூகவிக்க வசிட்டால் குறிக்கப்பட்ட அந்த நானும் வந்துவிட்டது. பட்டாபிஷேக அரங்கில் அனைவரும் அவரவர் இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தான்.

மங்கள நாதம் முழங்க - வேதங்கள் ஒலிக்க - முதிந்த பெண்கள் தெய்வ கீதங்களைப் பா வசிட்டர் பெருமகன் இராமன் கீத இருவருக்கும் நேற்றியில் திலகம் அணிவிக்க இதர பெரியோர்கள் அட்சையிட்டு ஆசிரிவதித்துக் கொண்டிருந்த நேரம்.

லட்சமணன் தான் எத்தனையோ நாட்களாகக் கனவு கண்டு கொண்டிருந்த காட்சியைக் காண ஆவலோடு இருந்தான்.

நித்திராதேவி இந்த முகர்த்தத்துக்காகத்தான் காத்திருந்தான்.

திட்சரென லட்சமணனின் கண்கள் சோந்து விழ அவணால் கட்டுப்படுத்து முடியாதபடி பெரியதொரு கொட்டாவியும் வந்தது.

அவன் காதுகளுக்கு மட்டும் கேட்கும்படியாக ஒரு குல் வந்தது.

"லட்சமணா! இத்தனை ஆண்டுகள் உன் விருப்பம்படியே உன்னை நெருங்காது இருந்தேன். இப்போது என்னிடம் வாக்களித்தபடி என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டும்!"

எல்லோரும் ஆவலோடு காத்திருக்கும் இந்த பட்டாபிஷேக விழாவில் தூங்குவது?

இந்தக் காட்சியை காணவிடாமல் செய்யும் நித்திராதேவியின் என்னைத்தை நினைத்து லட்சமணனால் சிரிப்பைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

அவன் அனைவரும் கேட்கும்படியாகச் சிரித்துவிட்டான்.

சபையில் அனைவரும் திடுக்கிடும்படியாகவிட்டது.

லட்சமணன் ஏன் சிரித்தான்?

சபையில் கூடிய மக்கள் மனத்தில் பஸ்த சந்தேகங்கள் தோன்றலாயின.

இராமன் நினைத்தார் —

“பல வருடங்களாக இராவணனிடம் சிறைப்பட்டிருந்த தீதையை . நான் மிட்டுவெந்து இன்று வெட்கமில்லாமல் அவனை அருகில் அமர்த்தி பட்டாயிஷேகம் செய்வதை எண்ணித்தான் வட்கமணன் சிரிக்கிறான்!” என்று. தீதை எண்ணியினாள் —

“நான் இராவணனிடம் சிறைப்பட்டிருந்தும் இன்று இராமன் அருகில் மகாராணியாக அமர்ந்திருப்பதை எண்ணித்தான் வட்கமணன் சிரிக்கிறான்!” என்று.

கைகேழி எண்ணினாள்.—

“நான் இராமனை பதினாண்கு ஆண்டுகள் வனவாசம் அனுப்பிவிட்டு இன்று வைபவத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பதாக நடிக்கிறேன் என்று எண்ணியே வட்கமணன் சிரிக்கிறான்!” என்று.

குருவன் வசிட்டர் நினைத்தார் —

“நான் முன்பு நிச்சயித்த நாளில் பட்டாயிஷேகம் நடக்காமல் இராமன் வனவாசம் சென்றதும் நான் வெட்கமில்லாமல் மீண்டும் நான் குறித்து பட்டாயிஷேகம் நடத்துகிறேன்!” என்று.

அங்கு கூடியிருந்த மக்களோ பலரும் பஸ்விதமாக எண்ணினார்.

அனைவரது எண்ண ஒட்டங்களையும் கண்ணுற்ற இராமன் சினம் கொண்டார்.

தனது இருப்பிடத்திலிருந்து எழுந்து வட்கமணனைப் பார்த்து “வட்கமணா! இந்தச் சிரிப்புக்கு என்ன காரணம்?” என்றார்.

நித்திரா . தேவியை எண்ணி ஆழந்த யோசனையிலிருந்த வட்கமணன் தன் சிரிப்பினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை அறியவில்லை.

இராமனின் சத்தம் கேட்டுத் திடுக்கிட்டான்.

இராமனிடம் பணியோடு நித்திராதேவியுடன் தனக்கேற்பட்ட வாதத்தை விளக்கினான்.

அதைக்கேட்டு இராமன் உட்பட அனைவரும் சிரித்தனர்.

என் தந்தையைக் காண்கிறேன்.

அயோத்தியா மன்னர் அவையில் இராமன் மன்னாக வீற்றிருக்கிறார்.

அங்கே மகா முனிவர்கள், வசிட்டர், சுமத்திர் முதலிய மகான்கள் அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

அந்தச் சமயம் ஓர் அற்புதம் நிகழ்ந்தது.

அயோத்தியில் நித்திய தரித்திராக இருந்த ஒரு கிழவர், அழுக்கு நிறைந்த ஆடையுடன் அங்கு ஒடோடி வந்துகொண்டே —

“அடே இராமா! என் கண்ணா! இத்தனை நாள் எங்கேயா போயிருந்தாயிருடன்னை எங்கேயெல்லாம் தேடினேன் தெரியுமா?” என்று சுக்சலிட்டவாறு உள்ளே வந்தார்.

யழிலில் காவலர் தடுத்தும் அவர் நிற்கவில்லை. இதைக்கண்ட இராமர் அவர் அருகில் சென்று அவரைச் சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டார்.

மீண்டும் அந்தப் பெரியவர் “அடே இராமா! நீ எப்போதா வந்தாயிருள்ளையா! உண்ணைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லையா!” என்று கூறி ஆண்டக் கண்ணிர் ததும்ப நின்றார்.

இராமரும்" அப்பா! இதுவரை உங்களைக் காணாமல் நானும் தவித்தேன்!" என்று கூறிக்கொண்டு கண்ணிர் உருத்தார்.

இந்தக் காட்சியைக்கண்ட அவையோர் ஆச்சரியப் பட்னர்.

"இவனோ பைத்தியக்காரைப்போலிருக்கிறான். இராமரும் அவரை அனைத்துக்கொண்டு பைத்தியம்போல் கதறுகிறானே" எனத்திகைத்து நின்றனர். அந்தப் பெரியவரும் அவையோரிடம் -

"சபையோர்களே! நான் ஒரு பரமாஷை. இராமர் குழந்தையாக இருந்தபோது அரண்மனை வாயிலில் நிற்கும் இராமனைக்கண்டு "அடை இராமா! என் கண்ணா!" என்று கொருஞ்சிவிட்டுச்செல்வது வழக்கம். இந்தப் பதினான்கு ஆண்டுகளாக என் இராமனைக் காணாது தவித்துவிட்டேன் ஆனால் இன்றுதான் நான் பாயானந்தம் அடைந்தேன்!" என்று கூறினார்.

இந்நிகழ்ச்சி அவையில் நடைபெறுவதற்கு முன்புதான் சீதைக்கு ஓர் எண்ணம் உதித்தது.

அதாவது. தனது கணவர் இராமர் சக்கரவர்த்தித் திருமகனாய் வீற்றிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் குகளும். சபரி போன்றவர்களும் வந்தால் எப்படி நடந்து கொள்வார்? நேசிப்பாரா? பாராமுகமாய் இருந்துவிடுவாரா? என்ற எண்ணமே அது.

ஆனால் அதற்கு விடைத்தருவதைப்போலிருந்தது இந்நிகழ்ச்சி.

சீதாதேவியின் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியை அள்ளி அள்ளிச் சொரித்தது.

அந்தச்சமயம் கிழவர் தன் கந்தல்துணியையெடுத்து இராமின் கண்களைத் துடைக்க. இராமரும் தன் பிதாம்பாத்தை எடுத்து அந்த ஏழைப்பெரியவரின் கண்களைத் துடைத்தார்.

உடனே இராமர். அவையோரை நோக்கி -

"நான் பதினான்கு ஆண்டுகளுக்குமுன்பு இறந்த என் தந்தையாரை மீண்டும் காண்கிறேன்" என்றார்.

இதைக்கேட்ட சபையோர் -

'இது என்ன இராமரும் பைத்தியம்போல் பிதற்றுகிறாரே' என்று எண்ணி இமை கொட்டாமல் இருவரையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

இராமர் மேலும் கூறினார் -

"சான்றோர்களே! எல்லோரும் என்னை மல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கின்றனர். ஆனால் என்தந்தை ஒருவர் மட்டுமே என்னை அடை இராமா! என் கண்ணே! என்று அருஙையாக அழைப்பார். அந்தகைய பாசத்தின் ஒலியை - அன்பின் சுருக்களை இன்று இந்தப் பெரியவர் ஞாபகப் படுத்திவிட்டார்" என்று விம்மி விம்மி அழுதார் இராமன்.

(முத்துக்கன் தொரும்)

மூன்றாவது பரிசுக்கவிதை.

புலம் பெயர்ந்து வர்த்தத்திரால்.....

அ.வேறூகோபாலன்.

நேற்றைய நிலைமைகள் நிலை தொடர்ந்து வந்ததனால் நிமுலங் நிறுங்குக்குள் நிலை குலைந்து போனோம். பேற்றிய எத் தமிழ்த்தாயின் புகழ் நிறைந்த கலைகணவும் ஏற்றியே வனர்த்திடுவோம் இருங் தொடரா வண்ணம்.

சமுத்தாய் ஏரிகின்றான் இதயமெல்லாம் குருதி வென்னம் பாழும் போர்ப் புயலால் அவர்கள் படுந்துயறம் யாற்றிவார்.

வாழுமிழுந்து ஆஸப்பிறந்திட மனிதர்கள் நாங்களன்றோ மான வழிசெய்தத வந்தக தலைவர்களால் நாசும் பொழுதும் நடைப்பினமாய் அலைகின்றோம்.

வானம் இடிக்கும் வல்லூறுகள் வட்டமிழும் மன்பினந்து சிவப்பாறு போங்கிச் சீழும் வானம் தமிழ்த்தாயின் உடலோடு சேரும் உறவுகள் மீண்டும் எனும் நினைத்து எங்கும்.

புலம் பெயர்ந்து வந்ததனால் நிலம் மறந்து வாழுவதோ?

தமிழன் என்ற முகம் மறைந்து தரளியிலே இங்கு சிலர் நாகரிகம் என்னும் நல்லீனப் போர்கவெக்குள்ளே முகழுடி மனிதர்களாய் முடிந்தவரை உறவு இங்கிப் பண்பாடு கலாச்சாரம் பும்பையின் தரம் நெறி புண்ணிய மன்னியின் பெருமைகட்டு முழுக்கிட்டு கன்னியியும் மறந்தவராய்க் கோலத்தை மாற்றுகின்றார்.

உண்ணவும் உறங்கவும் உடுக்கவும் என்றே
 என்னைம் கொண்ட தமிழர்கள் இனியும் வேண்டாம்
 படித்திச் சாவுகள் எனை வருத்திய
 மஹமையை நாங்கள் மறக்கவில்லை
 தொட்டினில் துயின்றிடும் குழந்தையும் இனிமோல்
 கதந்திர வாழ்வினைக் காணவேண்டும்.
 சிறைகளில் பெண்ணைகள் வாடிய
 சூரிய வழிகளை தகர்த்துவோம்.
 சோதனைக் கணனாகணால் வாடிய எம்மவர்
 துயரினைத் துடைத்தி எழுந்து வந்தோம்.

பொன்னையும் பொருளையும் தேடியே உலகில்
 போக்கின்றி அவைந்திட்டோம் அன்றொருநாள்
 உன்னையும் என்னையும் வளர்த்திடும் புதிய
 உயர்வுகள் வழிகளைப் படைத்திடுவோம்
 அன்னிய நாடெந்கும் ஏகிடுவோம் பற்பல
 அறிவு கொள் பொருட்களை ஆய்ந்திடுவோம்

திரைகடல் காந்திஸ்கு வந்து தமிழை
 நூட்டியினில் நூற்றிடும் கலை பழில்வோம்.
 விஞ்சுகானம் மருத்துவம் மிகைபார்ந்த
 கணவியான் பற்பல கணவைகள் கற்று
 திருத்திய யப்புக்கள் பல அமைந்த
 சிற்தனை உலகத்தைச் செதுக்கிடுவோம்.
 அறிவு கொள் பெண்ணைகள் விரித்துமுட்டும்.
 அன்பினால் புதுயுகம் அமைத்திட்டும்.
 நானை எமக்கு என்றொரு உலகம்வேண்டும்
 தோன்களை நிபிர்த்தி தொடர் பணியை!
 வாழ்விளில் தமிழ் உலக வல்லமைகள் கண்டு
 வணங்கிடவ் வேண்டும் உலகமெல்லாம்.
 ஆவ்போல் விழுதுகள் ஊன்றி நிற்கும்
 அறிவுடைச் சமுதாயம் மஸ்ரவேண்டும்.

□□□

வினாக்கள்.

-க. பழீதரஸ்

அடுக்களையிலிருந்த சரவிறகுகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து அடுப்பை மூட்டினாள் செல்வி. விறகோ எந்தபாடாயில்லை. இதி ஊதிக் களைத்துப் போனாள்.

"எடி பின்னை... நேத்தன்னியைக் கொண்டுவாவன்!"

-தந்தையின் கட்டளை.

"கொஞ்சம் பொறுங்கோவன்... எங்கை உத்தியோகத்துக்கே போகப்போறியன்? நன் இஞ்சை அடுப்போடைகிட்டது சாகிறான்...பொறுங்கோ கொண்டுவாறன்!"

தேவிருக்காய்க் காத்திருக்கிறார் சதாசிவம்!

ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர். தனக்குக்கிடைக்கும் ஓய்வுதியைப் பணத்திலிருந்தும், முத்தவன் செல்வினின் வருமானத்திலிருந்தும் குடும்பத்தை ஒருவாறு இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். ஒருகாலத்தில் நல்லாய் இருந்த குடும்பம். அந்தவுக்கு பணம்பலமாய் இருந்தது. உறவுகளும் நீழந்தி நான் முந்தி என உரிமைகளைட்டாடிய காலங்கள். ஊரிலே சதாசிவத்தார் என அன்பாக அழைப்பதுண்டு.

இன்று நிலைமை வேறு!

சொந்தங்கள் என்றாலே. ஒதுங்கிக் கொள்கின்ற காலமாய்ப்போக்கு. அந்தளவுக்கு அவரிடம் பணம் இல்லை. பலமும் இல்லைத்தான்.

இந்த உலகத்தில் பணமிருந்தால்தான் உறவுகளும் நிலைக்கின்றது. என்பதை அனுபவ நீண்ட நீண்டாகவே உணர்ந்துகொண்டவர்.

"இந்தாங்கோ தேத்தன்னனி!"

தேனிர்க் கோப்பையுடன் நின்றிருந்தாள் செல்வி.

"அப்பா...எனக்கு வேலைக்கு நேரம்போக்கது. தமிக்கும் தேத்தன்னி ஊத்தி வைச்சிருக்கிறன்...அவன் எழுமினால் கொடுஞ்கோ!"

வேலைக்குத் தயாரானாள் செல்வி.

தன் மகளைக் காணும்போதுதல்லாம் சதாசிவத்தாருக்கு ஒருவித ஏக்கப் பெருமூச்சு எழும். எவ்வளவோ நம்பிக்கைகளை பதியம்போட்டு குடும்பத்திற்காய் இவ்வளவு பொறுப்புக்களையும் தாங்கி எவ்வித சலணங்களுமின்றி இவ்வளால் எப்படி வாழ்முடிகின்றது..?

இவர் மனதில் அடிக்கடி எழுகின்ற கேள்வியிது.

சதாசிவத்தார் கடந்துபோனவற்றை நினைத்துப் பார்க்கின்றார்.

பணக்காரர்க்கு குடும்பம்..

எவ்விமையாகவே வாழ தன்னை பக்குவப்படுத்திக் கொண்டவர். தனக்குப் பித்த ஆசிரியர் தொழிலையும் மேற்கொண்டார். பள்ளியில் யடிக்கும் காலத்திலேயே சிவகாமி என்கின்ற ஆசிரியைதீர் காதல் கொண்டார். அவளையே கரமிழிட்க்க என்னியிப்போது வழையான எதிர்ப்புக்களை பெற்றோர்களிடம் சம்பாதித்துக்கொண்டார். அவைகளையும் மீறி இருவரும் இனைந்துகொண்டு தனிக்குடித்தனம் ஆரம்பித்தனர். இருவரும் ஆசிரியர் தொழிலை மேற்கொண்டதினால் கஸ்ட்மிள்ஸமால் குடும்பத்தை நடத்தினர். வாழ்க்கை எனும் சோலையிலே இனிய வசந்தங்கள் பெற்றெழுத்த முத்துக்கள் நான்கு. செல்வி நீந்துமதி, ஜானி, சிந்துஜா.

குழந்தைச் செல்வங்கள் நிறைந்த குடும்பத்தில் குதூகலத்திற்குக் குறைவேது? நல்வழுறையில் வளர்த்தெடுக்க வேண்டுமென்று இருவருமே கண்ணும் கருத்துமாயிருந்தனர். சிவகாமியும் பின்னைகளுக்காய் இடையில் ஆசிரியர் தொழிலை நிறுத்திக் கொண்டார்.

காலங்களும் மெள்ள நகர்ந்தன.

அதிக சந்தோஷம் இருந்தாலும் ஏதாவது நீங்கு விளையும் என்று சொல்வார்கள். அது எதுவோ இவர்கள் குடும்பத்திற்குச் சரியாய் இருந்தது. அன்று திங்கட்கிழமை.

வீட்டில் ஒருவரும் இல்லை.

எல்லோருமே பாடசாலைக்குச் சென்றிருந்தனர் அன்று சிவகாமிக்கு உடம்பும் சரியில்லை. ஆனாலும் எழுந்து அன்றைய காரியங்களைச் செய்துவிட்டு படுக்கையில் சாய்ந்தபோதுதான் பாழாய்ப்போன நெஞ்சுவலி திடீரென்று வந்து துடியாய்த் துடித்தான். அருகினில் எவரும் இல்லை. சத்தம்போடத் தென்பும் இல்லை. எதோசையாக சிவகாமியின் பக்கத்துள்ளிட்டு பரிமளம் வந்தபோது சிவகாமியின் நிலையைக்கண்டு அக்கம் பக்கத்தார் உதவியோடு மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்வப்பட்டார்.

விளைவு? சிவகாமி மீளாத்துயில் கொண்டுவிட்டாள்.

இது என்ன சோதனை...?

சிவகாமியின் பிரிவால் அதிர்ந்துபோனார் சதாசிவத்தார்.

என் இந்த நிலைமை...? என்பின்னைகளை எப்படி வர்த்ததுக்கப் போகின்றேன்...? தாமின் பிரிவை இவர்களால் எப்படித் தாங்க முடியும்...? அவன் வேண்டுதல் செய்த கடவுள் எல்லாம் எங்கே போய்விட்டன்...? இந்த விஞ்ஞான உலகத்தாலும் மனிதனின் மரணத்தை வெல்ல முடியாது! சிவகாமியின் பிரிவு அவரை வாட்டியபோதும் பின்னைகள் நல்ல முறையில் வளர்வேண்டுமென்பதற்காக் துயரங்களையும் தாங்கிக்கொண்டு மிகவும் கஸ்டப்பட்டார்.

வந்துபோன உறவுகளும் தங்கள் வரவைக் குறைத்துக் கொண்டன.

□

"அப்பா"

அவரின் நினைவைக் கலைத்தவனாக செல்வி! திடுக்கிட்டாற்போலத் திரும்பினார் சதாசிவத்தார்.

"என்ன பின்னை வெளிக்கிட்டிட்டியேற்றுகள் இன்னும் எழும்பேல்லைப் போலக்கிடக்கு.. அதுகள் எப்ப உன்றை கஸ்டங்களைக் குறைக்கப் போயினம்... நீயும் எந்தனை நாளைக்கென்று இயிடியே உழைந்துக் கொண்டிருக்கப் போறாய்..."

தன் மனத் தாங்கலைக் கொட்டிக்கொண்டார்.

"எனி துவங்கிட்டியன் உங்கள் புராணத்தை... இதுதான் சொல்லுறுது வாத்திமாருக்குப் பின்னையாப் பிறக்கக்கூடாதென்டு! பாத்தைத் திரும்பத் திரும்ப சொல்லுறுமாதிரி சொல்லுவியன்.. பேசாமல் இருங்கோ நான் போயிட்டு வாறன்..."

செல்வி தன்கைக்கிளையும் எடுத்துக்கொண்டு செல்வதற்கு ஆயத்தமானன். போனவும் திரும்பிவந்தாள்-

"என் பின்னை திரும்பி வாறாய்? கைக்கிளிவை ஏதாவது பழுதே?"

"இல்லைய்ப்பா... நேற்றுத் தம்பியின் கடிதம்வந்தது... தங்கச்சி ஆட்கள் சொல்லேல்லையே? என்றை மேசைமேசைகிடக்குது எடுத்துப் பாருங்கோ..."

"நான் என்னத்தைப்பாக்கிறது-ஜீர்மனுக்கு என்றுபோய் ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாக்குது..அவன் எங்கடை கஸ்டங்களைப் போக்கினானே?..."

- கிர்ந்து கொட்டினார் சதாசிவத்தார்.

"அவனையெற்றிக் கதைக்காட்டி உங்களுக்குப் பத்தியிப்பாது..அவன் அங்கு சரியாக் கஸ்டப்பட்டுகிறானாம்.. கம்மா அவனைப் பேசிக் கொண்டிருக்காமல் கடிதத்தைப் பாருங்கோ..."

"அதுசரி அவனையெற்றிக் கதைச்சுவையே உண்ராமுகம் மாறிப்போயிடும்.. பின்ன என்ன பின்னை... உனக்கு நல்லாத்தெரியும் எவ்வளவு கஸ்டப்பட்டனங்கள்... அவன் கொஞ்சமாவது யோசிக்கிறானோ என்று எனக்குப்படில்லை-எவ்வளவு பிரச்சனையெட்டு பக்கத்துக்காணியை உனக்கென்டு வாங்கிவைச்சன்... அதை விற்கச் சொன்னாய்.. வித்தன்.. அநோடை விட்டியே.. கிடந்த நகை நட்டுக்களையும் வித்துக்கிட்டு நீ அவனை அனுப்பினாதை கொஞ்சமாவது யோசிச்சானோ..."

அவர் முகத்தில் கோபம் தெரிந்தது.

"அப்பா கோபம்பாதேங்கோ..இப்ப எங்கடை நாடு இருக்கிற நிலைமையைக் கொஞ்சம் யோசியுங்கோ.. அவன் இருந்தால் இஞ்சை என்ன நடந்திருக்கும்..? அவனாவது அங்கு சுகமாய் இருக்கட்டும்.. எனக்கு உந்தக் காணி நகையள் தேவையில்லை.. இங்டைக்கு எங்களுக்கொண்டு ஒரு நாடில்லாமல் அகதியாய் எல்லா நாட்டிலையும் எங்கடை சங்கள்

வாழுதுகள்... இந்சை எங்கடை நாட்டுக்கெண்டு போரடிச் செத்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் எத்தனைபீர்-எங்கடை நிலம் உரிமை எல்லாம் அன்னியங்களிட்டைக் கிடக்கு-முதலிலை அவைகளை மீட்பம்-பிரகு எங்கடை காணிகள் என்று சொந்தம் கொண்டாடலாம்-எனக்கு இப்ப அவசியம் இதுதான் அப்பா... எனக்கு மட்டுமல்ல...எங்கள் எல்லோருக்கும் அவசியமானது எங்கடை உரிமை!“

யாடவெனப் பேசிமுடித்தாள் செல்வி...

“சரிசிரி நேரம்போக்கது-முதலிலை வேலைக்குப் போய்வா... ஆறுதலவர்க் கதைப்பம்!“

செல்வி விடைபெற்றாள்.

மகள் போன திக்கையே பார்த்தவன்னைமிருந்தார் சதாசிவத்தார். மகளின் கடமை உணர்வையும் துணிச்சலையும்கண்டு வியப்பில் ஆழந்தார். எதைக் கேட்டாலும் எப்போதும் சளைக்காது நம்பிக்கை ஒளியை ஏற்றிவிட்டுச் செல்வாள்...

அவள் வாழ்வில் எப்போதுதான் ஒளி ஏற்படப்போகின்றது?

தந்தைக்கும் அக்காவுக்கும் நடந்த சம்பாஷணைகளைக் கேட்டதே படுத்திருந்தாள் இளையவள் இந்துமதி.

விழியோரங்களில் கண்ணீர் கள்ளங்களில் வடிந்து அவள் தலையாணையை நன்றாக்கி. அவள் அருகில் அவளது குழந்தை.

இந்துமதி! இவள் ஒரு விதவை.

சோதனைகள் எப்போதுமே நல்லவர்க்குத்தான்.

சிவகாமி சென்றடைந்தவுடனேயே சதாசிவத்தார் மிகவும் மனமுடைந்து போனார். செல்வியின் அறிவு மேலோங்கி நிற்க அவளை நன்றாகப் படிப்பிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினார். மற்றவர்களையும் படிப்பித்து நல்ல நிலைமைக்கு கொண்டுவருவதற்குப் பாதாமுடியட்டார். ஏழ்வையும் தன்னாடியது. சீதேவியும் எட்டநின்று சிரிப்புக் காட்டனான். தினம் தினம் தன் தந்தை குடும்பச் செலவினங்களை சரிக்கட்ட கல்டப்படுவதைக் கவனித்து வந்தாள் செல்வி. அவள் பன்னிப்படியைப் புடித்துக்கொண்டாலும் வாழ்வில் எப்படியாவது சொந்தக்காலில் நிற்கவேண்டும் அப்பாவுக்குப் பலமாய் நிற்கவேண்டுமென்ற எண்ணாம் அவள் மனதில் ஆழ்யதிந்ததனால் அதுவே அவளை ஒரு நாஸாக்கியது. நோயாளிகளின் வேதனைகள் தவிப்புக்கள் அவர்களது எதிர்பார்ப்புக்கள் இப்படி அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் ஜீவனாய் அவளது வாழ்வு சென்று கொண்டிருந்தது.

இவ்வேளையில்தான் இந்துமதியின் விவகாரம்!

இளையவள் இந்துமதியை நன்றாகப் படிப்பிக்கவேண்டுமென்று மனதினில் நினைத்தாள். மற்றவர்களையும் நல்லவடியாகக் கவனித்து அப்பாவின் கஷ்டநிகளைப் போக்கவேண்டுமென்று எண்ணினாள். இந்துமதியில் அதிக அக்கறையும் செலுத்திவிந்தாள். மலன் என்ன?

நாம் ஒன்று நினைத்திருக்க தெய்வம் ஒன்று நினைத்திருக்கும் என்பார்கள். அதேபோன்று இந்துமதியின் வாழ்வில் செல்வி ஒன்று நினைத்திருக்க இந்துமதி வேறொன்றை நினைத்திருந்தாள்.

எண்ணங்கள் துள்ளினையாடிய இளையைப்பறாவும்.

இந்துமதியோ யாருடனும் அதிகம் பேசப் பிடிக்காதவள். தனிமையை

விரும்பியவன்பா சாலைக்குப் போய்வரும் வழியில்தான் ஒருவன் அவளோடு பேச நினைத்தான். அவனும் பேசவிரும்பினாள். ஆனாலும் இருவாழும் பேசிக்கொள்ள முடியவில்லை.

கதன்!

அந்த ஜின் பெரிய பணக்காரின் மகன். செல்வச் செழிப்பில் மிதந்து கொண்டிருப்பவன். அவன் பேச நினைத்தான். அடிக்கடி அவர்களின் சந்திப்புக்கள் நிகழ்ந்தன. வார்த்தைகள் இல்லை. பார்வைகளோடு சென்று அவைகள் புன்னகைகளாக மாறிக்கொண்டிருந்தன. முதலில் யார் பேசவது? நாட்களும் நகர்ந்தன.

ஓர் நாள்...

கதன் அவளிடம் ஒரு கடித்தை நீட்டினான். அவளோ வாங்கவில்லை. பயத்தினால் அவன் மனம் படிப்பதற்கு. ஒன்றும் அவளால் சொல்லவும் முடியவில்லை. விருட்டென அவ்வித்தைவிட்டு நகர்ந்தான்.

அடுத்த நாள்...

அதே நேரம் அதே நிலை அவன் மனம் தலித்தது! கடித்தை வாங்குவதா? விடுவதா? படித்தவன் பண்பானவன் அழகானவனும்கூட. அவளிற்கும் அவன்மேல் அளவு கடந்த விருப்பம். ஆனாலும் அதையும் மீறியதான் தயக்கம். தன் குடும்பத்தையும் நினைத்துப் பார்க்கிறாள். தன் ஆசை தவறானதா? பஸ் கேள்விகள் வந்துபோயினா...

இனம்பிரியாத உணர்வும் பயமும் அவளைத் தொற்றிக்கொண்டது. அன்றும் கடித்தை அவளால் வாங்க முடியவில்லை. அவன் வீடு வந்து சேர்ந்ததும் ஒரு மனநிலையில் இல்லை. ஏக்கத்திலோ தூக்கம் மறந்தாள்மனமெங்கும் விசாரணைப் போராட்டம்.

விளைவு? காதவெனும் கோட்டையில் இந்துமதி கைதானாள்.

அவர்களது கனவுகளையும் கற்பனைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் தாங்கி கடித்துக்கொண்டு வந்துபோயினா.

அவன் பேச நினைத்தபோதும்

பேசுகின்ற பொழுதும்

கதனோ மெளனமாணான்.

இருவரும் பேசுகின்ற பொழுது

பெற்றோர்களோ மெளனமாகவில்லை.

இந்தச்செய்திகளுக்கு இறக்கைகள் அதிகமன்றோ!

சதாசிவத்தார் காதில் செய்தி எட்டியது. அவரால் மெல்லவும் முடியாமல், விழுங்கவும் முடியாமல் தவித்தார்.

என்ன செய்வதென்றும் அவருக்குப் புரியவில்லை.

“பின்னள் என்ன காரியம் செய்திருக்கிறாய்?”

“இப்பு என்ன நடந்திட்டுது என்று கத்துறியன்?”

“இனி என்ன நடக்கவேணும்...எல்லாம் உங்கள் இஷ்டத்துக்கு நடக்கிறியன்... கேட்டவுடனே கோபம் வருகுது!”

இந்துமதியைப் பார்க்கப் பிடிக்காமல் வேறுபக்கமாய் நின்று கூறினார்.

“இருவரைக் காதவியது தப்பாம்பா?”

அவரைப் பார்க்காமலேயே அவனும் கேட்டாள்.

“தமிழ்லை. தமிழ்தனம்பா நடக்காதவரைக்கும் தமிழ்லைத் தவறிவிடக் கூடாது என்றதுதான் எனக்குள்ள யெற்றீ தேர்ந்தெடுத்த முறையும்

தவறு பின்னை...முள்கீது சேலைப்பட்டாலும் சேலைமீது முன்பட்டாலும் நல்டம் என்னவோ சேலைக்குத்தான். முள் என்று தெரிந்கும் சேலையை நாம் மிதிப்பிலிடக்கூடாது—அந்தப் பையெனின் தக்கம்பண எனக்கு நல்லாலே தெரியும். மனித மனங்களையே மிதித்துவாழும் அவர் உங்கள் காதலை மதிப்பார் என்டு எனக்குத் தோன்றவில்லை. பின்னைத்தான் கொக்காலை ஒருதரம் யோசிக்கியேடு என்கீழை அவள் எவ்வளவு ஆலையை வளர்த்து உண்ணைப் பார்க்கிறாள்...ஆனால் நீயோ வேறு திடையில்—இது உணக்குச் சரியெனப் படுத்தா—என்னைப் பார்த்துச் சொல்!

கண்டிப்போடு கேட்டார்.

“அப்பா...! அவர் நல்லவர்யா...எல்லா விஷயமும் நான்சொல்லியும் அவர் என்னை விரும்புகின்றார். என் பாதை பிழையான்தா?”

“பின்னை...! இவ்வளவு நானும் நடந்துகொண்டுவிட்டு அபிழையா என்டு கேட்கிறேன்... இதுதான் பின்மூல பின்னை... உங்பாதை ஏதோ சரியாக இருந்திருக்கலாம்... நீ பார்த்துப்போகவில்லை... இந்த உலகத்திலை எல்லாரும் நஸ்லவங்கள்தான்... ஒருத்தன் நல்லாய் வாறதும் கெட்டுப் போறதும் அவன் நிலையைப்பொறுத்தது... அன்றி அவன் வாழும் நிலையைப் பொறுத்தது... எது எப்படியோ முத்தவன் இருக்கும்போது நீ மேற்கொண்டிருக்கின்ற வழி எனக்குப்பிடிக்கேல்லை... அவன் தன்றை வாழ்க்கையை நினைக்காது உங்களை நினைச்சு வாழுநான்...”

இந்துமதியின் நெஞ்சு ஒரு கணம் கருக்கென்றது.

செல்வி வழமைபோல் வேறுலக்குப் போய்வந்தார்.

வந்ததும் வாநாதுமாக எல்லாமே சொல்லி முடித்தார் சதாசிவம்.

செல்வியோ மறுபுத் தெரிவிக்கவில்லை.

“காலம் வரும்போது கவனிப்போம்—நீ முதலில் யடி!” என்று சொல்லியிட்டார். சதாசிவத்தாருக்கோ இஷ்டமில்லை... மகனை மாற்றுவதற்காய் எவ்வளவோ புத்திமதிகளைச் சொல்லியார்த்தார். இந்துமதியோ மாறுவதாக இல்லை... அவன்து கண்ணிரின் அவரது கண்டிப்பு கறைந்தது... மறுபுறம் சுதனின் தந்தையாரோ கொதித் தெழுந்தார்...

வழக்கமான பணக்கார அப்பாக்களின் பேச்க... எல்லாவற்றையும் காட்டிப் பயமறுத்தினார்... இருவருக்கும் இடையில் நெண்ட வாக்குவாதம்— சுதன் வீட்டை விட்டு வெளியேற என்னினான்—சுதனின் தந்தையோ தாராளமாக நீ வெளியேறலாம் என்று சொல்லியிட்டார்.

அவன்து தாயாலும் எதுவும் இயலவில்லை.

தந்தைக்கும்மகனுக்கும் இடையில் நடக்கும் பெற்றவளான போதும் தன்னால் ஒன்றும் பேசமுடியாத நிலை... தன் மனத்திற்குள்ளேயே தன் வேதனைகளை அடக்கி வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஒரு தாய் என்ற ஸ்தானத்தில் மகனுக்காய்க்கூட கதைக்குமுடியாத நிலை... அந்தனவுக்கு தன் மனைவியை அதிகாரத்தாலேயே அடக்கி வைத்திருக்கிறார்... அவன் வீட்டைவிட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும்போதும் அழத்தான் முடிந்ததுஅவனால்...

□

சதாசிவத்தார் வீட்டு வாசலில் சுதன்!

அவரால் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை... அவனைப் போ என்று சொல்லவும் முடியவில்லை வா என்று அழைக்கவும் முடியவில்லை.

சுற்று யோசனைக்குப் பிறகு

"தமிழ் உள்ளேவாரும் கதைப்பயி"

இருவரும் உள்ளே சென்றார்.

"தமிழ் என்ன நடந்தது?"

கதன் நடந்த பிரச்கணகள் அத்தனையையும் கூறினான்..

"தமிழ் இதற்கு நான் என்ன செய்தென்று எனக்குத் தெரியேல்லை... எல்லாத்திற்கும் முத்தவன் வரட்டும்!"

செல்வியும் வந்து சேர்ந்தான்.. சதாசிவத்தார் அவளிடம் முடிவைக் கேட்டார்..

"பின்னள் இவளின் நிலையைய் பார்த்தியோ நான் என்ன செய்யின்னள்?"

"அப்பா..இனி யோசிக்கிறதில் ஒன்றுமில்லையெப்பா..தன் சொந்த புந்தங்களை வசதிகளை கொத்துக்களை இழந்து வந்திருப்பவரை நாம் வெளியீற்ற முடியாது!"

"பின்னள்..எனக்கும் இதுதோணாமல் இல்லை..ஆனால் உள்ளனப்பற்றித்தான் யோசிக்கிறன்..ஆர் இல்லாததையும் பொல்லாததையும் கதைக்கும் பின்னள்.. முத்தவன் நீ இருக்கும்போது அவனுக்குக் கல்யாணம் எண்டால்..."

"அப்பா! எனக்கு ஜரைப்பற்றிக் கவலை இல்லை... எங்களைப்பற்றித்தான் எனக்குக் கவலை.. ஜரைப்பற்றி நிங்கள் கவலைப்பாடுதேயுங்கோ..நாங்கள் மறியாதையைப்பதானே இருக்கிறம்.. பிறகு என்ன யைம்? இப்பிடியே இதை விட்டால்முடி என்ன ஆகப்போகுது? ஆகவேண்டிய நல்ல விஷயங்களைப் பார்ப்பாம்..எங்கடை வசதியிட இந்தக் கல்யாணத்தை நடத்திவோம்..."

"இனி என்ன பின்னள்.. எனக்கு எது நோனுதோ அதன்படி செயற்படு.. அவரும் சம்மதம் கொடுத்தார்..

செல்வி எடுக்கும் எந்த முடிவுகளானாலும் அவர் தடுமாறுவது கிடையாது.. ஆனாலும் அவர் மனதில் ஒரு நெருடல்.. இவன் வாழ்வை எப்படி ஒப்பிட்டிருப்போவின்றேன்?.."

அவனை அவர் நினைக்காத நாளில்லை....

திருமண ஒழுங்குகள் நடந்து கொண்டிருந்தன..

ஹரானின் வகைபாட்டுகள்..

"பணக்காரப் பெடியளை அமத்திப்போடுதுகள்..."

- இப்படி எத்தனையோ அவர்கள் காதுகளில் விழுத்தான் செய்தன..

ஆனாலும் இவைகளைப் பொருட்டுத்தாது திருமணத்தை நடாத்தி முடித்தாயிற்று..

முழுக்க முழுக்க செல்வியே முன் நின்று அவர்களைக்கோத்து வைத்ததில் சதாசிவத்தாருக்கு ஒரு வகையில் மகிழ்ச்சி என்றாலும் செல்வியைப்பற்றிய கவலைதான் அவர் மனதில் நிலைத்தது..

சுதனும் தான்படித்ததைக் கொண்டு ஒருக்கம்பெனியில் கிளார்க்காக பளிப்பின்று வந்தான்.. குடும்பத்தில் சந்தோஷம் ஆள்காலமும் கொஞ்சம் விரைந்து சென்றது.. இந்துமதி ஆண்குழந்தை ஒன்றையும் பெற்றிருந்தாள்.

□

அன்று வீதிமில் இராணுவகெடுபிடி அதிகமாக இருந்தபோதிலும் வேலைக்கு நேரத்திற்கு போய்விடவேண்டும் என்ற துடியில் வேகமாகச் சென்று கொண்டிருந்தோ பொய்வர் ஒன்று தாழ்ப்பறந்து குண்டுமாரிபோறிந்து சென்றது.

கட்டிடங்கள் இடிந்தும் வாகனங்கள் எரிந்தும் பாதைகளில் சென்று கொண்டிருந்த யணிகள் காய்ப்பட்டும் இந்தும் இப்படிப்பல்.. கைக்கிளில் சென்று கொண்டிருந்த சுதனும் அகப்பட்டுக் கொண்டாள்.

இரத்தவள்ளத்தில் கிடந்த சுதனை பக்கத்துவிட்டுத் துறையார் அடையாளம் கண்டு கொண்டார்.

சுதாசிவத்தாருக்கு அடுத்துத்து சோதனை.

சுதன் பிரிந்ததுவில் இந்துமதியால் எதுவுமே சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை. ஜாரானின் வசைச் சொற்கள் வேறு...அவைகளைக் கேட்டுக்கேட்டு அவளால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அவனுக்கு ஆறுதல் அவனது மகன். அவனுக்காகவே வாழ்வதுதான் அவனது வாழ்வு.

பின்டும் செல்லிக்குக் கஷ்டங்கள்.

இந்த நிகழ்வுகளுக்குப் பின்புதான் ஜேர்மனிக்கு வந்திருந்தான் ஜானி.

□

தொலைபேசி மனி அலறியது....

"ஹோ யார் பேசுறது?"

"நான் தருமண்ணை கதைக்கிறன். என்ன நித்திரையாலை எழும்போல்கூப் போலக் கிடக்கு...இன்றைக்கு விசா புதுப்பிக்க வேணும்.. மறந்திட்டே?"

"இல்லை அண்ணை...வெளிக்கிடுவதும் என்றுதான் இருக்கிறன்!"

"சரி வந்துகதைப்பயி...நான் இப்ப வாறன்...வெளிக்கிடும்!"

தொலைபேசியை வைத்துவிட்டு வெளிக்கிடத் தயாரான் ஜானி.

ஜானி வெளிநாட்டுக்கென்றுவந்து பலரைச் சந்தித்துக்கொண்டாலும் தருமர் ஒருவர்தான் அவனுக்கு நிறைய உதவிகளைச் செய்துவருவதுண்டு. தருமருக்கு ஜானியைப் பிடிக்கும். ஜானிக்கும் தருமரைப் பிடிக்கும். தருமரும் ஜேர்மனிக்கென்று வந்து பக்துவருடம் ஜேர்மன் மொழியை நன்றாகப் பயின்றுவைத்திருக்கிறார். எல்லாவிடயமும் இவர் மூலம்தான் செய்வதுண்டு. ஜரில் மனைவியின்னைகளை விட்டுவிட்டுவந்து இங்கு மாடாப் பூமைக்கின்றார்.

சற்று நேரத்தில் தருமர் வந்து சேர்ந்தார்.

"வாங்கன்னை!"

ஜானி வரவேற்றான்.

"தமிழ் வேளைக்குப் போனால்தான் நல்லம். கனபேர் இன்றைக்கு விசாவுக்கு வருவினம். இனிப்போய் நம்பர் எடுக்கவேணும். கெதியாய் வெளிக்கிடும்..."

"என்னைண்ணை இது அடிமை வாழ்க்கை...இரவும் பகலும் ஒரே மாதிரியாய் இருக்குது...வெளியில் போனாலும் சனங்கள் ஒரு மாதிரியாப் பார்க்குதுகள். அலுத்துக் கொண்டான் ஜானி.

"தமிழி எனக்குமட்டும் என்ன வேண்டிக்கிடக்கு...நான் என்ன வாழ்க்கையை பிடித்துக் கொண்டால் வாழுமான்? என்றை மனிசி பிள்ளையனை விட்டிட்டு இந்தனைவிரியாய் சந்தோசமாக இருக்கிறேன் என்டு நினைக்கிறேன்? என்ன செய்வது...குழந்தைக்கு ஏற்றமாதிரிநாங்களும் வாழ்வதற்கிக்கொள்ளவேணும்... சிலருக்கு விரும்பிறதுகிடைக்கும். சிலருக்கு விரும்பாதது கிடைக்கும்... ஆனால் கிடைக்கிறதை விரும்பிக் கொண்டுதான் ஆகவேணும்"

"நீங்க என்ன சொல்லுங்க அண்ணை...எனக்கெண்டால் இந்த வெளிநாட்டு வாழ்க்கை பிடிக்கேல்லை... நீங்கள் இங்கை வந்து கனகாஸமாக்கு...முந்தி மாதிரி எங்கடை இடங்கள் இல்லையன்னை... எங்களுடைய கணங்கள் இப்ப எவ்வனவு கண்டப்படுகினம்... பிரச்சினையளைட இருந்தாலும் ஒரு நின்மதி... அக்கம்பக்கம் அண்ணந்தமிழி சொந்தபுந்தங்கள் என்டு வாழ-

முடிஞ்சது... ஆனால் இங்கைவந்து சொந்த பந்தங்களை மறந்து மொழியை மறந்து ஏன் இன்னும் சிலர் மதங்கள் மாறியும் தங்களையும் மறந்துபலரால் எப்படி இங்கு வாழ முடியது... என்னாலை அப்படி இருக்க முடியேல்லோ!“

தன் மனதில் உள்ளதை வெளிப்படுத்தினான் ஜானி...

“தமிழ் எல்லாரும் ஏதோ விருப்பம் கொண்டுதான் வெளிநாடுகளுக்கு வந்திருக்கிறம்... பொருளாதார நிர்ப்பந்தங்கள்...பஸ்வேறுயட் குழ்நிலைகளில் பஸ்வேறு நாடுகளிலை வாழ்கிறம்... பஸர் நல்லாயும் இருக்கிறார்கள்... சிலர் கெட்டுமேலீருக்கிறார்கள்...வெளிநாடுகள் பலரையும் பலவிதத்திலை மாத்திப் போட்டுது... ஆனாலும் தமிழ் நாம் யார்... நமக்குள் என்ன உணர்வு? நம் மொழி நம்தோசம் என்று நமக்குள் நாம்சிந்திக்கவேண்டும்... சிந்திப்போமானால் நமக்குள் எந்தப்பிளவுகளோ பிரச்சினைகளோ வர இடமிருக்காது...இங்கை பலரைப் பார்த்திருக்கிறன்...எங்கடை மொழியைக் கதைக்க வெட்கப்பட்டு பிறமொழியைக் கதைத்தால்தான் பெருமையெண்டு வாழுதுகள்...!”

“அப்ப பிறமொழியைக் கதைக்கிறது தப்போன்னை?”

“ஓருக்காலும் இல்லை... பிறமொழியும் கதைக்கவேணும்...எந்த மொழியையும் தெரிந்துகொள்கிறதிலை தப்பில்லை...ஆனால் எங்கடை மொழியைப் புறக்களிக்கிறதுதான் தப்பு.”

“அன்னை... மற்றையமொழி கதைத்தால்தான் பெருமையெண்டு நினைக்கிறவங்கள் மத்தியிலை தமிழ்மொழி எப்பிடியாம் வாழ்வது?”

“அப்படியும் சொல்லமுடியாது தமிழ் சிலர் தமிழர்வம் கொண்டு விழாக்கள் இலக்கியக்கூட்டங்கள் ஆங்காங்கே நடாத்துகிறதாலை எங்களை நாங்கள் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறம். அதையும் பாரும்தமிழி குறைசொல்லுறுதுக்கும் எங்கடை சனங்களிலை ஒரு கூட்டம் இருக்குது...இப்படி எள்வோ கதைக்கலாம்...முதலிலை எங்கடை அலுவலைப்பார்ப்பம்!”

இருவரும் கதைத்துக்கொண்டே வெளியில் வந்தார்கள்.

(மின்சார திடுவும் முடியும்)

கூட்டுவழிபாடு.

பிழேமென் இந்துவழிபாட்டுச் சங்கத்தினரால் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஜெயந்தி தினத்தை முன்னிட்டு ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட விசேட வழிபாடும் கூட்டுப்பிராந்ததனையும் 04.09.1996 புதன் சிமைமை மாலை இந்துவழிபாட்டுச் சங்கத்தினரின் பிராந்ததனை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நூற்றுக்கணக்கான அடியார்கள் இப் பிராந்ததனைகளில் பங்கு கொண்டனர்.

— புதியவர் —

மானிட பிற்பு

புதித்துக்குச் சம் என்பார்கள்

ஏது போல் உள்ளன

புதித் தெய்வமென்று

நினைத்த என்னன

நீண்டா

முட்டான் என்று

கூறிலிர் பாப்

புதுப்பையுள்ளன....

என்று—

உஏது

கண்களின் அதைவு

ஒவ்வாண்றிலும்

என்றங்குச் நெகிழ்ந்ததுங்கு

இன்று—

உஏது

சிரில் ஒவ்வாண்றிலும்

என் மரணம் என்னன

நெரித்துக்கொண்ட வழகிறது!!

ஒரு வேலை

மருவத்தின் பிழவில்

நான் சிக்கிலிட்டால்

என்றாவது—

உன்

மடுசாய்

மறுஷதியாயா?

— புதுப்பு தோலை மூலம் —
பாப்பா ஜான்ஸ்.

எழிலன்னின்....

சத்தியத்தின் சுவருகள்

கவு ஆஜு

இது நாட்டில் உள்ள மொயான சண்டையகமானங்கள் எந்தக் கட்சிக்கும் எந்த மதத்திற்கும் எந்த மொழிக்கும் எந்த கொள்கைக்கும் அப்பற்பட்டதாக நல்லமனித உரிமைகள் அகன்றத்தையும் அலைந்துவர்ந்ததிலும் காப்பதனான மற்றுக்கு மறை வீதம் உத்தரவாதும் செய்வதற்கிருக்க வேண்டும். அதாவது நன் மனத உரிமைக்கு முழு உத்தரவாதும் உருப்பிடிகள் முறையில் வழங்கப்பட்டு நல்லமுறையிடப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதில் என்ன பேரிடம் மற்றும் அவைத்தின் அரசுவையில் சம்மதமேற்பட்டாலும் அது சண்டையகத்தை பலவின்படிப்படுத்தின்டும். அதைத்தான் மதத்தாலும் மெழுப்பிடங்கள் சுருப்பிடும் அரசோர நுயலும் நம்நாட்டு அரசியல் கட்சிகள் காட்டி வைத்திருக்கின்றன.

அங்கீலங்கள் மதவாதிகளின் வெறியுணர்வினால் பிரதிபலிக்கும் ஆபத்தான கும்பங்களை அரசியல் கட்சியாகப் பதிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளில் எல்லாம் அடிப்படையான வாழ்விரும்புதலையே மொழியின் பொராளும் மதத்தின் பொராளும் பற்றிக்கூடிட எடுக்கப்படும் எந்த முயற்சியுமே சண்டையக வித்திமுறைக்குள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு விடுவது இருத்தக் காலிக்கு மட்டுமே வித்திநுழே தவிர மரணி தமிழ்த்தின் பாதகாரப்புக்கு என்றுமே உத்தரவாதும் தாரது.

நாட்டைக் காக்கவும் நாட்டு மக்களைக் காக்கவுமினா அமைக்கப்படும் இராணுவம் மத-மொழி-தீர் வெறிக் கொள்கைகளை குண்ட்டாக தும்பவாக இருந்தால் அடக்கு முறைக்கொள்ள ஆயுதப் போர்ட்டம் நீச்சயமாக அந்த இராணுவத்தை அழித்துவதற்கிப்பதில் வென்றே நீர் வேண்டிய நிலைக்குள் விழுந்து விடுதலைத் தவிர்த்தல் தீயலாது.

இதைத்தான் இன்றைய காலகட்ட இலங்கையின் போர்ட்டச் செய்திகள் நம்கு விளக்குவின்றன. மக்களைப் பசியால் வாட்டுவந்த அரசாங்கமானங்கள் உரிமைக்குரலாக்கு உணவு வெறுத்து அதைகளே உண்க்கு குறை? வெறியான குறை என்ற அரசு திமிரக் காட்டி மக்கள் வேட்கையைக் கொள்கைப்படுத்தியதன் பிரதிபலைக் கங்குமோத்துநிலையில் விடுதலை வீர்களிடம் முக்குடையப்பட்டு முனையில் கொண்டிருக்கின்றது.

பிறையான மதவெறியை-மொழி வெறியை அவற்றைப் போதிக்கும் பிக்குகளின் கயமையைக் கொள்கையைக் காலி நின்ற அவையில் மக்களைத் திகாதிதுப்பி விட்டு அதைப்படையில் தமிழை வாச்த்தாக

கொன்ற முயற்சி அப்பத்தான் அரசியல்களங்களையின் காரணமாக அவ்வே ஜெநரல்கத்துக்கே செந்துகிறோம் பீயர் கூடத்திருக்கிறார்.

ஒரு பேரவீரன் அட்டீழமறையைத் தேற்றுவித்துக் கொண்டு மக்களைப் பிரித்து அதனும் அட்டீட்டுச் செந்துகிறார்களைத் தெந்திருக் கூறுகின்றன விச்சுக்கு ஏடு கொடுக்காது.அது காலத்தின் விதியாகும்.ஜின்ஸ்கையில் அது விச்சுதங்களின்டுது என்பதைத்தான் தற்போதைய செய்திகள் நிதுபிக்கத் தொடர்ந்துவிடுவதை என்னும்.

அதைத்தான் அதிகார பலத்தில் அட்டீ நடத்திய வெள்ளையாக்குக்கும் தென் அப்பிரிக்க மக்களும் உள்ளார்த்த விழுந்தார்கள் அந்தக் காலத்தில்.

நெல்சன் மண்டேவை என்ற மாண்பினின் ~ உண்மையைச் சார்ந்து நின்ற கைமயியத்தை வெண்பிப்பது எடுத்து. அவர் சட்டத்தை மன்னாட்சியின் குரலோடு பேசுவிட்டு அதன் பிழைகளை எந்த தன்மைகளுக்கும் அஞ்சார நெல்சுணவைப் படித்துக்காட்டி நின்ற ஒரு மக்கலியார்ய உழைப்படைத்த மாண்பிடாகவே அந்தாட்டு சிற்பிரத்தில் பதிந்திருக்கிறார்.

தமிழகம் குற்றவாளிக்கூட்டுங்கல் ஏற்றிய வெள்ளையை நிதிசபையில் அவராக குறல் ஓலித்த உண்மைகள் ஜின்ஸ்கையின் அரசியல் நிலையோடே நம்மையறியாமலே நம்மை உய்ப்பிட வேள்பாதைத் தலைக்க முடியாத என்றே படிவின்றார்.

அவராய் சில வார்த்தைகள் உண்மையைக்கும் கல்லில் உள்ளிகாண்டு சிதமுக்குளின்ற நம்மையற்றின் அச்சுக்கள். பழந்தால் போதாத அவற்றைக் கருத்தோடு சிந்தித்தும் பாருங்கள்.

"இந்த நடத்தைத் தனதில்லமாகக் கொள்ளும் ஒவ்வொருவகும் அவராக நிறுத்திருக்கும் அவராக சர்வாசத்திற்கும் அப்பால் ஜின்ஸாட்டின் உரிமைக்கூக்கு மக்கள் என்று அங்கீர்க்கப்பட்டு நடத்தப்பட வேண்டும். செந்துயகக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை கொண்ட அனைத்து தென்னாப்பிரிக்க மக்களும் முழுமையான சமத்துவ உரிமை கொண்டவர்களாக எவ்வர வழிகளிலும் முழுமையான செந்துயக உரிமையுடன் அரசு விவகாரங்களில் குறல் கொடுக்க தகுதி பூற்றுவார்களாக விளங்க வேண்டும்.

சிந்திக்கும் எந்த அப்பிரிக்காவும் இந்த நடத்தை சட்டத்துக்கும் தன் மன்னாட்சிக்குமிடையில் தொடர்ந்து ஏற்படும் மேதாலைத் தலைக்க முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இந்த அரசாங்கமே எழுத கோரிக்கைகளை பலத்தார நடவடிக்கைகளைக்கூட்டிட்டுக் கொண்டு பலத்தார அடக்கு முறையில் அக்கறையாயிருக்கின்றதாலும் கோரிக்கைகள் வழங்கிப்பறும்போது அடக்குமுறை பயங்கரவாதத்தை மட்டுமே அது பலிலாகத் தர விரும்பின்றார்.

அரசுபலாத்துரையானது பதில் பலத்தார கார்த்துக்கே அதாவது அதன்

பயங்கரவாதம் எதிர் நடவடிக்கைக்கே மக்களைத் தன்னும். கடைசியாக எம்க்கும் அரசுக்குமிடையிலை பிரச்சினைக்குப் புத்தியான முடிவின்பூர்வக்கு அரசு ஆயத்தும் இல்லையேல் எம்க்கிடையிடுவன் பிரச்சினை நீச்சயம் பலத்தாற்றினால் நித்தவைக்கப்படும்."

எத்துவண நெருக்குத்தம் வேண்டும் அரசை அப்படி அநைத நீ மன்றத்திலேயே கூறல்லீடு எச்சிக்க என்ற எண்ணிப்பார்க்கதையில் தமிழ்நாடு தீர்மானமும் ஒப்படிப்பட்ட தணிவினாய்ப்பையுமிலங்கே என்பது புனிப்பாவில்லையா என்ன!

குத்திருத்திற்காக் குரிவழுப்புகளிற் மக்கள் மற்றவரின் குத்திருத்தைப் பறியிடத்தையல்ல மதிப்பாதையே கொள்கையாகக் கொண்டுகுப்பார்கள். மற்றவரின் குத்திருத்தின்பால் பேரூராஜ கொள்ளுவதை என்ற மிக உயர்ந்த பண்பை அவர்கள் நயங்காமல் கூடப்பிடிப்பார்கள். தங்களுக்குரியதைத் தா அல்லது பறிந்துவருத் தாதை எடுத்துக் கொள்வேன் என்றே உரிமைக் குரலின் இலக்கணம் விரைவுகும். இதைத்தான் நெல்கன் மன்றேவர் செய்து காட்டுவார்.

இலங்கைத் தலைவே 1995ம் ஆண்டு மனவரை என்ற இடத்தில் பேராளிகளுக்கும் சிங்கள இராணுவத்துக்குமிடையில் இடம்பெற்ற மேதமிலான்றின்போது பல வெள் பேராளிகள் பலியகல்பி போன்றார்கள். அவர்களின் உடல்கள் சிங்கள இராணுவத்தினரின் கைகளில் சிக்க விட்டன. அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா?

அந்த வெறியிடத்து உடையகளின் செயலை எழுதவே கரம் உடுக்குகின்றது. மனம் கொழுந்து விட்டுப் பற்றியிருக்கிறது. இதைப்பந்தும் கோதரலேன்! கோதரலேய! இந்த இடத்தில் உங்களை நிறுத்திவருவதற்கும் பகுவுகள். உங்கள் உடன் பிறக்க கோதரியங்கு அப்படி நடத்தின்தான்? என்ற விரைவிலுமிருப்பி பதில் தெருங்கள். அப்போதுதான் உங்களுக்காக உயிர் கொடுக்கும் அந்தப் புண்ணியுயதிகளின் நியாகத்தைப் பற்றி ஒரே தொழிலிமீவும் உங்களுக்குப் புரியும்.

வைராக்க கீற்ற அந்தப் பிறுக்கவனின் ஆடைகளைக் கிழித்து நினைவுமாக்கி சிறத்தங்களின்பெருத்தி ஆரங்கமிட்டுக் குதிற்கும் கும்மனம் போட்டதோடு நில்லரமல் பத்திரிகையாளர்களை அழைத்து அந்த அவையைகருக் காட்சியப் படிமுக்கவும் கைத்தார்கள் சிங்கள இராணுவத்தினர்.

அதுமட்டுமல்ல அந்த உடல்களைக் கையாளிக்கும் வேலையில் குத்தியைல் குத்திக் கிழித்தும் அசிட் கொட்டுபும் அவர்களேன் படுத்தி- கையிழக் கூடடியில் கொத்தி வைக்கப்பட்ட இறைச்சி துண்டங்களைய் புலிகள் வசம் கையாளித்தார்கள். அவற்றைப் பொறுப்பேற்ற பேராளிகளின் இருத்தம் எப்படக் கொத்தித்திருக்கும்? அன்போடு கோதரங்களையுக்க உடிநின்றுதலைவுக் கடுத்ததுச் செயற்படுத்த எத்துவண உற்சாக்கத்தை அவை கூலிநிற்ற குயில்களையப் பாதித்தின்ற பக்கவில்லைப் புறப்பட்டேறும் போயிருந்திருக்கும்?

மன்றங்களைப் புண்டப்படு மறைந்ததைப் பொறுத்தில்லை. மற்றவரின்

விவசாயிகள் கருத்திலிருப்பும் மாண்பும்கூப்புகளிலெழுந்தால்? இந்த இழிவான செயலை ஒன்று அவர்கள் செய்ததாக தெரியுமா? அவர்கள் மற்றவர்களின் நிலத்தை உறிஞ்சுவதைப் பற்றிடிருப்பது என்றால் கொண்ட அரசினரிப்பாளனின் இயந்திரங்களின்பதால்தான். அந்த மன்றத்திலும் வாய்த்துவங்கள் மன்றத்திலிருப்பதால்தான். அரசுக்காக்கான்.

அதற்குத்தான் முல்லைத்தீவில் வீராங்கனர்களின் போர்ட்டிகள் வெற்றிவையைச் சுலபத்துடன் கூடியது போல எதிரியின் ஆயுதபலத்தை நெறியுக்கிற தம் கோதூர்களுடன் தேரை கொடுத்து கொம் வென்று பதில் விடக்கூத்தார்கள்.

ஏதாவது திருத்தியிழுதப்பட்டது. அவன் கை ஆயுதமே அவனை அழிக்க அன்றியிழுக்கப்பட்டது.

அன்றை மனைவர்களில் மற்றவர்கள் செய்த காட்டிய நாச செயறாக்குப் பதிலிடக் குல்லையில் வென்ற வீரர்கள் பதில் செய்ய நிலைத்திருந்தால் எப்படியவ்வாற் செய்திருக்கலாம்?

அவனால்...

செஞ்சியலைச் சுங்கத்திடம் ஒரு பின்ன போர்டியின் மூறைப்பிழையே இராஜாவ வீரர்களின் சடலங்கள் ஒழுங்கான முறையில் ஓய்வுக்கப்பட்டனவாம். இது எதைக் காட்டுகின்றிதான்றால் ஒரு விடுதலை வீரர்கள் செயற்பாடு அவன்கள் சிந்தனையில் தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது என்பதைத்தான்.

மரியாதையுடன் கையளிக்கப்பட்ட உடல்களை அறங்கும் தமக்காக்க்களைம் வென்ற சொந்த இராஜாவுடைய பொறுப்பிலேக் காருதிதாங்கிறது கொண்ட அரசினரிப்பாளனின் மனதிலையேருப்பு பழுவாங்க வழியிருந்தும் கடலை முடிந்தும் தம் பண்ணையைச் சிறை செய்யும் விடுதலைப் போர்டியின் மனதிலையையும் ஓய்விட்டல் அவன் கொல்வதற்காகவே கொல்வதின்றான் இன்ன நாளைக் காப்பதற்காகவே கொல்வதின்றான் என்பது தெளிவாகப் புரியும். இன்னைச் சியாகந் தெளியாதவருக்கு பயங்கரமாதாம் என்பது வெறும் பத்திரிகையில்வரசிந்துப்பழகின்ட் சொல்லகமட்டுமே தெரியும். அல்லவா-

குதந்திரப் பாதை இப்படித் திறந்தது.

தென்னாண்டிக்க அரசு பயங்கரவாதத்தைக் கெதிரை பதில் நடவடிக்கைக்கு அப்பிரிக்க தேவை காங்கிரஸ் சிற்பான வழிகளைப் பின்வருமாறு அமைத்து செயற்பட்டது.

நாசவேலைகள்

கெல்லை போர்முறை

பயங்கரட்டு நடவடிக்கைகள் (Terrorism)

வெளிப்படையான ஆயுதப்பட்டி

தென்னாண்டிக்க வெளிநாட்டு முதலிருக்கின்றும் வெளிநாட்டு வர்த்தகங்களிலுமே மிகவும் தங்கியிருந்ததால் முதல் படியாக நிட்டமிடப்பட்ட விதத்தில் மின்வழங்கிள்-புகையிரதப்போக்குவரத்துக்கள்-தொலைத் தொடர்புகள் இருந்து நாசப்படுத்துவதன் மூலம் தலைநகருடன் இது பிரதோந் தொடர்புகளைத் துண்டிப்பதும் அதன் மூலம் கைத்திருந்தில்

பகுதிகளிலிருந்து குறிப்பிட்ட விதத்தில் ஏற்றமதிக்கான பொருட்கள் எந்தெட்டயால் தடுத்துவிடுவதும் இனி தொடர்ச்சியினால் பாரிய. பொருளாதாரத் தொய்விளை ஏற்படுத்துவதும் இப்படியான செயற்பாடுகளின் விளைவினால் அக்குறிசூழ பெற்ற மக்களினால் சிற்றையில் தாக்கத்தையேற்பட்டுத் தேர்த்தின் அப்போதைய நிலைமையில் மற்றுமேற்படத்தக்கதான் முடிவிடுக்கூட தக்க குழநிலையை உதவக்கூடும் ஆயிரிக்க தேவிய காங்கிரஸ் நோக்கமிகுந்தது.

பொருளாதார சம்பந்தமான தீட்டுக்களின் மேல் நாசவேலை நடவடிக்கைகளைத் தொழில்பதில் அரசு கட்டிடங்களின்மற்றும் விளைவினைசொந்தக் கொள்கைக் கீள்ளங்களைத் தாக்கியறிப்பதும் அங்கீரிக்கப்பட்ட குறிகளை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

அப்படியான தாக்குதல்கள் மக்கள் மத்தியில்தந்த இயக்கக்கூட்டு நல்ல அயிரிழாயத்தினால் ஏற்படுத்திக் கூடும் என்ற நான்பப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல அப்படியான தாக்குதல்களின் தாக்கமானது அரசு அங்கத்திலிருந்து பலத்தார விதுமிகைனால் தான்தானில் எழும் அதன் பிரதிபலைக் கடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளைக் கொண்டு நாடுத் தலை பிரதிபலிப்பாகவே அரசு அஞ்சி இவ்வளவு தூரம் கடும் நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்றது என்ற கருத்தைத் தமிழப் பிரபுற்றுவேன் மத்தியில் விவரத்து அதன் மூலம் அரசு பயன்கரவாத எனிப்பு அணியை வல்லப்புத் தமிழ்க்கை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும் முடிவு செய்தது.

அதுமட்டுமல்ல பெரிய நடவடிக்கைகள் நிட்டமிடப்பட்டு ஏறியன விதத்தில் எடுக்கப்பட்டு அதற் கொறிய அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கையும் மிகத்திருமிகு அமைந்துமிட்டது நாடு நோக்கம் பார்த அளவில் விளைவிடும் அதன் பலனாக இரா நாடுகளின் ஏற்புறந்தலும் அழுத்தமும் விளைவிடுமிகு கூடுதலாக உதவகவும் வாய்ப்பு ஏற்படும் எனக் கருதப்பட்டது. அப்படியாக உருவாகும் அவைதான் அவை மிகச் சுதாமலை குழநிலையை நிறுவும் பெற்றுத் தகும் என ஆ.தே.காங்கிரஸ் மிகவும் உறுதியாக நம்பிக் கொண்டிருக்கிறது.

இதிலும் கூட ஒரு நியதியை அமைக்க வகுத்துக்கூன். அதுவது எந்த நடவடிக்கையினாலும் மக்களினாலும் கூயப்படவே கொல்லப்படவே கூட வே கூடாது எனக் கண்டிப்பாகக் கட்டுள்ளிடப்பட்டது.

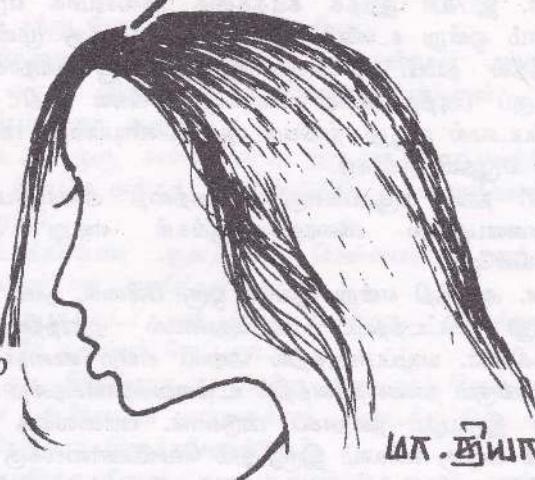
நீண்ட அவைகளை நடவடிக்கைகளின் அமைவும் வேறுசிதமாக இருந்து அரசு மக்களுக்கிடீரான அதாவது கூயப்பிடுத்துவாக்குக்கிடீரான நடவடிக்கைகளை மிகக் கொடிய விதமாக எடுக்கத் தவண்வியல். ஆடு மரு

கோழி பள்ளிகளை விட வலியான பொருட்களாக விடுதலைக்காகக் குறிவிடுப்பிய மக்களை அது கண்டித்து. எங்கும் இருந்த ஆறு ஒடத் தொடர்ச்சியும். அடக்கு முறையின் அந்து மீறுவத்கு அரசின் குதுணையிலிருந்தால்நீதியரவுதுமின்ஸ் எனக்கட்டுயாவது!

1983ம் ஆண்டு வெலிக்கூடைச் சிறைச்சுறவுலையில்.....

கைத்தின் அதுவும் குத்தினுக் காற்றாக்காக முச்சுவிட வேறுதயாக நிலையில் அடைப்பட்டு விட்டது குடும்பங்கள் போன்ற எத்தனை உயிர்கள் அங்கமங்கமாகப் பியத்திருமியப்பட்டு அகிளி

பரிமாரம்

மூன்றாவது பரிசுபெற்ற
சிறுக்கதை.

மக. துயாந்தம்வந்து.

நேற்று மாலை ஆண்தியுடன் மனத்திற்கு பல விஷயங்களைப் பகிர்து கொண்டது ஆனந்தமாக இருந்தது அரவிந்தனுக்கு. பளிச்சிடும் அந்தப் பல்வரிசை. அந்தக் குரலினிமை. எதையும் ஒனிவு மறைவின்றி நிறந்த மனத்துடன் வெளிப்படையாகப் பேசும் கூயாம். கள்ளுங் கபடமற்ற அந்தக் குழந்தை உள்ளாம். எல்லாவீ அவனுக்கு அவன் பால் ஒரு நிறைந்த ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

இந்த ஆறுமாத காலத்தில் எத்தனையோ தடவைகள் அவளைச் சந்தித்திருப்பான். ஒவ்வொரு சந்திப்பிலும் அவன்மனத்தில் அவன் கோபுரமாக உயர்ந்துகொண்டே போனாள். விதி அவன் வாழ்வில் கொடுரமாக விளையாடியிருந்த போதும் எப்படி இந்தப்பெண் கவலையின் கவலே கெரியாமல் சிரித்துக் கொண்டு பேசுகிறாள் என்பதை என்னிட பலதடவை விழ்து போயிருக்கிறான் அரவிந்தன். நேற்றைய சந்திப்பு அவன் மனத்தில் ஒரு தீர்க்கமான முடிவை எடுக்கத் தூண்டியது.

ஆண்தியைச் சந்தித்த கையோடு வீட்டுக்கு வந்ததும் நேற்றிரவு அம்மாவுக்கு அவசர அவசரமாக ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்திருந்தான்.

அந்தக் கடிதத்தை கொஞ்சம் மாற்றியோ திருத்தியோ எழுதினால் என்ன என்ற நினைப்பில் மீண்டும் அந்தக் கடிதத்தை எடுத்து நிதானமாகப் படிக்கிறான் அரவிந்தன்.

என் உமினினும் மேலான அம்மாவுக்கு!

அம்பாள் கிருடபையால் நான் நலமேயுள்ளேன். உங்கள் குகத்திற்கும் அம்பாள் அருள் புரிவானாக. தலைக்கழுதியாத போர்க் குழல் காரணமாக அளவெட்டியில் இருந்து குடிபெய்ந்து கோண்டாவில் பக்கம் ஒரு வீட்டில் குடியிருப்பதாக எழுதியிருந்தீர்கள்.

எங்கே இருந்தாலும் நீங்கள் பாதுகாப்பாக சந்தோசமாக வாழ அம்பாளை வேண்டுகின்றேன் அம்பா. உடல்நிலையைக் கவனமாகப் பேசாவும் ஜன்று

கோல்கள் நல்ல நிலையில் உள்ளனவா? பழுதுபட்டிருந்தால் புதிதாக ஒருசோடி வாங்கவும். மழைக்காலம் வழக்கும். கூடியளவு வெளியீடு நடைமாடுவதைத் தவிர்த்தால் நல்லது.

அம்மா, இப்போ இந்தக் கடிதத்தை அவசரமாக எழுதுவதற்கு முக்கிய காரணம் ஒன்று உண்டு. இரண்டுமொதங்களுக்கு முன்னர் நீங்கள் எழுதிய கடிதத்தில் தமிழ் உள்கும் இருபத்தியேழு வயதாகின்றது. ஜேர்மனியில் உள்குப் பிதித்த பெண் யாராவது எங்கள் சாதி சனத்தில் இருந்தால் கூச்சப்பாமல் எழுது. நாங்கள் ஆகவேண்டியதைப் பார்த்துச் செய்வோம்....” என்று எழுதியிருந்தீர்கள்.

அம்மா! நான் எழுதப்போகும் விபரத்தை அமைதியாகவாசித்து உங்கள் ஆதரவானபதிலை விரைவில்தாருங்கள் என்று அன்பாகக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அம்மா. ஆனந்தி என்று இங்கே ஒரு பின்னை. நான் இருக்கும் இடத்தில் இருந்து கிட்டத்தட்ட நாற்புதுமைல் தூாத்தில் சொந்தக்காரருடன் இருக்கிறாள். யாழ்ப்பாணத்தில் அராவி என்ற ஊரைச் சேர்ந்தவன். நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் நல்ஸாதிசனத்தில் உள்ளவன்தான். நன்றாகப் படித்தவளும்கூட. வயது இருபது. நன்றாகப் பாடுவாள். பார்வைக்கு அழகானவள். நல்ல குணம் அழகு எல்லாம் இருந்தும் வெளிப்பார்வைக்கு ஒரேயொரு குறை. இரண்டு கால்களும் அவனுக்கு ஊனம். சக்கர நாற்காலியில் உட்காந்த நிலையில்தான் கடந்த நான்குவருடங்களாக அவனது வாழ்க்கைச் சக்கரம் சுழல்கிறது. எங்கள்நாட்டில் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற போர்தான் அவனது கால்களையும் ஊனப்படுத்தியது. அம்மா நான் எடுத்திருக்கும் இந்த முடியிலை எண்ணினி அதிர்ச்சி அடையாமாய்வர்கள் என்று நம்புகின்றேன். இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் எனக்கு ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியிலிருந்து நான் இன்னும் முற்றாக விடுபடவில்லை. பின்சு மனத்தில் பதிந்துவிட்ட அந்தக் கொடுமொன்றையும் என் மனதில் மாறாத வடிவோக ஆழப் பதிந்து விட்டது. அதற்கு இது ஒரு பரிகாரம்! அம்மா அவன் நிலை கண்டு அவன் மீது பறிதாய்ப்பட்டோ பெறிதாக ஒரு தியாகம் செய்து தியாகி என்ற பட்டத்துடன் அவனுக்கு வழிபவளிக்க வேண்டுமென்றோ நான் அவனை நாடில்லை. ஆனந்தியை மனப்பூர்வமாக எங்குப் பிதித்திருக்கின்றது. அவன் அங்கக் குறைவன்வள் என்று எண்ணால் எண்ணிப்பார்க்கவே முடியவில்லை.

வாழ்ந்தால் அவனுடன்தான் வாழ்வது என்று முடிவெடுத்து விட்டேன். நீங்கள் என்னைப் பெற்றிருந்த தாய். என் எண்ணாம் மணோநிலை எல்லாமீ உங்களுக்குப் புறியும் நான் எடுத்திருக்கும் இந்த முடிவுக்கு தியாகம் என்று பேர்குட்டுவதைவிட பரிகாரம் அல்லது பிராயச்சித்தம் என்று சொன்னால் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன்.

அம்மா! எனது விருப்பத்திற்கு உடன்பாடாக சாதகமான பதில் உங்களிடமிருந்துவரும் என்ற உறுதியானநம்பிக்கையுடன் தங்கள் அன்பான பதில் காண ஆவலுடன் காத்திருக்கும்

அன்பு மகன்.

அரவிந்தன்.

கடிதத்தை ஆறுதலாகப் படித்த அரவிந்தனுக்கு தான் எழுதியது மிகவும் திருப்திகரமாகவே இருந்தது.

கடிதத்தை மடித்து தபால் உறையிலிட்டு விலாசமாற்றத்தை அந்தப் புதிய முகவரியைத் தெளிவாக எழுதிக்கொண்டு அருகில் இருந்த தபாற் கந்தோனர் நோக்கி விரைந்தான்.

எப்படியும் மூன்று நான்கு வாரத்துக்குள் அம்மாவிடமிருந்து பதில் வரவேண்டுமென்பதற்காக எக்ஸ்பிளஸ் கடிதமாக அனுப்பின்றான்.

கடிதத்தை அம்மாவுக்கு அனுப்பியதும் மனதிலுள்ளபாரம் ஏதோ குறைந்தாற் போனிருந்தது.

நேரத்தைப் பார்த்தான்.

இந்த வாரம் அவனுக்கு இரவு வேலை கொஞ்சம் கண்மூடினால் கூகமாக இருக்கும் என்ற நினையிலில் ஒட்டமும் நடையுமாக வீட்டுக்கு வந்தான். மேசையில் இருந்த யூஸை எடுத்துக் கொஞ்சம் குடித்துவிட்டு கட்டிலில் சரிந்து படுத்தவன் எதிரே மாட்பயட்டிருந்த அம்மா அப்பாவின் கல்யாணப் போட்டோலைப் பார்க்கின்றான்.

இருபத்தைந்து வயதிலே விதவையாகிப் போவவன் அவன் தாய்.

அவனுக்கு மூன்றுவயதாக இருக்கும்பொழுது பொல்லாதநோபொய்யன்று வந்து அப்பாவை அள்ளிக்கொண்டுபோனது பற்றிக் கதை கதையாகச் சொல்லிக் கவலைப்பட்டிருக்கிறான். அப்பாவின் அழகுமுகம் போட்டோலைப் பார்த்துத் தான் அவனுக்குத் தெரியும். அதன் அருகில் அண்ணமயில் அனுப்பியிருந்த அம்மாவின் புகைப்பாத்தை சுற்றுப் பெரிதாக்கி வைத்திருக்கின்றான்.

ஐங்குமூல்களுடன் சுற்றுந்தள்ளந்த நிலையில்...

அவன் மனம் ஊழையாய் அழுத்து.

எப்படியிருந்த அம்மா... என்னால்தானே இப்படி...?

அவனது மனம் இருபது வருடங்களுக்கு முன் தாவுகிறது.

அப்பொழுது அரவிந்தனுக்கு ஏழு வயது இருக்கும் படுகூட்டுப் பயண். பயங்கரப்பூர்வி. அவனைத் தினம் பள்ளிக்கலுப்பி வைப்பதே அவன் தாய்க்குப் பகிரதப் பிரயந்தனம்.

வழமைபோல் ஒரு நாள் காலை. மழை தூரிக்கொண்டிருந்தது. ஒரு கையில் குடை. மறுகையால் தன் ஒரே செல்வம் அரவிந்தனைப் பிடித்தபடி பள்ளிக்கூடத்தை நோக்கி பிரதானலிதியால் சென்றுகொண்டிருந்தபோதுதான் நிகழ்ந்து அந்தப் பயங்கரம்.

ஓமுங்காக நடந்து வராமல் தெருவில் தேங்கி நிற்கும் மழைநீரைக் காலால் அழைவதும் சிதறுவதுமாக அங்குமிங்கும் அலைந்தவனை அடக்கி அணைத்தபடி வந்துகொண்டிருந்தபோது தெருவின்மறுங்கத்தில் பந்து ஒன்றைக் கண்டுவிட்டு தீட்டிரென்த் தாயின் கையை உதறினிட்டு ஒடியவன் எதிர்பாக்கமாக பயங்கரவேகத்தில் வந்துகொண்டிருந்த வொறியைய் பார்த்துப் பதறிப்போய்ந்திருக்க. அவன் தாய் பாய்ந்துபோய் அவனை இழுத்துத் தள்ளிவிட்டான்.

ஐயோ...என்ற சப்தம் அழுங்கி அடங்கிப்போகிறது. மறுகணம் அவன் தாய் இரத்த வெள்ளத்தில். வொறியின் அரக்கத்தனமான சக்கரங்கள் அவன் கால்களின் மீதேறி தாண்டிப்போய் நிற்கிறது. அந்தக் கோக் காட்சியைக் கண்டு நிலைகுலைங்குபோகிறான் அரவிந்தன்..

அவனால் அழக்கூட முடியாமல் அதிந்துபோய் நிற்கின்றான்.

கூட்டம் கூடுகிறது.

அம்புலன்ஸ் வண்டியில் அவன் தாயை ஏற்றிச்சென்ற காட்சியைக் கண்டு

உறைந்துபோகின்றான் அந்தச் சின்னஞ்சிறுவன். கட்டத்தில் ஒரு பெரியவர் அவனை ஆதரவாக அணைத்துக் கொள்கின்றார்.

'அம்மா செத்துப்போனாவோ?...அம்மாவை எங்கினை கொண்டு போகினம்? நானும் அம்மாவோடை போகப்போறன்...என்று கேவிக்கேவி வெம்பி அழுத நினைவுகள் அவன் மனதில் பசுமையாகப் பதிநிதிருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணம் வைந்தியசாலையில் கடுமையான சத்திரிசிக்கைக்குப் பின் அவன் தாய்க்கு நினைவு திரும்பியோது வலதுகால் முழங்காலுக்குக்கீழ் வெறுமையாக இருந்ததை அந்த ஏழையதுப் பாலகன் கண்டுகொள்ளவில்லை. 'அம்மா சாக இல்லை...என்னைப் பார்த்துச் சிரிச்சவ...என்னைக் கட்டிப்பிடிக்கக் கொஞ்சினவ...' என்று தாயைப் பார்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்ததும் தனது சிற்றன்னைக்குச் சொல்லித் திருப்தியாட்டு மகிழ்ந்ததை நினைத்துப் பார்க்கிறான்.

சிற்றன்னையுடன் இடையில் ஒருநாள் யாழ்வைத்தியசாலைக்குச் சென்று தன் தாயைப் பார்த்தபோதுதான் அம்மாவுக்கு அரைவாசியோடு ஒரு கால் இல்லை என்ற விரைவும் தெரியவந்து விறைத்துப்போகிறது அந்தக் குழந்தை உள்ளம்.

ஊன்று கட்டைகளுடன் மெல்லமெல்ல நடந்துவந்து, கட்டிலில் சிற்றன்னையின் உதவியுடன் மெல்லச் சரிந்து படுத்து அவனை வாஞ்சையுடன் பார்த்துச் சிரித்தபோது அவனால் பதிலுக்குச் சிரிக்க முடியவில்லை.

ஓ என்று அந்தக் குழந்தை உள்ளம் அழுதது. அவனை அருகில் இருந்தி அவன் தலையை ஆதரவாகக் கோரியிட.

என்ன ராசா சாப்பிட்டன்... சித்தி பிள்ளைக்கு குழல்பிட்டு அவிச்சுத் தாறவே? என்று அவனைப் பரிசுடன் கேட்டபொழுது அவனால் பிரிட்டுவுந்த அழுகையை அடக்க முடியவில்லை.

என்னாலெதான் அம்மாவுக்கு கால் இல்லாமல் போனது என்று கூக்குரலிட்டு அழ ஆரம்பித்தவனை ஆச்சாசப்படுத்தி அமைதிப்படுத்த யாராலும் முடியவில்லை. அந்த வாட்டில் இருந்த அத்தனை பேரின் கண்களும் அந்தச் சிறுவன்மீல் நிலைகுத்தி நின்றன.

காலச்சக்கரம் வேகமாகச் சுழன்றபோது அரவிந்தனுக்கு வயது பதினெட்டு. ஊன்றுகோல்கள் கனகம்மாவுக்குப் பழக்கப்பட்டுப் போயின. சினச்சிறில் தண்ணீர் எடுப்பதைத்தவிர, சகல வீட்டுவேலைகளையும் வாவகமாகச் செய்யப் பழகியிருந்தான்.

அரவிந்தனுக்கு மட்டும் தண்ணால்தான் தாய் ஊனமுற்றான் என்ற என்னைம் ஒரு குற்ற உணர்ச்சி அவன் மனத்தில் ஆணி அடித்தாற்போல் ஆழமாகப் பதிநிதிருந்தது. 'நொண்டிக் கனகம்பாளின் பெடியன்' என்று யாராலுது சொல்லும்போது அவன் நெஞ்சைக்குத்திக் கிழிப்பதுபோல் இருக்கும் அந்த வார்த்தை. 'எல்லாமே என்னால்தான்' என்று அவன் தன்னை நொந்துகொள்ளும்போது 'போடா விசர்ப்பியடியா...' என்றை விதி நான் ஸொற்றிலை மாட்டுப்பட்டன்... நீ ஏன் ராசா அதையே நினைச்சுக் கவலைய்திறாய்... மழங்கதை... பக்து வருசாமாகுது... இன்னும் அதையே நினைச்சுக் கொண்டு... விசர்ப் பெடியன்... என்று அவனைத் தேற்றி அந்தப் பயங்கர விபத்தையே ஒரு அலட்சியாவத்துடன் அவன் சொல்லும்பொழுது,

என் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக தன் உயிரையே அர்பணிக்க முன்வந்த அந்தத் தெய்வத்தைப் பார்க்கமுடியாமல் அவன் கண்கள் குளமாகிலிடும். தன்னால் அனுப்பட்ட தன் தாயைக் கடைசிவரை கண்போலக் காத்து அவனுக்கு கேவை செய்வதையே தன்வழிவின் ஸ்தியாகக் கொண்டிருந்தான் அரவிந்தன்.

நாட்டு விடுதலைக்காக, தமிழ் ஈழ மண் மீட்புக்காக, இளைஞர் படை அணி திரன், அரசு இராணுவத்துடன் தொடுத் தேர் பயங்கர விசுவருபம் எடுத்தோதுதான் பதினெட்டு வயதான தன் ஒரே செல்வப் புதல்வன் அரவிந்தனை என்னிப் பதறினாள் கணக்மா. அரசு படைகள் ஆங்காங்கீ இளைஞர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு போவதும் சித்திரவதை செய்வதும் கூட்டுத் தன்மூலதான் செய்திகள் அவன் காதுகளுக்கு எட்டியபோது, என் பின்னையைக் காப்பாற்றவேண்டும்... என் ஒரே குலக்கொழுந்து என் கண்ணெதிரேஇருக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை... எங்கோயாவது கண்காளாத தூரத்தில் சந்தோசமாக நிம்மதியாக வாழ்டும்... என்ற எண்ணத்துடன் ஒரு நாள் அவனை அணைத்தபடி ஆதரவாக அவன் சொன்ன வார்த்தைகள்— தமிழி அரவிந்த! நான் உளக்காகத்தான் ராசா உயிரி வாழுறன்... உனக்கு ஏதும் ஒண்டெண்டால்... நான் தாங்கமாட்டன் அப்பு... நீ எங்கையாவது வெளிநாட்டுப் பக்கம் போய் நிம்மதியா இரா என்றை ராசா... நாட்டுப் பிரச்சினை தீரிக்கை நாங்க சந்தியம்... அதுவரைக்கும் நான் உயிரோடை இருப்பன் எண்ட நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கு... என்று அவன் தாயார் உருக்கமாகச் சொன்னபோது அவன் அழுதேவிட்டான்...

‘என்னம்மா நீங்கள் சொல்லும் கதை.. உங்களுக்கு நான்தான் ஒரேயொரு பின்னை.. உங்களைத் தனிய விட்டுட்டு நான் எப்படியம்மா வெளிநாட்டுக்குப் போறது?’

நான் தனிய இல்லை ராசா. சித்தி இருக்கிறான்... சித்தப்பா இருக்கிறார்... சித்தியின் பின்னையை உன்றைக்கொந்தான்கள் மாதிரித்தானே... அவை என்னை வடிவாப் பார்ப்பினம்... எனக்கொரு குறையில்லை ராசா... நீ சந்தோசமாப் போயிட்டு வா கொயற்றை விருப்பமாதிரி உன்னை ஒரு டாக்குத்தராக்க வேணுமென்டுதான் நான் கனவு கண்டன். இந்த நாட்டுச் சீர்கேட்டாலை அது முடியேல்லை... நீ போற இடத்திலையாவது நல்ல மாதிரிப் படிச்சு நல்லாவருவாய் எண்ட நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கு... எங்கை இருந்தாலும் நீ நேரிமையான பின்னையா ஒழுங்கான பின்னையா நடக்க வேணும் ராசா’ என்று புத்தியிறி சொல்லி தங்களை நிப்பந்தப்படுத்தி வலுக்கட்டாயாக ஜேர்மன்நாட்டுக்கு அனுப்பிவைத்த தன் அன்புத் தெய்வத்தின் உருவப் படத்தை கண்ணிவரிமல்கப் பார்க்கிறான். தாய் சொன்ன ஒவ்வொரு வார்த்தைகளும் இப்போதும் அவன் காதுகளில் எதிரொலிக்கின்றன.

அளவெட்டிக் கிராமத்தில் குழந்தையாக அவன் ஒடித்திரிந்து குமரனாகிய காலம்வரை. சஞ்சித்த அந்தக் கடந்தகால நினைவுகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தோது. இங்கே ஜேர்மன் நாட்டுக் கடிகாரம் மாலை ஆறுமணியை செநுங்கிக்கொண்டிருந்தது. அவசர அவசரமாக எழுந்து, முகத்தை அலம்பிக்கொண்டு வேலைக்குப்புறப்பாத் தயாரானான் அரவிந்தன்.

இரண்டு வாரங்கள் பறந்தோடுகின்றன.

அது ஒரு சனிக்கிழமை. அவனுக்கு அது லீவு நாள். ஸ்டில் ஆறுதலைக

இருந்து கொண்டு சிந்திக்கிறான். 'அம்மா கடிதத்தை வாசித்திருப்பா... அதற்கான பதிலும் எழுதிப் போட்டிருப்பா... எப்படியும் இன்னும் ஒரு வார்த்திற்குள் பதில் வரும்.. என நினைத்துக்கொண்டு கீழே இறங்கி கடிதப் பெட்டியெய்யாத்த அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. விஷானத்தால் ஒன்று கோண்டாவிலில் இருந்து வந்திருந்தது. எப்படி இவ்வளவு கீக்கிறம்.. ஒருவேளை நான் போட்டு கடிதம் கிடைக்கு முன்னரே அம்மா ஏதாவது அவசர பணத்தேவைக்காக எழுதிப்போட்டதாக இருக்குமோ?' என்ற நினைப்பில் பரப்புடன் கடிதத்தைப் பிரித்த அவனுக்கு ஆச்சரியம்.

அவன்போட் கடிதத்துக்கு பதில் கடிதம்தான் அது. ஒருவித பரப்புடன் கடிதத்தைப் படிக்க ஆரம்பித்தான்.

அன்பு மகன் அரவிந்தனுக்கு!

வீட்டில் சித்தி உட்பட அனைவரும் அம்மாள் அருளால் நலமேயுள்ளோம். உன் கடிதத்தைப் பார்த்து நான் அழுதுவிட்டேன். உன் விருப்பத்துக்குக் குறுக்கே நான் எப்பொழுதும் நிற்க மாட்டேன். அந்தப் பெண் ஆளுந்திக்கு நீ வாழ்வுகொடுப்பதைமிட்டு எனக்கு மட்டுமல்ல இங்கே சித்தி குடும்பத்தினருக்கும் மிகுந்தமகிழ்ச்சி. என்றை ராசா உன்னைப் பின்னையைய் பெற்றது நான்செய்த பாக்கியம் அதிகம் எழுதவில்லை. கொழுப்புக்கு வரும் சித்தப்பாவிடம் இந்தக் கடிதத்தைக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று அவசரமாக எழுதுகின்றேன். திருமணத்தைத் தள்ளிப்போ வேண்டாம். உடனடியாக ஒரு நல்லானைப் பார்த்து ஆகவேண்டியதைச் செய். உல்லிடமும் ஒரு அம்மன் கோயில் இருப்பதாக முன்பு ஒரு கடிதத்தில் எழுதிருந்தாய்.. அம்மன் கோயிலில் வைத்து தாவிகட்டினால் சிற்பாக இருக்கும். எல்லா ஒழுங்குகளையும் பார்த்துவிட்டு உடன் கடிதம் போடு. அன்போடு உங்கள் இருவரையும் ஆசீர்வதிக்கும்

அம்மா

க. கனகம்மா.

கடிதத்தைப்படித்ததும் அரவிந்தனுக்குத் தலைகால்புரியாத மகிழ்ச்சி. கண்களில் ஒற்றிக்கொள்கிறான் கடிதத்தை.

உடனடியாக ஆளுந்திக்கு போன்னென்னி அம்மாவிடமிருந்து அனுகூலமான பதில் கிடைத்ததைச் சொல்லியிருப்பிரியான்.

ஜூர் வீட்டுக்குப்போய் திருமணத்துக்கு ஏற்ற கபதினங்களைக் குறித்துக் கொண்டு வருகிறான். ஆளுந்தி வீட்டிலுள்ள பெரியவர்களுடனும் கலந்து யோசித்து, ஜனவரி தினைந்தாம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை சுபநாளாகத் தீர்மானித்து. அம்மாவின் விருப்பமாட்டே காமாட்சி அம்மன் கோவிலில் திருமணத்தை வைப்பதாக முடிவுசெய்து ஊரிலுள்ள அம்மாவுக்கும் அதை உடனடியாகவே தெரியப்படுத்துகிறான்..

மனதில் நிறைந்த பூரிப்புடன் கட்டிலில் மெல்லச் சரிந்து படுக்கிறான் அரவிந்தன். அவன் அன்புக்கிளிய ஆளுந்தியை முதன்முதலாகச் சந்தித்த நினைவுகள் அவன் மனதில் மெல்லச் சிறகடிக்கிறது.

அது ஒரு கலைவிழா!

மண்டப வாயிலில் நுழையும்போதே அந்தப் பெண்குளின் இனிமை

அவனை வசீகரிக்கிறது. இனிமொயான அந்தக் குரலுக்குரியவளை முழுமொயாகப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் கூட்டத்தை விலக்கி முண்டியதித்துக் கொண்டு சென்றவனுக்கு ஒரு அதிர்ச்சி!

இனிமொயான அந்தக் குரலுக்குரியவள் மேடையில் சக்கர நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்தான். தேச விடுதலைப் பாடல் ஒன்றை அனுபவித்து அற்புதமாகப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் இந்த அழகிய இளம்பெண்ணுக்குக் கால்கள் ஜனமா?

அவனால் ஜீரணித்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

பாடல் முடிந்ததைக்கூட அறியாமல் பிரமை பிடித்தவன்போல் நின்று கொண்டிருந்தவனை அறிவிப்பாளரின் குற்றதான் உடப்பியது.

தனது சுக்ளீத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் எங்கள் அங்ப வெண்டுகோளை ஏற்று மிகவும் அற்புதமாகப் பாடி எம்மையெல்லாம் மகிழ்வித்த செல்லி ஆனந்தி பந்தமாநாதன் அவர்களுக்கு எங்கள் இதயபூர்வமான நன்றிகள். சூடிய விரைவில் இவர் குணமடைய வேண்டும். இந்த இசைக்குமிலின் குரல் இன்னும் பல மேடைகளில் ஒவிக்க வேண்டும் என்று என்வோரது சார்பிலும் வாழ்ந்துகின்றேன். என்று அறிவிப்பாளர் குறியதும் கார்கோஷத்தால் அரங்கமே அதிர்ந்தது.

‘ஆனந்தி’ அவிநாதனிலிருந்து உதடுகள் மெல்லமுனுமுனுத்தன.

சிறுமி ஒருந்தி வந்து அவனுக்கு முத்தமிட்டு மலர்ச்செண்டு கொடுத்தாள் ‘இப்போ இடைவேளை சிற்றுண்டிகள் மண்டப வாயிலில் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கிறது’ திரை மூடிக்கொண்டது அறிவிப்பாளர் சொன்னதும்.

அந்த இடைவேளைதான் அவிநாதன் ஆனந்தியை முதன் முதலாகச் சந்தித்த கபவேளை. சிற்றுண்டியைக்கூடப் புறக்கணித்துவிட்டு அவன்பெயர் ஆனந்தி என்பதையும் தெரிந்துகொண்டு அவனைச் சந்தித்துப் பேசவேண்டும் என்ற ஆர்வமிகுதியாஸ் மேடையின் பின்புற அறைக்குச் செல்விறான் அரவிந்தன்.

சில இளம்பெண்களுடன் கதைத்துச் சிதித்துக் கொண்டிருந்தாள் ஆனந்தி. தயங்கித்தயங்கி அருகில்சென்ற அவிநாதன் சுருக்கமாகத் தன்னை அறியுக்கப்படுத்திக்கொண்டு “எங்கு இசை என்றால் உயிர்! உங்களோடு கொஞ்சம் சேவிரும்புகிறேன்” என்றான்.

“தாராளமாக” என்று சொன்னவள் அவனைப் பார்த்துப் புன்னைக்கத்து அருகில் இருந்த தத்திராயில் அமரச்சொல்விறான். கூடியின்ற பெண்கள் சற்று விலகிச் செல்கின்றனர்.

“உங்கள் பாட்டு உண்மையிலேயே அற்புதமாக இருந்தது. நல்ல குரல் வளம்... வெறி நென் வொயில்...”

“தாங்கள் உங்கள் பாராட்டுக்கு நன்றி!” என்றாள் புன்னைக்கத்து.

“இசையை முறைப்படி கற்றுக்கொண்டிருப்பிரிக்களை நினைக்கிறேன்...”

அவனது அழகுமுகத்தை ஆர்வத்துடன் பார்த்துக்கொண்டு கேட்டான்.—

“சங்கீதத்தை ஒரு நல்லகுருவிடம் ஜாரில் முறைப்படி கற்றுக் கொண்டுதான் இருந்தேன்.. இடையில் ஏற்பட்டவித்து என்னை ஊழையாக்கிவிட்டது.. பிரேண்ட்ஸ் வற்புபூத்தினையடியால் இன்று இந்தக் கலைவிழாவில் பாட ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இனிமேல் பாடும் எண்ணம் எங்கு இல்லை. என்றால் ஒரு விரக்தியான சிரிப்புடன்.

“பீசீஸ்... டோன்ற மில் அண்ட்ஸ்ராண்ட்! உங்களுக்கு ஏற்பட்ட வித்து

என்ற நடந்ததென்பதை நான் அறிந்து கொள்ளலாமா?" என்றான் ஒருவித தயக்கத்துடன்.

ஒரு நீண்ட பெருமூச்சொன்று அவளிடமிருந்து வெளிப்பத்து.

அந்த அழிய முகத்தில் கவலையின் ரேகைகள்.

"உங்களுக்குச் சங்கடமாக இருந்தால் விடுங்கள். பாவாயில்லை... என்றவனை இடைமறிந்து "இல்லையில்லை... நான் சொல்கிறேன்..." என ஆரம்பித்தான்.

வீட்டு முற்றத்தில் சகோதரியுடன் விளையாடுகொண்டு நின்றபோது எங்கிருந்தோ வந்துவிழுந்த ஜெல் தாக்குதலினால் தான் மயக்கமுற்று விழுந்ததையும் யாற்றவெத்தியசாலை கொழுப்பு வெத்தியசாலை எல்லாவற்றையும் பார்த்து குணப்படுத்த முடியாமல் ஜெர்மனிக்கு ஒரு நம்பிக்கையுடன் வந்ததையும் ஒரு கதை போல விபிந்தான்.

அவன் கதை சொல்லி முடித்தபோது அவற்ற் கண்கள் பளிந்திருந்தன.

“ஐ..ஆம்.. சொரிடங்கடை

மனத்தைப்

புண்படுத்திவிட்டே நோ கூடியாது...”

“நோ..நோ... அப்பிடியொன்றுமில்லை... என்னைப்பற்றி இவ்வளவு அக்கறையா விசாரிக்கிற முதல் ஆம்பிளையே நீங்கள்தான்”

— அவன் இய்யடிசொன்னதும் அவனுக்குள் ஒரு துணிவு பிறக்கிறது.

“இங்கை உள்ள டொக்கர்மார் உங்கடை கால்களைக் குணப்படுத்துவினாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கு... இங்கை ஜெர்மனியிலை வைத்திய வசதிகளும் நல்லா முன்னேறியிருக்கு...”

அவளது அழகுமுகத்தைக் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டு ஆவிந்தன் சொல்கிறான்.

அவன் சொன்னதைக் கேட்டு கடகடவெனச் சிரித்தவள். இங்கை என்னைப் பெரிய ராணியாக்கிப் போட்டினம். பார்த்தீங்களை என்றை சிம்மாசனத்தை... இந்தச் சிம்மாசனம்தான் இனி எனக்கு நிற்கரம். எங்கடை நட்டினை இப்பிடி ஒண்டு வாங்கிறதெண்டால் எவ்வளவு செலவாகும் தெரியுமா? இங்கை எனக்கு ஒரு சதம் கெலவில்லாமல் நந்திருக்கினம்...” என்று சொல்லிவிட்டு மீண்டும் சிரிக்கிறான்.

அந்தச் சக்கரநாற்காலியை அவன் நிற்கறான சிம்மாசனம் என்று குறிப்பிட்டதை நினைக்க நினைக்க அவனுக்காக அவன் மனம் அந்தமுதல் சந்திப்பிலையை கதறித் தவிக்கின்றது.

அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உள்ளே நுழைகிறார் ஒரு பெரியவர்.

தனது பெரியப்பா என்று வந்தவரை அறிமுகப்படுத்தி கவக்கிறான் அரவிந்தனுக்கு.

“தமிழை ஆரைண்டு தெரியேல்லை..” என்று சொன்னபோது கருக்கமாகத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கின்றான். அவனுடன் அன்பாக சிரிது நோம் உரையாடிவிட்டு ஆனந்தியும் பெரியப்பாவும் விடைபெற்றுக் கொள்கின்றார். ஆனந்தியுடனான அந்த முதல் சந்திப்பு அவன் மனதில் வரையப்பட்ட அழகான கோவம். தொர்ந்து பல சந்திப்புக்கள்... இசைப்பியினான் அரவிந்தனுக்கு அவனைப் பாடச் சொல்லிக் கேப்பது இவினமையான அஜுவாம்.

உங்களுக்காக வாழ்நாள் முழுவதும் பாடிக்கொண்டு இருப்பேன் என்பாள் ஆனந்தி. ஆனந்தியின் பெரிய நந்தையார் ஒரு நாள் அவனைத் தனிமையில்

அழைத்துச் சொன்ன வார்த்தைகளை நினைத்துப் பார்க்கிறான்.
 "தமிழ் அரவிந்த் ஆண்தியை என்றை பின்னையைவிட கூடுதலா நேரிக்கிறான். தன்றை கால்களை இங்கை குணப்படுத்தலாம் என்ற ஒரு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையோடுதான் ஆண்தி ஜேற்மணிக்கு வந்தவன். எத்தனையோ ஸ்பெஷலிஸ்ட் அவளைப் பார்த்தவை. இங்கையும் ஏலாது என்டு பொற்றமார் சொன்னவுடனை அவளின்றை முகமே மாறிப்போக்கு. கலகலப்பா இருந்த பின்னை... சரியாச் சாப்பிடாமல் ஆரோடையும் முகம் கொடுத்துப் போமல் அவள் நனிமையிலையுட்ட துயரை சொல்லவே முடியாது. நாங்கள்தான் அவனுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமா புத்தி சொல்லித் தேற்றிக்கொண்டு வந்தனாங்கள். ஆனால் இப்பு கொஞ்சக் காலமா அவளின்றை முகத்திலை நல்ல கலகலப்பு... நல்ல பிரகாசம் எவ்வளம் உங்களைச் சந்திச்சபிறகுதான்... வாழ்க்கையிலை அவனுக்கு ஒரு பிடிப்பு ஏற்படிடிருக்கு... தான் ஒரு ஊனமுறைவன் என்ற எண்ணம் அவளின்றை மனதிலை அடியோடு இல்லையென்றுகூடச் சொல்லலாம்... இந்தச் சந்தோஷம் அவனுக்கு நிற்தரமாக இருக்கவேணும் தமிழ் இப்பு எந்த மூற்றத்தையும் தாங்க்கூடிய நிலையிலை ஆண்தி இல்லை... பெரியவரின் தழுதழுத்த குரல் அரவிந்தனை நெகிழிச் செய்தது. உறுதியான குரலில் அவன் சொல்கிறான் -

"பெரியபா! ஆண்திக்கு வாழ்வுகொடுத்து அவனை ஆண்தமாக வாழ வைக்கிறதுதான் என்றை வாழ்க்கையில் வட்சியமே... என்னை நீங்கள் பரிசூலனமா நம்பலாம்..." என்று அவன் சொன்னபோது அவனை ஆந்தமுலி. "ய ஆர் கிறேர்" என்று ஒரே வார்த்தையில் சொன்னதை நினைத்துப் பார்க்கிறான் அவன் எண்ணத்திற்கு ஆதரவளித்து ஆசீர்வதித்த அண்ணயின் பத்தை மீண்டும் பார்க்கிறான். அவன் கண்கள் கலங்குகின்றன.

குறிப்பிட கூட தினத்தன்று அரவிந்தன் ஆண்தியின் திருமண வைபவம் ஹம் நகர்த்து காமாசியம்பன் கோவிலில் சிறப்பாக நிகழ்கின்றது. அரவிந்தனைப் புறிந்துகொண்ட உற்றங்கள்பர்கள், ஆண்தியின் நெருங்கிய ஒருசில தோழிகள் புடைகுழு நடந்திருமனத்திற்கு வந்திருந்த உறவினர்கள் அனைவரும் தம்புதிகள் இருவரையும் ஆசீர்வதித்து வாழ்த்தி பரிசுப் பொருட்கள் கொடுக்கின்றார்கள்.

திருமணச் சடங்கின்போது எல்லோரும் நெகிழி வைத்த காட்சிகள் - அழுபுப் பதுமையோல் ஆண்தியை அவுக்கிறத்து சக்கர நாற்காலியில் உட்காரவைத்து தோழிகள் மனவறையை நோக்கித் தள்ளிக்கொண்டு வருகின்றார்கள்.

இரு தோழிகள் அவளைக் கைத்தாங்கலாக அனைத்துபடி தூக்கி மனவறையில் அரவிந்தன் அருகில் உட்கார வைக்கிறார்கள். ஜூரி முந்திரும் ஓத, கெட்டிமேளம் முழுங்க அவள் கழுத்தில் புனிதமான தாலி ஏறுகிறது. எல்லோரும் மலர் தூவி ஆசீர்வதிக்கிறார்கள். அவன் கண்களில் ஆண்தக் கண்ணீரி.

மனவறையில் அமர்ந்திருந்த ஆண்தியை அரவிந்தன் மெல்லத் தூக்கி நிறுத்தி அவளை ஆதரவாக அனைத்துபடி மெல்லக்குனிந்து அந்த உணர்விழந்த பாதங்களைத் தூக்கி அம்பிக்கல்லில் வைக்கும்போது சற்று உணர்க்கிவசப்பட்ட ஆண்தி கண்கலங்கித் தலித்தபோது, மற்றவர்கள்

அறியாமல் அவன் கண்ணிடைத் துடைத்துவிட்ட காட்சி எல்லோர் கண்களையும் ஈராக்கியது. வீடியோப் படப்பிடிப்பாளர், புகைப்படப்பிடிப்பாளர் எல்லாவற்றையும் நிற்கும் படமாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனந்தியின் பெரியப்பாவும் அரவிந்தனைக் கட்டித்தழுவி முத்தமிட்டோது, நீ ஒரு மாபெரும் தியாகி என்று சொல்லமால் சொல்வதுவோல் அவர்கள் கண்கள் ஈரத்தில் மின்னின். பெரியப்பா அவர்களை வாழ்த்தும்போது "பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்க்" என்று சொன்னதும் பெரியப்பா கொண்டது பின்னள்களை அல்ல என்று மெல்ல அவன்காதில் அரவிந்தன் லிக்கிக்கக் அவன் நாணத்தால் முக்கிலிக்கக் கணுக்களைச் சிரித்த காட்சி கிளிக் ஆகியது புகைப்பாங்களில். வீடியோவிலும் அற்புதமாக அந்தக் காட்சி பதிவாகியது.

ஆனந்தி வீட்டின் அழகான படுக்கை அறையில் முதலிரவு-முழுமதியாக ஆனந்தி. முகமெல்லாம் நாணத்தின் போர்வை. அறையில் உள்ள கட்டிலும் இடுமல்ல அந்தக் கங்கா நாற்காலியும் பூச்சரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்ததுசக்கர நாற்காலியில் நாணிக்கோணி அமர்ந்திருந்த ஆனந்தியிடமிருந்து பால் குவளையை வாங்கிப் பக்குவமாக பீப்போவில் வைத்த அரவிந்தன்.

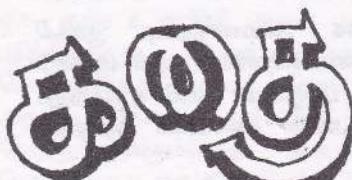
"ஆனந்தி அம்மாவின் ஆசிர்வாதத்தை நாம் முதலில்பெறுவோம்!" என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த அறையின் மூலைப்பக்கமாக அவளைத் தள்ளிச்சென்றான்.

மேசையில் உள்ள குட்கேளிருந்து அம்மாவின் படத்தை எடுத்து பக்குவமாக வைக்கிறான். ஜன்றுகோல்கணுடன் நாற்பத்தைந்து வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு பெண்ணின் வள்ளப்பாத்தைக் கண்டு உற்றுப் பார்க்கிறான் ஆனந்தி.

"அரவிந்... இது உங்கள் அம்மாவா?" ஆசிரியத்துடன் கேட்கிறான் ஆனந்தி.

"இதுதான் ஆனந்தி அம்மாவின் நிழுத்தோற்றம்.. முன்பு நீ பார்த்தது அம்மாவின் திருமணத்தின்போது எடுத்த இளமைத்தோற்றம்."

பிரமை பிடித்தவள்போல் படத்தையும் அரவிந்தனையும் மாறிமாறிப்

நடக்குது... நடக்குது... ஒரு கதை நாட்டிலே நமக்காக இன்று! - அதை நம்பினால்... நம்பினால்... நாமும் நடுத்தெரு நாய்தான் நாளை...

காக்கையின் வாயில் வடைகண்டு காட்டுநாி சொன்ன கதையொன்று! பூணைகள் பிளவு தாண்கண்டு புகுந்த குரங்கின் கதையொன்று!

பார்க்கிறான் ஆனந்தி.

"கடந்த இருபதுவருடங்களாக இந்த ஊற்றுகோல்களுடன்தான் அம்மாவின் வாழ்க்கை. உனக்கு இந்த லீலசெயறைப் போல!" சொல்லும்போது அவன் கண்கள் பாரித்தன.

இருவருக்குமிடையே சற்று நேரம் மொனம் நிலவியது.

"என் இந்த லீலாய்களையெல்லாம் எனக்கு மறைச்சவீங்கள் அரவிந்த... எங்களுக்குள்ளை ஒரு இரகசியமும் இல்லையென்றான் நான் நினைச்சிருந்தன்!" விகுப்பினாள் ஆனந்தி.

"இந்த ஒரு விஷயம்மட்டும் ஒரு சல்பென்ஸ் சா இருக்கட்டுமே என்றான் முதலே சொல்லாமல் இப்ப உனக்குத் தெரியப்படுத்தினது பிழையன்டால் மன்னிச்சுக்கொள் ஆனந்தி."

அவன் வாயைப் பொத்தப்போன ஆனந்தியின் மென்மையான கரங்களை ஆதரவாகப் பற்றிக்கொண்டான் அரவிந்தன்.

"அம்மாவுக்கு என்ன நடந்தது?.. என் இந்த நிலைமை... சொல்லுங்கோ அரவிந்த." கண்களில் நீர் ததுப்பக் கேட்டாள்.

"அது இப்ப வேண்டாம் இன்னொரு நாளைக்கு ஆறுதலாச் சொல்லுறன்... அம்மாவின் அன்பான ஆசீர்வாதம் எங்களுக்குக் கிடைக்கட்டும்... இந்த நேரத்திலை நாம் சந்தோசமாக இருக்கவேண்டும்."

அவன் கண்களில் துளிர்த்த நீரைத் துடைத்துவிட்டு அவன் கண்களில் அன்பாக முத்தமிடுகிறான்.

அம்மாவின்பாத்தைத் தொட்டுக் கண்களில்லற்றிக்கொள்கின்றான். அவனைப் போலவே ஆனந்தியும் அப்பத்தைத் தொட்டுக் கண்களில் ஒற்றிக் கொள்கின்றாள். கட்டிலை நோக்கி சக்கர நாற்காலியைத் தள்ளிச்சென்ற அரவிந்தன் அவனை அலாக்காதத் தூக்கிக் கட்டிலில் கிடத்துகிறான்.

"உங்களுக்கு நான் எப்பொழுதுமே கைமை!" என்கிறான் ஆனந்தியை

அனைத்துப்படி.

'அந்த அணைப்பு' ஆனந்திக்கு இதமாக இருந்தது.

□□□

பார்க்கிறான்!

பகுத்தறிவோம் நாமும் இந்நாளில்!

கிணற்று நீரில் நிழல்கண்ட-

கிழட்டுச் சிங்கம் போன்றி...

கல்லைப் போட்டு நீர்குடித்த

காக்கை போல செயல்படுவோம்!

சிங்கம் தஸ்னை தான் வென்ற

சிறுமுயலின் வழியில் செயல்படுவோம்!

- பெல்லியூர்

பொன்னாண்டூர்.

-வேலாண்ணூர் பான்னாண்ணா-

மாங்காடு பாடு

வருஷம் இருதடவை
வரவேற்றை இருக்கைகளை
அங்கும் இங்கும் அரக்கிவைவத்து
அழுபார்த்து
அழிக்காரன் ஆயதம் தரிப்பதுபோல்
அங்கமெல்லாம் நகையனிந்து
அடுந்தவரைப் பயமுறுந்தி
ஆவாரம் செய்வதுமேள் வாழ்க்கையல்ல.
எங்கே நீ வாழ்ந்தாலும் என்ன
ஏழ உள்ளங்களை வாழ்ந்திப்பாடு!

பெட்டகத்தில் பெண்ணினத்தை
தெதிரமாய்ப் பாதுகாத்து
தெதிரங்கள் பண்டங்களும்
சேர்த்துவைத்து உந்தனுக்குக்
கட்டிவைத்த குற்றத்துக்காய்
அவன் காலமெல்லாம்
கண்ணிருடன் வாழுவதோ?
நீ காழுகனாய் கண்கெட்டு
கண்டவள் பின் ஒடுவதோ?
கையிழித்த காலம் முதல்
பொய்க் காலத்தான் பொழிவாய்
அவன் காத்துவந்த கற்கிணையும்
கண்ட துண்டமாக்கிடுவாய்
அவன் கால் அசைந்தால்
விஸங்கு பூட்டி
விட்டினிலே மாட்டிவையாய்.
அவன் கண் அசைந்தால்
வெட்கமின்றி வேசி என்று
விரட்டி வையாய்!
ஏன்டா பெண் என்றால் இளக்காரமா?
அவன் இல்லையேல் நீ
எச்சில் தின்னும் நாயா!

எங்கே நீ வாழ்ந்தாலும் உந்தன்
கையிழித்த மனையாளின்
மனம் மகிழப் பாடு!

ச. யோகநாது ம்.

உன்னோடு வாழ்ந்த நண்பன்
உனக்கொருநாள் படைவனானால்
ஊருக்கே அவன் படைவனென்று
பறை சாற்றுவது நீதியில்லை.

உன்னோடு இருந்து அவன்
உனக்காய் உழைத்ததனை
ஒரு நூட்டில் மற்பதுவும்
மனிதமில்லை.

தன் மானத் தமிழன் என்று
தலைக்கனச் சாக்கடைக்குள்
கிக்கித் தவிப்பதிலும் கையில்லை.
இங்கே எச்சில்பட்ட காற்றைத்தான்
இழுத்துவிட்டு வாழுவேண்டும்.
இறுமாப்புக் கொள்வதிலோர்
அர்த்தமில்லை.

எங்கே நீ வாழ்ந்தாலும் அங்கே
மனித நேயம் வாழ்கவென்று பாடு!

உள்ளத்திலே பொய்யலையும்
உதட்டினிலே சிரிப்பலையும்
கொண்டு நிரிகின்றாய் சேர்த்து
உறவைக் கொச்சைப்படுத்தவென்றே
திட்டம் போட்டு
பண்புக்கு இலக்கணம்
வகுத்த தமிழப் பாதைகளை
விட்டு விலகுகின்றாய்.
இது விலைமாதர் ஆகுகின்ற போக்கு
சத்தியக்கள் தர்மயக்களை
ஈந்தி நின்று சிரித்தாலும்
சத்தியமீடு வெல்லும் நெய்வ வாக்கு
நீ தமிழன் என்று சொல்லி முன்னேறு
எங்கே நீ வாழ்ந்தாலும் வாழும்வரை
தமிழப் பண்பை நீ மறவாது பாடு!

- 2 -

ஏந்தி-போதிரச் செல்வர்-காட்டுத் தீவாதம் புத்தனின் காலதயிலேயே
கொட்டப்பட்டு அகிள்கையின் அந்தக்கதையும் புத்தனின் புனிதமான
கொங்கலையையும் மன்றாரிமானத்தையுமே கீழே போட்டு
மிதந்தறிக்கப்பட்டனவே அதைச் செய்த கடையர்களுக்கு பச்சைக்கொடு
காட்டுயதா? அன்றைய சாராபிதமியும் பிரதமதும் இந்த வரஸ்
மந்திரிக்கலும்தானே! கொலைகாரர்களத் தட்டுக் கொடுத்து தட்டுக்கறுவதின்
ஏந்தெட்ட நீ என்ற புதூரை பாட பற்றியிருந்த இனக்கலவரத்தில்
மெய்யுற்றிய சிங்கை இனவாதத்தை இரும்பொய்ய தமிழர்
தகவலமியான்றால் மட்டுமே தலதுவிய வைக்க முடிந்து.இன்றும்
தொடர்ந்து வைக்க முடிந்து கொண்டு இருக்கின்றது.இந்த நிலை அன்றே
இருந்திருந்தால் விருதுவை என்றோ கிடைத்திருக்குமே என்ற இன்றும்
பலரும் கருதுவதில் வியர்ப்பில்லையே!

ஒரு போர்ட்டத்தை ஆரம்பித்து விடவாம் ஆணால் அதைத் தொடர்ந்து
நடத்திச் செல்வது என்பது இலேசல்ல.அமுவும் மிக நின்ட காலம்
போர்ட்டத்திட்டங்கள் வெற்றிப்பூர் கேள்வுமியேங்களே மக்களின்
மனவுறுத்தியை உணர்வ மட்டுமே நம்பி நின்றாகவேன்றும். அன்றைய
தென்னார்பிரிக்கக் கறுப்பின மக்களின் எழுச்சியானது இதில்தான் மிகவும்
ஆழமாகத் தாங்க அத்திவாதத்தை இட்டு வரைந்து.மரண ஒலங்கள்
அவர்களின் விருதுவைக்கு உட்டங்கூட்டிய குறிவாலைகளாகவும் சரிந்து
இழுந்த மன்ற உடல்கள் குதந்திரக் கோயிலை தோக்கி ஒடு உதவிய
யாத்கூட்டுக்காரர்களும் அரசு வூவிக்கு வேட்டுக்கள் குதந்திர அழைப்பின்
மனவியாலியாகவும் வித்திருவந்தாள் குதந்திரப் புத்தகத்தின் சுதாரணையான
ஆணால் கருத்தாறுமிக்க பக்கங்களாகவும் மக்களின் மனவிவழங்கிய
மேவும் மேறைம் ஒங்கி வரை வைத்தன.

வெள்ளையிலும் கட்டாய இராஜாவும் பயிற்சியைக் கடைப்பிடித்த அதே
வேலையில் கறுப்பினாம் அதைப் பொற வைய்ப்பு மறக்கப்பட்டது.எனவே
கெறில்லாப் போன்ப பயிற்சியின் அவசியம் நன்கு உணரப்பட்ட நிலையில்
அதற்கான அத்திவாயம் போடப்பட்டது.

கெறில்லாப் போர் முறையில் எதுவும் எப்போதும் நடக்கலாம் என்ற தொடர்
எச்சரிக்கை மிக அவசியம்.அதிரியின் நடமாட்டங்கள் மட்டுமல்ல அவைகள்
ஆபத்தினால் ஏற்படக் கூடிய மறவும் பந்திபுக்கலையில்லாம் தாங்கி
நிறை மிதுநட தெளிவும் கூட்டியும் வேண்டும்.

அதை எப்படி அவசிய்தா? ஒவ்வொரு போரியும் ஒவ்வொரு தலைவராக
ஒருவகுப் பட வேண்டும்.அப்போதுவான் பாதிப்பின் தங்கம் பறந்துயாத்
காக்காத தமிழர் போக முடியும்.எனவே அப்படியான நிட்டங்கள் உடன்
அவசியமின.

அன்றைய புரட்சை சிற்கலையானகளின் கணக்கில் பட்ட முதல் கடைம்
மக்களின் கணக்கைத் திறந்திருவை என்பதுதான். சுதாரணை
அரசியல்வைத்தியும் அவன் வழிப் பழகி நிற்கும் போல்ச் சமூக சேவக்களும்
மற்றவர் பொறியில் மற்றவர் புதூரை மற்றவர் பணத்திலில் மற்றவர்
வைவிடத்திலும் மற்றவர் அறியாலையிலும்தான் நம்மை வளர்ப்பங்களைப்
கீழுப்பாக்க. அவர்கள் பொதுநலந்தைப் போல கூறுவதை மறந்து
யைமையைக் காத்து நின்ற தங்களை வளர்ந்துக் கொள்பவர்களாய்

அவர்களின் பேச்சிலைம் செயல்விடும் பொய்க்காலேயே இதுப்பதால் பெரிய மன்றங்கள் எனத் தமிழகத் துறை வர்த்தா கொள்ள அங்கங்கள் சுபைகள் இயக்கங்கள் மன்றங்களினை தாங்களே அமைத்துக் கொண்டு அல்லது அப்படி அமைத்து வளர்ந்திருப்பதான் அங்கங்களில் புதுந்து கொண்டு பொதுப்பணியில் போற்றுவதை தான் கயநல் வளர்ச்சியை மட்டுமே தேர்க்காரர்க்கு கொண்டு செயல்படுவார்கள். அத்தகைய போல்கள் சுதாரணை மக்களின் பலவினாத்தில் தான் நமது வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். இவர்களால்தான் மக்கள் எப்போதும் பிரதியாகத் திடை திடுப்பார்கள் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இவர்கள் அவர்களும் ஒரு குவனை நிறுவும் கூட கயநல் நஞ்சே கலந்திருக்கும். இவர்கள் உலகிக்கலை நிறைந்து விடக்கும் இருளின் மின்பங்கள். சிற்றுதைத் தெளிவு என்ற வெளிச்சத்தைக் கண்டாலே இவர்கள் பதநி அலுவன்கள். நியாயத்துத் தேவே கேட்டின்றையே துற்றுவதென்றால் காட்டுக் கொலை செய்த அநியாயங்களை இவர்கள்தான் உடை சிற்றிருந்தின் பல பக்கங்களில் இருந்தத் தானிகால் ஏழு விட்டு கைந்திருக்கின்றார்கள். இவர்களின் நிதுவிளையாடலை அடையானம் கண்டது மக்களே மதிலை மொழிகூறி சுதி வெறி என்ற பலவினப்பட்டு அழிந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

தெள்ளங்ப்பிரிக்க மக்களின் அண்டங்குக்கலை அடிமைப் பண்பாட்டு மன்றங்களையை அடியோடு அகற்றாவிட்டால் குதந்திருந்தின் கலவையை அவர்கள் உணரவும் கூட நகுதி போர் மாட்டார்கள் என்ற உண்மையை உணர்ந்த குதந்திருக்கின்கள் விதத்தை விதை வேற்கிட்டு பழப்படியாக வளர்ந்து வரத் தவங்கின்டது.

அடிமைத்தனமே நமது தலைவிதியின்று நம்பிக்கொண்டு வேறும் மன்றப் பிண்டங்களால் நிறைந்திருந்த அந்த சுதாரணம் கடன் நிறந்தான் பிண்ணனையில் பல இலைசூர்களே சிற்மிகளாய் இருந்தார்கள்.

கம்புணிலை (பொதுவுடையமைத்த) இயக்கமானது மட்டுமே அன்றைய அப்பிரிக்க மக்கள் ஏழுச்சியில் மக்களுடன் குண்டும் கலந்து நிற்ற இயக்கமாகும்.

மக்களுடன் சம்மாகப் பழகி மனங்களில்வதில் அவர்கள் அப்பிரிக்க ஏழை மக்களின் உல்லவியானத்தையும் அன்றைய இலைசூர் சுதாரணத்தின் நல்லவீரமானத்தையும் பொற்றி கார்ம் மிகுந்த கருகு போல காத்தி பெற்றிருந்தார்கள். அவர்களது வெளிப்படையான குதந்திர விதுப்பு பற்றிய குறுத்துக்களும் செயற்பட்டுக்கூடும் அரசாங்கத்தைக் கலக்கியமையால் சட்டத்தின் இரும்புப்பிழக்குள் அவ்வியக்கம் மிகக் கடுமையாகச் சிக்க விவக்கப்பட்டது.

அதே சட்டத்தை அப்பிரிக்க உதவிய காங்கிரஸ் போன்ற நூதாந்திப்புநிதியேயை குங்காவதீகளாக அரசு அவ்வியக்க உடற்பின்களை அட்க்கிய முறைந்துவது.

இன்றைய அமெரிக்காவைப் பாதுகாலன் உடை சுற்றுயாகக் காலவன் என

அவு தன்னாலே அழற்குக் கொள்ளிற்று. ஆனால் மக்கள் ஈந்திரத்தை நூக்கி மிகிக்கும் உலை ஆதிர்க் கூட்டுறவுறையை அவு கட்டுக் கொடுக்கின்றது.

செஸ்ஸிய மக்களின் ஈந்திரவுணர்வை கவு இருக்கின்றி அழித்து அடக்கும் யெல்சின் அதன் கண்களுக்கு சனநாயகக் காலங்கள் பயல்வித்தினர்களின் நலனில்லவ இஸ்ரேலின் யாத்தூர்மில் மட்டுமே அக்கறை கொண்டதாக அதற்கேற்ற விதத்தில் நடைமாற சுநாதானப் புராபோல வட்டமிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறை அந்தக் கழகு.

எங்கிக்கே அப்பவர்கள் அறியாயும் செய்கின்றார்களோ அங்கிலவரம் சனநாயக வேடம் போட்டு அறியாத்தை நியாய் படிக்குவின்றது. அடக்கடக்கடத்து மாட்டுடைக் கடத்து கடுட்சியில் எதையோ கடத்த கதையாக இன்று தமிழ்மு மக்களை அழிக்க முனைந்து நிற்கும் சிங்கா

அராஜக் அட்சிக்கு அபுக்கும் பயிற்சியும் கொடுக்குக் கொண்டு இருப்பதாக செய்திகள் வகுகின்றன. இவைதான் அருக்குமியியு வாத்கீலின் நிதியான் கண் வேடாட்டம் இதை அடையாளம் காட்டுவதுண் அருக்குமியிப்பாளன் பயங்கரவாதியாகவே கண்பான். காணும் இவன் இதுன் மற்றும் வெளிச்சம். ஒன்றும் வே துடியாத இரு குதுவுங்கள்.

நிதிய வெறியறித்துவதில் போலின் பலமறிந்துப்பார்கள். அவர்கள் நிதிய நாக்க நியாயந் தேவூரர்கள். அதற்காக அபங்கடங்களைச் சொல்லியாவது தங்களை நியாயப்படுத்திக் காட்டுவே முனைவர்கள். இதுத்தான் அன்றைய தென்னாப்பிரிக்க வெள்ளையாராக சுந்திரப் பதப்பிள்ளையாக்கிக் கூடத்திற்கும் தந்திருக்கின்றது. உலகமே தாத்திருந்தும் ஒன்றுமே நடக்காததுவதுப்போல இருந்த வெள்ளையாதிக்கும் மக்களின் மனவிலழுமியாலேயே அடிப்படைந்து வரவரா.

ஏவாறுகள் கதைகள்ல நம் நிகழ்களை நிகழ்வுகளோடு உய்மிடப்பட்டு அடியப்பட்டு நிக்கு பங்கம் ஏற்படுமிட மேல் வரும் கட்டுக்கடடப்பட்டு வேண்டியதால்.

இன்றை தமிழ்மு மக்கள் விருதுவைப் போட்டுமானாத சுதநியத்தின் வெற்றிக்கால ஏக்கத்தின் வெளிப்பாடுயின்றி வேறால் இதைத்தான் அவ்வாய தென்னாப்பிரிக்க சுறுக்கும் கடுத்துமை கடுத்துமை கடுத்துமை.

தான்னாயாதியாமல் வாற்றத எந்த இன்றும் நன்றாகும் நடத்துதல்கள். நன்றாகுமுத்தை உணர்ந்ததோ இதை இதைப்பின் அதை மிட்காமல் விட்டுத்துவில்லை என்பதே வரவாறு.

தல்ல எதையும் எனிடமிகுந்தும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதைத்தும் எடுக்கப்பட்ட கொள்ளலக்குப்பியக்கு அதையும்படுவதல்ல. இதை உள் சொல்லின்றோ என்றால் பொருவுமூட்டுமாவது-மாக்கியாத கொள்ளலகளின் நல்ல பதுதிகளை மன்றேலூ தமது சுந்தரையில் பதிந்திருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பயிராகிவிட வில்லை. நன்றாகுமாக-தெளிவாக அவர் தமது கொள்கையில் திரிந்து நின்றார்.

அந்த நடக்களில் ஏத்திருத்தின் கூடுதலை அம்மக்கள் சுபியாக உள்ள அவர்களின் மின்களைகளே கண்டிறந்து வைத்தார்கள் தமிழ்மு மக்களுக்கு விருதுவைப் போராக்கள் போல. மக்கள் உணர்ந்தார்கள். நடந்தார்கள். அடைந்தார்கள் அன்று தமிழ்மு மக்கள் உணர்ந்தார்கள். நடந்தார்கள். அடைவார்கள் நின்ற.

-சிதா கும்

(ஏ ம்பக்கத்தொர்ச்சி)

அருள் வாழ்வின் நிறைவே இறை சங்கம்.

மரியாள் என்றும் அருள் நிறைந்தவராய் வாழ்ந்தார். அதனால்தான் ஆண்டவர் அவரைத் தோந்தெடுத்தார். தூதன் அவரிடம் சென்று, அருள் மிகப் பெற்றவன் வாழ்க. ஆண்டவர் உம்மோடு இருக்கிறார் என்ற வார்த்தை நற்செய்தியைக் கூறினார்.

பாவத்தின் பரிசே சாவு என அறிவோம். பாவலீ அறியாத மரியாள் சாவை ஸ்பாடப் பிசாகப் பெற்றுடியும் எவ்வாறு பாவலீ அறியாத பிரமன் இயேக கடவுளுக்கு ஏற்படுத்தியவை அனைத்தையும் நாம் நிறைவேற்றுவதுதான் முறை என்று பாவிகள் பெற்ற திருமுழுக்குப் பேற்றாரோ.அவ்வாறே படைக்கப்பட்ட அனைத்தும் இறப்புக்குள்ளாக வேண்டுமென்ற இறைந்திட்டத்திற்கேற்ப மரியாள் இறப்பைக் தழுவினாரேயோன்றி அது அவரின் பாவப்பரிசல்ல.

திருவெளிப்பாட்டில் கதிரவனை ஆடடயாக அனிந்து நிலவின்மேல் நின்று தலையில் பண்ணிருவின்மீன்களை முடியாக அனிந்திருந்து (யோவான்12.1) பொன்குடத்திற்குப் பொடியுட்டாற்போல யோவானுக்குக் காட்சி தந்தவர்.அருள் வளங்களால் நிறையப்பெற்ற இயேகவின்தாய் மரியாளேயன்றி வேறொருவரும் இல்லை.

உபிரோடு இருக்கும்போது என்னிடம் நம்பிக்கைகளான்னும் எவரும் என்றுமே சாகமாட்டார் (யோவான்11.26) இறைவளில் ஆகட்டும் என்ற நோத்திலிருந்தே பிரிக்க முடியாத நிலையில் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த மரியாளை இறப்பு எவ்வாறு அவரிலிருந்து பிரிந்து வைக்கமுடியும்?

இவ்வுலகவாழ்வில்ல மறுவுலகிலும் அந்த பிரிக்கமுடியாத உறவில் தன் மைந்தன் இயேகவோடு மரியாள் இணைந்ததே அவரது விண்ணேற்பு.

1950 நவம்பர் மிழான் திருத்தந்தை பண்ணிரண்டாம் பத்திநாதர் மரியாளின் விண்ணேற்பை ஒரு விகவாச உண்மையாக அறிக்கைமிட்டார். இம்மண்ணக வாழ்வில் அருள் வளங்களோடு வாழ்ந்த மரியாள் விண்ணைக்கத்தில் அந்த அருளில் நிலைத்திருக்க. ஆவியாக வல்ல ஆங்மா உடலோடு சென்றுள்ளார் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

— அருள்திரு மொன்போட்.

(நன்றி — தொடுவானம்)

அன்னை மரியாளின் விண்ணேற்பு வைபவம்தொடர்பாக இந்த ஆண்டும் ஜூர்மனியின் கேவலார் திருப்பதியில் பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழ்மக்கள் ஆகஸ்ட் 9.10.11 ஆகிய திகதிகளில் தொடர்வழியாடுகளும், தியான உரைகளும் இயற்றி அன்னையின் ஆரிகளைப்பெற்றுக்கொண்டனர்.

குறுக்காட்டாத சிரமாச்சுக்கும்.

- நோட்டி தலை

- கிராஜன்முகவேல்.

1989ம் ஆண்டு.

சிவராசன் ஜேர்மனிக்கு வந்து ஐந்து வருடங்கள் இருக்கும்.

சோகலின்தான் இருந்தான். களவாக ஒரு சீனா ரெஸ்டோரன்ஷில் வேலை.

காலை ஐந்து மணித்தியாலம். பின்னர் மாலை ஐந்துமணித்தியாலம்.

கிழமையில் ஒரு நாள்தான் விடுமுறை.

பாலித்து அசத்தமான உடைகளைத்தோய்த்து அறையைச் சுத்தமாக்கி. சமைத்துச் சாபிட்டு வீடியோவில் விஜயகாந்தையோ அல்லது ரஜனியையோ பார்த்தவாறு கன்ஸையர் அந்த ஒரு நாளும் பறந்துபோய்விடும்.

மீண்டும் ரெஸ்டோரன்ட். மீண்டும் கோப்பைகளுடன் சல்லாயம்.

எப்படியும் என்ற கமையல்காரின் விருட்டிகள். இப்படியே நாட்கள் நகர்ந்தன. ஒரு நாள் ஊரில் இருந்து நமசிவாயகத்தின் கடிதம் வந்தது. தமிழ் சிவா!

நாங்கள் சுகம். உன்னுடைய சுகங்களுக்கும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். சின்னத்தமிழ் உடன்குத் தன்ரை இளையவளைச் சம்பந்தம் கேட்டு வந்தவர். பெயர் குருணாவாம். உடன்கும் அந்தப் பின்னளையைத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன் சின்னத்தமிழ் எனக்கும் ஒருவழிக்கு மச்சான்முறை. பின்னளையையும் எனக்குப் பிடிச்சுப்போக்கு.

எதுக்கும் மேற்கொண்டு உனது சம்மதத்தையும் செலவுக்குக் கொஞ்சம் பண உதவியையும் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அன்புடன்

உனது ஜூயா.

இரு குமர்கள் கரையேறாமல் வீட்டில் இருக்க, எனக்குத் திருமணம் செய்ய ஆசைப்படும் ஜூயாவை நினைக்க ஆச்சரியாகவிருந்தது.

பொடியன் வெளிநாட்டில் வெள்ளளக்காரிகளுடன் சேர்ந்து கெட்டப்போய் விடுவான் என்ற கவலையாக இருக்கலாம் அல்லது சின்னத்தமிழிடம் வாங்கும் சீதனத்தில் ஒருத்தியைக் கரையீற்றலாம் என்ற திட்டமாகக்கூட இருக்கலாம். எனினும் ஜூயாவுக்கு என்ற வாழ்க்கையைப்பற்றிய அக்கறை உள்ளது. என்னுடைய வாழ்க்கையைப்பற்றிச் சிந்திக்கிறார் அதுவேபோதும்.

எனக்காக அக்கறையிட தாயகத்தில் மனிதர்கள் உண்டு. அவர்கள் என் அடி அல்திவாங்களாக அமைகிறவோழுதில் என் சோம்புகளும் தளர்வுகளும் தள்ளி விழுகின்றன உர்சாகம் உர்பத்தியாகி என்னைத்தெழுப்புள்ளவனாக்குகிறது. குருணா...

நினைத்துப் பார்த்தான்

யாத்திரையில் கலங்கலாக ஒரு உருவம் வந்துள்ளது. ஹாது நிறும். நல்ல ரூக்கெட்டு. ஒடிசல் என்று கூறமுடியாத உடலமைப்புமொத்தத்தில் அழகான போட்டை.

அங்கு பார்த்தது. இந்த ஜந்து வருடத்தில் அவளிடம் எத்தனையோ மாறுதல்கள் வளர்க்கின்றனப்பட்டிருக்கும். அவைகூட அவளின் இளைமையைச் செழுமையாக்கி அழகை மேம்படுத்தும்.

சிவராசன் தன் மனதுள் அவளை அழகியாக்கினான்.

தூங்கி எழுந்த உணர்வுகளில் உற்புத்தியான கற்பனை வர்ணங்களால் சித்திரமாக அவளைக்கண்டான்.

கரும்பு தின்கீக்கச்சுக்கவா செய்யும்?

ஏநோ உங்களுக்கு எது சரியோ. அப்பிடியே செய்யவும். என்று தனது உணர்வுகளை அடக்கி, அடக்கமானவனாய். சம்மதத்தைத் தெரிவித்தான் சிவராசன்.

சம்மதம்தெரிவித்து நாட்கள்பஸமறைந்தும் ஆரிருந்து பதிலைக்கானவில்லை. ஆவலுடன் நினமும் தபால்பெட்டியைப் பார்த்து. அதன் பெறுமையின் மொற்றமடைந்து நிம்மதியற்றுத் தவித்தான்.

சம்மா இருந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்துவிட்டார்களோ?

வேலையும் வீடும் என்று இருந்தவளின் இதயத்தில் சுகணா என்ற விதையை ஊன்றி மெளனமாக உள்ள தந்தையின்மேல் கோபாக வந்தது.

கோபம் நின்ட நான் நிலைக்கவில்லை.

சுகுணாவும் தந்தை சின்னத்தம்பீயும் கொழும்பு வந்தார்கள்.

மகிழ்ச்சியில் துள்ளிக்குத்தான் சிவராசன். ஏஜென்சியிடம் காக கட்டியாகி விட்டது. விரைவில் வந்துவிடுவான். அவளின் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான்.

சிவராசன் தனது நண்பர்களுடன் மகிழ்ச்சியைப் பங்கு போட்டான். நண்பர்கள் விருந்து என்ற பெயரில் குடித்துக் கும்மாளமிட்டார்கள்.

சிவராசனுக்கு உறவுள்ள சொல்லிக்கொள்ள ஜேர்மனியில் ஒரேயொருவன்தான் இருந்தான் அதுவும் 100 கிலோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள நகாமொன்றில்.

அவளை நாடி ஒருநாள் சென்றான்.

"அடடே சிவா...என்ன கணாளைக்குப் பிறகு இந்தப்பக்கம்...இப்பதான் என்றை ஞாபகம் வந்ததாக்கும்" என்று வரவேற்றான் சன்முகநாதன்.

"எப்பிடி இருக்கிறாய்? வீட்டுக்கு காக அனுப்புறாயா?" என்று விசாரித்தான் சிவராசன்.

"ஆ...ஏநோ அனுப்புறன் அதுகளுக்கு எவ்வளவுதான் அனுப்பினாலும் காணாது எல்லாத்தையும் அனுப்பிப்போட்டு நாளைக்கு நான் என்ன நடுத்தெருவிலை நிக்கிறதே?" ஏரிச்சலுடன் கூறினான் சன்முகநாதன்.

"கண்... ஊரிலை சாமான்கள் எல்லாம் நெருப்பு வினை... சனங்கள் நாளைக்கு வழற்வோமோ எண்ட நம்பிக்கை இல்லாமை உயிரைக் கையிலை பிடிச்சுக்கொண்டு வாழுதுகள். அதுகளின்றை வாழ்க்கைக்கு ஒரேயொரு ஊன்று கோல் நாங்கள்தான். நாங்களும் அதுகளை மொத்தினால் அதுகள் எங்கை யோருது?"

"தனக்கில்லாத் தானம் தன் பிரிக்குச் சேதம்"

"இது தானமில்லையா...கடமை"

"அதுக்காக நாளைக்கு எனக்குமொரு குடும்பம் என்று வரேக்கை

வெறுங்கையோடையே நிக்க முடியும்? அதுக்கும் நேரகாலத்தோடை கொஞ்சம் சீர்த்து வைச்சிருக்கவேணும்."

சன்முகநாதனின் பேச்சில் குழலம் தொனித்ததைக் கவனித்த சிவராசன் மெளனமானான். அவனுடன் வாதிடுவதில் பலனில்லை என்ற எண்ணமே காரணம்.

"சிவராசன! விசேஷம் இல்லாமல் இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்க மாட்டாய் ஒமோம்... விசேஷம்தான். எனக்குக் கல்யாணம் நிச்சயமாக்க"

சந்தோசமான செய்தி... எப்ப கல்யாணம்?"

பெட்டை கொழும்பிலை... வந்தவுடனை கல்யாணம்தான்."

"ஆர் பொம்பிளை?"

"குணா...எங்கடை ஊர்தான்..."

சிறிது யோசித்தான் சன்முகநாதன்.

"அட்டே... சின்னத்தம்பி மாமன்றை மேள்..." என்றவன்,

"டேய் சிவா...இன்மையிலேயே நீ கொடுத்துவைக்கவன்தான்டாசின்ரை அப்பா ஞோகாலம் அறிஞர் கல்யாணம் செய்துவைக்கிறார். எனக்கும் இருக்குதுகளே தூரிலை...அதுகளுக்குக் காலசப்பற்றித்தான் கவலை...ஒருத்தன் வெளிநாட்டிலை கஸ்டப்படுகிறானே. அவனுக்கும் வயசாகிக்கொண்டு போகுநே... கல்யாணம் கட்டிலவைக்க வேணுமே எண்ட எண்ணம் இல்லை!" என்றவாறு சிவராசனைப் பார்த்தான். அப் பார்வையில் பொறுமை கலந்திருந்தது.

□□□

குழந்தைக்குப் பிறந்த நாள் எண் நண்பன் அழைத்திருந்தான்.

சிரியாக மாலை ஆறுமணிக்கு ஆரம்பம் என்று மண்டப முகவரினையும் தெரிவித்தான்.

அவனது நகரத்திலே மாதத்தில் எப்படியும் முன்று நாலு பிறந்தநான் கொண்டாட்டங்களுக்குக் குறைவில்லை.

போயே தீரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கண்டால் கடைக்கமாட்டார்கள்.

வந்த நாட்டில் ஏன் ஸீனான் பதைகமைகளை வளர்ப்பான்?

ஶெஸ்ரோஷண்டில் முதலாளியிடம் கெஞ்சி மாலைவேலைக்கு விடுமுறை எடுத்துக் கொண்டான் சிவராசன்.

கடை கடையாக ஏற்றிறங்கி ஜம்பது மார்க் தாளொன்றைச் செலுத்தி ஒரு விலையாட்டுப் பொருளை வாங்கினான். பள்பள்பான கடாசியில் கற்றி மண்டபத்துக்குச் சென்றான்.

அப்போது மாலை ஏழு மணியிருக்கும்.

பிறந்தநான் கொண்டாட்டம் ஆரம்பாகிவிடுமோ என்று பறப்பாக விரைந்தான். எமாந்து பேணான். அப்போதுதான் வீடியோக் கமராக்காரர்கள் கமராவைப் பொருத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மேசையில் 'கேக்கைக் காணவில்லை. அதுகூட இனித்தான் வரும்போலும்.

நேரம் மெதுவாக ஊந்தது. ஒவ்வொருவராக மண்டபத்துள் நுழைந்தார்கள். குறித்த நேரத்தில் குறித்தவாறு செய்யமாட்டார்கள்.

தாமதம் தமிழர்கள் பண்பாடோ?"!

எட்டு மணிக்குத்தான் பெற்றோர்கள் குழந்தையுடன் நுழைந்தார்கள். அந்த ஒருவயதுக் குழந்தை அதைச் தூக்கத்துடன் துவண்டு விழுந்து கொண்டிருந்தது. அம்மாக்காரி குழந்தையின் மாம்பழக் கண்ணங்களில்தட்டித்

தூக்கத்தைக் கலைக்க முயற்சித்தான் அப்பா கேக்கில் மெழுகுதிரி ஒன்றை நாட்டி எரியவைத்தார்.

சுந்தி நின்றவர்கள் ஹப்பி பேர்த்தே டு யூ என்று கோரலாக முழங்க. குழந்தை கண்ணெனச் செம்பியவாறு அப்பாவின் உதவியுடன் கேக்கிற்குள் கத்தியைச் செருகியது.

பக்கத்தில் தயாராக இருந்த கணோன் கமராக்கள் ஓடியாடுப் பளிச் பளிச் எனக் கண்சிமிட்டன. குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடப்பவர்கள்மீது ஏரிந்து விழுந்தார்கள் வீடியோக் கமராக்காரர்கள்.

மண்டபம் முழுவதும் ஆரவாம். அந்தச் சத்தத்தால் எரிச்சலுற்ற குழந்தை அழுது அடம்பிடிக்க. குழந்தையை முறைத்த அம்மாக்காரி விருந்தனரைப் பார்த்து அசு வழியச் சிரித்தாள்.

பாவம் குழந்தை புரிந்துகொள்ள முடியாத வயது.

சிற்றுண்டி வகைகள் பரிமாறப்பட்டன.

பிறந்த நாளுக்கு வந்திருந்த ஒரு சில்டோச் காரர்கள்கூட தமிழ்ப்பெண்களின் உடுப்புக்களையும் கழுத்துக்கொள்ளாத தங்க நாகைகளையும் பரிமாறப்பட்ட உணவு வகைகளையும் பார்த்து ஆச்சியியானார்கள்.

மண்டபத்தின் ஒரு புறத்தே விஸ்கி பியர் போத்தல்கள் பிறிம்பாக அடுக்கப் பட்டிருந்தன. அந்தப் பகுதிக்கு சிவராசனையும் யாரோ இழுத்துப் போனார்கள். இப்பொழுதில்லாம் சிவராசனுக்கு குடிவகைகளில் நாட்டமே இல்லை. குடிக்கப் போகிறோம் என்று நினைத்தாலே வயிற்றைப் பிரட்டுவதுபோன்ற உணர்வு ஏற்படுகின்றது. ஆனால் சிகரட்டைத்தான் விடமுடியவில்லை. ஒவ்வொரு முயற்சியின்போதும் சிகரட்டுக்களின் எண்ணிக்கைதான் அதிகரித்ததே தவிர முயற்சி பலிதமாகவில்லை.

பிறந்த நாள் விழாவில் குடிக்காவிட்டாலும் கோவிப்பார்கள். அப்படி ஒரு பண்பு நம்புவர்களுக்கு.

ழுனைக்குட்டி 'லேபல்' பொறித்த போத்தலோன்றைத் திருகி வார்த்துக் கோலானவைக் கலந்து நீட்டினார்கள்.

ஒரே மிடில் கவித்து வாய்க்குள் ஊற்றியதுதான் தாமதம் - வயிற்றைப் பிறான்திட்கொண்டு ஏதோ ஒன்று தொண்டைக்குழியால் வெளிவரப் போவது போன்ற உணர்வதாக்க, மலசலகூடத்தை நோக்கி ஒடினான் சிவராசன்.

வாந்தி அணையுடைத்த வெள்ளமாகியது. வாந்தியுடன் சிவப்புத் திரவமாகத் தொட்டியை நிறைத்தபோது... பக்கத்தில் வந்து எட்டிப்பார்த்த சோதி திகிலுடன் அவற்றான்.

"சிவா...என்னா.. என்னா.. உது... நத்தம்போகுது... கொஞ்சம் பொறு. அம்புவன்க்குப் போன் செய்துபோட்டுவாறன்..."

"வேண்டாம் சோதி. இது கம்ம குடாவிருக்கும்" என்று சிவராசன் தடுப்பதையும் பொருட்படுத்தாஸல் விரைந்தோடிச் சென்று அம்புவன்ஸை அழைத்தான் சோதி.

(தொடரும்)

செய்த மட்ஸ்.

வி. ஆர். வி.

தமிழ்மீறும் மூன்றாம்கட்ட ஈழப்போளில் மிக முக்கிய வெற்றிப் படியாக மூல்லைத்தீவு இராணுவமுகாம் தாக்குதல் அமைந்துள்ளது. தமிழர்களின் வீரம் மீண்டும் ஒருமுறை உலகை வலம்வந்த தாக்குதல் இது. சுமார் 1400 இராணுவத்தினர் இத்தாக்குதலினால் கொல்லப்பட்டதுடன் மொத்தம் 277 கோடி ரூபாவுக்கும் மேற்பட்ட ஆயுதங்களைத் தமிழ்மீறுதலைப்புலிகள் கைப்பற்றிச் சென்றனர். தரை, கடல், ஆகாய மார்க்கமாக வந்த சகல எதிர்ப்புகளையும் தமிழ்மீறுதலைப்புலிகள் முறியடித்தனர்.

□ முன்பு மூல்லைத்தீவை விட்டுச் சென்றிருந்த மக்கள் மீண்டும் மூல்லைத்தீவுக்குவந்து வழியையான வழிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். மூல்லைத்தீவு பேருந்து நிலையம் மீண்டும்இயக்க ஆரம்பித்துள்ளது. தமிழ்போக்குவரத்துச் சபை பேருந்து சேவைகளை நடாத்துகின்றது. பாண்டியன் அங்காடி அங்கு திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

□ மூல்லைத்தீவு தோல்வியையடுத்து சிறிலங்கா இராணுவம் ஆணையிறவி விருந்து புறப்பட்டு கிளிநோசுகிவரை செல்லும் முடிலில் பலத்த தாக்குதலுடன் முன்னேறியது. ஆனால் பரந்தனில் வைத்து தமிழ்மீறுதலைப்புலிகளின் எதிர்த்தாக்குதலைச் சமாளிக்கமுடியாமல் மீண்டும் ஆணையிறவுக்கீ திரும்பியதாக செய்திகள் தெரிவிகின்றன.

□ இதனால் கிளிநோசுகிலிருந்து சுமார் இரண்டுவெட்சம் மக்கள் இடம் பெயர்ந்து மாங்குளம் வவனியா பகுநிகளுக்குச் சென்றுள்ளனர். பலர் காடுகளிலும் மரங்களின்மூல்களிலும் தங்கவேண்டி ஏற்பட்டதாக அங்கிருந்துவரும்செய்திகள் தெரிவிக்கின்றனமக்கள் உணவுப் பொருட்கள் இன்றியும் நோய்களுக்கு மருந்துகளின்றியும் பெரிதும் அவற்பெறுவதாக அந்தச் செய்திகள் மேலும் தெரிவிக்கின்றன.

□ வெளிநாட்டு உதவிசூழனங்கள் அவற்பெறும்மக்களுக்கு உதவிசூச்ய தம்மிடம் மருந்துகளோ உணவுகளோ இல்லையென வெளிநாடுகளுக்கு அறிவித்துள்ளன. மருந்துகளின்றி நோய்களாலும் சிலர் இறக்கின்றனர். தொற்று நோய்கள்பறவுவதும் அதிகரித்துள்ளன.

□ இதேவேளையில் தெகிவனை புகையிரத நிலையத்திலும் மட்களப்பு மாமாங்கப் பிள்ளையர் கோயிலிலும் குண்டுகள் வெடித்தன தமிழ்மீறுதலைப்புலிகளே அவற்றைச் செய்ததாக சிறிலங்கா அரசு குற்றம்கூடங்களும் இதனைத்தமிழ்மீறுதலைப்புலிகள் மருத்துள்ளனர் தமிழ்மீறுதலைப்புலிகள் மீது வீண்புமியை அரசு கமத்தியுள்ளது என்றும் இந்தக் குண்டு வீச்கக்களுக்குப் பொறுப்பு அரசே என்றும் அவர்கள் மேலும் தெரிவித்துள்ளனர்.

- சிறிலங்கா இராணுவத்தின் காட்டுமிராண்டித்தனமான தாக்குதலுக்கு அஞ்சி மன்னார்.பேசனலை பகுதிகளிலிருந்து தமிழ் மக்கள் நமிழ்நாட்டுக்கு அகறிகளாக வந்துள்ளனர். கமார் 800க்கும் அதிகமான மக்கள் மீண்டிடப் படகுகளின் உதவியுடன் வந்ததாக தமிழ்நாட்டுக் கெய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.
- தமிழ்நாட்டில் பரவலானமுறையில் ஊர்வலங்கள் உண்ணா விரதங்கள் ஆகியவை தமிழ்நூல் மக்களுக்கு ஆதரவாக நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. சமுத்தமிழர்கள் கொடுமைப்படுத்தப்படுவதை தமிழகம் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாதென தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர் திரு மு.கருணாநிதி கூறியுள்ளார்.
- தமிழ்நாட்டின் பிரபலமான எழுத்தராஜ் திரு. மணியன் காலமானார். ஆனந்தவிகடன் வாராந்த சஞ்சிகையின் முன்னாள் ஆசிரியரும் இதயம்பேசுகிறது வாராந்தசஞ்சிகையின் ஆசிரியருமான இவர்வெளிநாட்டுப் யெணக்கட்டுரைகளின் மூலம் மிகப் பிரபலமானவர். தமிழ்நாட்டின் காலங்கள்முதல்வர் திரு எம்ஜி.ஆர் ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழ்நாடு கற்றுலாத் துறையில்முக்கிய பதவியில் இருந்தார்.
- சிறிலங்கா அரசு தமிழ் விடுதலைப் புலிகளைத் தடை கெய்தாலும் வண்டனிலுள்ள புலிகளின் சர்வதேசச் செயல்கம் மூப்பாமாட்டாதென பிரிட்டன் வெளிநாட்டு அமைச்சர் கொழும்பில் தெரிவித்துள்ளார்.
- பாலஸ்தீன தலைவர் யாசீர் அரபாத்துக்கும் இஸ்ரேலிய வலதுகாரியிரதமர் நெட்டன் யாகவுக்கும் இடையில் பலத்த கருத்து மோதல் ஏற்பட்டுள்ளது. சமாதான ஒப்புந்தத்திற்கு ஆடக்கு வந்துவிடுமோவென பல நாடுகள் அச்சம்கொண்டுள்ளன.
- சுவிற்சர்ஸ்லாந்து நாட்டிலுள்ள ஜூதாசபை அவுவலகத்தின்முன் தமிழர்கள் மாபெரும் ஆர்யாட் ஊர்வலமொன்றை நடாத்தினர். இதில் கமார் பத்தாரித்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் கலந்துகொண்டனர். தமிழுத்தையும் தமிழ் விடுதலைப்புலிகளையும் அங்கீகரிக்கக்கோரியும் முரளியை விடுதலை செய்யுமாறும் அவர்கள் அங்கு கோரிக்கை விடுத்தனர்.
- ஜேர்மனியில் சோலைக் கலைமாலை நிகழ்ச்சி ஸ்ரூட்காட். ஓபகெளசன். ரீலபெல்ட்.ஆகிய நகரங்களில் நடைபெற்றது. அதில் தளிர் இசைத்தாலாட்டு சுதந்திரக்கனல் நடனங்கள் ஆகிவற்றுமான் விசேட நிகழ்ச்சியாக விலங்கை டடைத்த விலங்கு இசைக்கோல் நடனம் இடம்பெற்றது. ஜேர்மனி விடுதலைப்புலிகளின் கலை பண்பாட்டுக் கழக ஜேர்மனிக் கிளை வழங்கிய இந்த இசைக்கோல் நடனம் மேற்படி கிளையின் துணைப்பொறுப்பாளர் திரு கண்ணனின் இசையமைப்பில் உருவானது. இதனைத் தயாரித்தவர் மேற்படி கிளையின் பொறுப்பாளர் திரு கா.சிவநாதன். கலை பண்பாட்டுக்கழக நடன ஆசிரியை திருமதி சாவித்திரி இமானுவேல் நடன அமைப்பை வழங்கினார். ஜேர்மனி கென்சோலை காங்தலூபன் அறிவுச்சோலைக் கிளை சோலைக் கலைமாலை நிகழ்ச்சியை வழங்கியது.

□ மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதாகக்கூறிப் பதவிக்கு வந்த சிறிலங்கா அரசாங்கம் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் மனித உரிமை மீறல்களில் கடுப்பட்டுள்ளதென சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை குற்றம் காட்டியுள்ளது.

□ சிறிலங்கா அரசுக்கு எதிராக எதிர்க்கட்சியான ஐதேக. கொழும்பில் மாபெரும் கூட்டம் ஒன்றை நடாத்தியது. இதில் கமார் ஒருவர்க்கும் போவரை கலந்து கொண்டார்கள்.

□ யுத்தத்திற்கான செலவுகள் அதிகரித்துள்ளதால் சிறிலங்கா அரசு அத்தியாவசிய பொருட்களின் விலைகளை உயர்த்தியுள்ளது. பான் ஒரு இறாத்தல் தற்போது 7ரூபா 50சதமாக விற்கப்படுகின்றது.

□ இந்தியாவின் முன்னாள் பிசுதமரும் அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவருமான திருப்பிவிதாரசிம்மாவ் உட்பு சிரேஷ்ட அரசியல் வாதிகளுக்கெதிராக ஜாஸ் குற்றச்சாட்டின்பேரில் வழக்கு தாக்கலாகியுள்ளது.

□ அமெரிக்காவின் இராணுவ அதிரடிப்படையான சிரிஸ் பெரிட் சிறிலங்கா இராணுவத்திற்குப் பயிற்சியளிப்பதாக அமெரிக்கப் பத்திரிகையாளர் ஒருவர் தெரிவித்தார். இதனையுத்து சிறிலங்காவின் உள்ளிவகாரங்களில் தாம்தலையிடவில்லை என்றும் இராணுவப்பயிற்சி யளிப்பது உண்மையென்றும் அமெரிக்கா ஒப்புக் கொண்டுள்ளது.

புலர்ஜி

தனது வேது அறங்கு நிறைவேலியாட்டி
வாசகர்களுக்கிடையே நடாத்தும்

சிறப்புப் போட்டிகள்!

விபரங்கள் அடுத்த இதழில்!

தொடர் கட்டுரை.

எங்களில் யார் முதலில் திருந்துவோம்?

- கு. ஜோர்ஜ்.

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

மாமியாராகும் தகுதியை அடையப்போகும் பெண்கள் தங்கள் மகன்களுக்கு வருகிற மணமகள்கள் எவ்வளவு கீதனம் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற விடயத்தில் மிகவும் அக்கறையாக இருப்பதை அனுபவ வாயிலாக அறிகிறோம். இவ்வளவு பணம், இவ்வளவு நகை, வீடு இப்படியானது, காணிகள் இப்படியானவை என.

இது ஒரு புறமிருக்க, திருமணம் பேசிவந்து முற்றாகிற கட்டங்களில், கீதனப்பேசுக அடிப்படை அப்போது மணமகனாகப் போகிற இளைஞருள் "அம்மா! கீதனம் வேண்டாம்மா, கீதனம்வாங்குவது தப்புஅம்மா, என்னுடைய வருவாய் நாலுதூந்து பின்னைகளுடனும்கூடச் சிறப்பாகவாழக் கானுமம்மா" அதையும்விட அந்தப் பெண்பின்னையின் குடும்பம் நிரம்பும் கூட்டமாமம்மா" என்று கூறத் தாய் கூறுகிறா -

"என்டும் தமிழ்! நீ கும்மா இரா... உனக்கெண்டா தெரியும்? என்ன தெரியுமென்டு நீ கதைக்கிறாய்? என்டு... நீ சின்னனிலை வருத்தக்காரனாய் இருந்தபோது டாக்குத்தறிட்டை உன்னைக் கொண்டுபோன கார்க்காசு இன்னும் நீ உழைக்கத் தரயில்லையா... உன்னைப் படிப்பிச்சு ஆளாக்கக் நாங்கள் எவ்வளவு கண்டப்பட்டோம்? எந்தனை பிரயோசனமான காணிகளை வித்தோம் இன்னைக்கு நீ ஒரு உயர்ந்த நிலையிலை டாக்குத்தரெண்ட பேரோடை இருக்கிறாயா... (இது இங்ஙனமிருக்க, டாக்டர், வக்கீல், என்ஜினியர் ஆகிய படித்த சற்று உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவர்களிடத்தில்தான் இதில் கிராக்கியும் தொகை அதிகரியும் உண்டெனவும் கொள்ளக்கூடும். அதே நேரம் இம்மூலதை தவிர்ந்த அரசினிதர், ஆசிரியர், வியாபாரிகள் இத்துடன் சேர்ந்த மற்றையோர் அத்தனைபேரும் கீதனவிடயத்தில் கிராக்கி காட்டாதவர்கள் எனக்கொள்ள இயலாது) என்டுதமிழி! கீதனம்வாங்கினால் தான்டா மதியுபுஅத்தோடை உன்றை தங்கச்சினையக் கரைசேர்க்க என்னடா வழி? நீ கும்மா இரா" என்று இவ சொல்லவும் பயணின் அப்பா, அநாவது இவ்வின் புருஷன் "இஞ்சாருப்பா! தமிழி சொல்லுறதும் சரிதான் எங்களுக்கெண்ணத்துக்குச் கீதனமும் காக்கணமும்? ஆண்டவனேயென்று எல்லாம் நிறைய இருக்கு. வேண்டாம்பா. எங்கடை பின்னைக்கும் மரியாதைக்குறைவு" என்று அவர்கூற, "நீங்கள் பேசாமலிருங்கோ,

உங்களுக்கென்ன தெரியுமென்டு கதைக்க வெளிக்கிட்டிங்கள்? நீங்கள் மஸியாலைதலையூற்றிக் கதைக்கிறியவோ? அப்பு என்னைக் கட்டின்றோம் நீங்கள் வாங்காமல் விட்டிருக்கலாம்தானே? அந்தநேரம் என்றை அப்பு ஆச்சியலை எவ்வளவு கண்டப்பட்டினம். உங்கடை புத்தியைக் கேட்டால் நானும் பிள்ளையரும் தெருவிலைதான் நிக்கவேணும். நீங்கள் வாயைப்பொத்துங்கோ!” என்றோடு அவரும் அடங்கிவிடுகிறார். மேற்படி காரணிகளால் அங்கு சீதனம் வங்கப்பட்ட திருமணம் நிறைவேற்கிறது.

அது ஒரு கற்பனை உதாரணம் எனக் கொள்ளுவோமே!

எனின், இந்திரமணத்தில் சீதனம் வாங்கவேண்டுமென்ற கொள்கையைத் திடகாத்திரமாகக் கடைப்பிடித்துக்கொண்டவர் யார்?

தான் ஒரு பெண்ணாகவிருந்தும் ஒரு பெண்ணின் வாழ்வு சீர் பெறுவதற்கு ஆதரவு நல்கவேண்டுமென்று சிறிதேனும் சிந்தியாமல் பணத்தைச் சொத்துக்களைக் கறப்படில்லேயே கண்ணாகவிருந்த இந்த மாமியாகிற மேற்படி பெண். சீதனாயில்ஸாமல் வருகிற மருங்களைகிறபெண்ணை எப்படி நாத்துவா? எத்தனை கொடுமைகள் புரிவா? அத்துடன் சீதனத்தில் இன்னொரு விணைதம் ஒரு பகுதி மணமகனுக்கு இன்னொரு கணரிசமான பகுதி மணமகனைக் கருவாக்கி உருவாக்கி ஆளாக்கிய பெற்றோருக்கு.

இப்து ஒரு புறமிருக்கத் தாய்தகப்பண் சொல்லை மீறி மகன் தன் விருப்பத்துக்குத் திருமணம்முடித்தால் கண்களைத் தெய்வங்களான பெற்றோரை அவமதித்தவன் நன்றி மறந்தவன் – பெற்றோரின் வெறுப்புக்கு ஆளானவன் என்ற பழக்கசொல்லும் அவனை வந்து சாரும். அதனால் அவனின் நிலை பரிதாபத்துக்கிடம்.

ஆயின், மாமியார் எனும் அந்தப் புனிதமான அந்தஸ்தைப் பெறவிருக்கும் பெண்கள், சீதன விடயத்தில் கண்ணியாக நடக்க முற்படன் இதில் திருத்தம் நிச்சயமாக ஏற்படும்.

மருங்கள் என்பவர் யார்? மருவிய மகன். அதாவது குடும்பத்தை மருவிய மகன். எனவே அவனையும் ஒரு வகையில் தனது மகளைக் கணித்து வருவாவெனில், மாமியார் மாமியாராக இல்லாமல் தாயாகவே மாறிவிடுவா.

எனவே சீதனப்பீய் எனும் கொடிய அரக்கனை ஓயிய்தற்குப் பெண்களின் பங்கு முக்கியம் எனவும், மாமியாராகும் பெண்கள்(மாமியா இல்லாதவிடத்து மாமன்மார்) ஒத்துழைப்பு நல்கினால் என்பத்தைந்து தொண்ணுறு வீதமாக இதில்திருத்தம் காணமுடியுமென்பது குன்றின் மேலுள்ள தீபத்துக்கொப்பாகும்.

ஓர் ஆனும் ஒருபெண்ணும் இணைந்து வாழும்போது அவர்கள் குடும்பம் என்ற ஓர் அன்புக் கூட்டுக்குள் அடங்குகிறார்கள். சில குடும்பத்தில் பிள்ளைகளும் சேர்கிறார்கள். இவர்களுடைய இந்தக் கூட்டு இணைப்பிற்கு ஒருவர் தலைவராகஇருக்கவேண்டியது இயற்றகையினியியும் நியாயமானதுமாகும். “என்சான் உடம்பிற்கு சிரசே பிரதானம்” என்பார்கள் எனவே. ஆன் குடும்பத்தில் தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்பது பொதுவாக யாராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதோன்று.

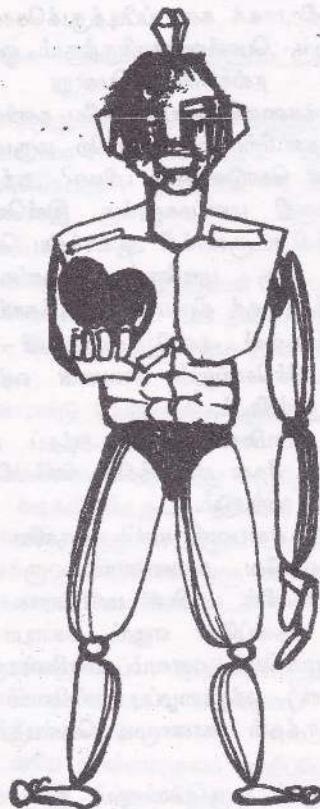
சுதாரணமாக ஆளையும் பெண்ணையும் சோடி சேர்த்துப்பார்க்கும்போது ஆன் பெண்ணையில் வயதுகூடியவனாக உயர்த்திலும் என் உடம்பியும் கூடச் சற்றுப் பெருத்த தோற்றமுடையவனாக இருக்கவேண்டுமென்பது நடைமுறையிலுள்ள ஒரு விடயமாகும்.

இராமாயணத்தில்கூட இராமன் தன் தமிழ் வகைமன்னுக்குக் கூறும் தோர்ச்சி கேப்க்கம்

இந்மீங்க சிங்கதைகள்.

வாழும் போந்த உலகில்
நல்ல வழியைக் கண்பதன்றி
போகம் போருனை நாடும்
ஏதும் அறியா இயந்திர மனிதர்களே!
தாவும் குருங்கு மாத்தைத்
தனியாய்ப் பிரித்தாலோன்றோ
தாம்கூர போலே மலரும்
தண்ணொளி வீசும் ஆஸ்மா
அகத்தினில் ஆயிரம் நினைவுகள்
இது அத்தைத் திளையின் ஆனந்தம்
புறந்தே நோன்றுவுடைல்லாம்
பொய்யாகும் நிர்மலம்
அஞ்ஞானப் பார்வை தங்கில்
அண்டம் பலவண்ணம்
உள் ஆஸ்மா அகத்தில்
உறவுகிள் கிடக்க
விஞ்ஞானப் போர்வைக்குன்
விண் வாதம் பேசல் வேண்டாம்
மெஞ்ஞானப் பேரொளியே
இவ் விரிந்த பிரபஞ்சம்
போராத் திராவீஸிமில்லை
பொய்யுலகை நம்புவோர்க்கு
போதும் எங்ற எண்ணம் இன்றி
போருனைச் சேர்ந்துக் குவிக்கின்றார்.
குதும் வாதும் பேரி
சோறும் போகும் மக்கள்
நாசும் பொழுதும் தியானம் செய்யின்
வாழும்போந்த உலகில்
நந்தி அடைவார் அங்கோ!

-2. ஹாஜங்காந்தன்.

கடவுள் எங்கேயோ வெரு தூாத்தில் இல்லை.
எம்மிலும் நாம் பார்க்கும் இடம் எல்லாம் தூணிலும் துரும்பிலும் நிறைந்து
இருக்கும் பாம் போருனே ஆகும்.
தங்கள் கட்புலணைக் கொண்டு அறிவுதுதான் உண்மையில் உண்டு. மற்றவை
இல்லையென்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள். தூலமானபோருள்கள் கட்புலனுக்குத்
தெரியும். குட்கமயானவை அப்படியல்ல. ஆனால் குட்கமயானவையே சக்தி
வாய்ந்தவை. குட்கமத்திலிருந்தே தூலமானவை உண்டாகின்றது. இது
விஞ்ஞானம் அறிந்த உண்மை. பிரபஞ்ச வரலாற்றைப் பார்த்தால் புரியும்.
இறைவனும் குட்கமயானவனே!

ஒரு பொருளை அறிய முன்று பிரமாணங்கள் உள்ளன.

காட்சிப் பிரமாணம் - காட்சியால் அறிவது. அனுமானப் பிரமாணம் - ஜகத்தால் அறிவது. ஆகமப் பிரமாணம் - சாஸ்திரங்கள் மூலம் அறிவது.

கடவுளை மறுப்பவர்கள் இதில் முதலாவதை மாத்திரம் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். மற்றவையை மறுப்பது மட்டவொகும்.

எமது கட்புலன்கள் வெறும் கருவிகளே. கட்புலன்கள் மனம் அறிவு ஆகிவற்றைக் கொண்டே ஒன்றை உணர முடியும். மனமும் அறிவும் கூட தனித்து இயங்கமுடியாது. அவை இன்னொன்றைச் சார்ந்தே உள்ளன. அதுவே ஆன்மா. மாப்பதும் கேட்பதுமான செயல்களின்போது கட்புலன்களான காது கண் போன்றவையும் அந்தக் கரணங்களாகிய மனம் அறிவும் இயங்குகின்றன.

ஆனால் என்றும் நிலையாக அறியாப் பொருளாக மாறாததாக ஆன்மா இருக்கின்றது. அதில் இச் செயல்பாடுகள் பதிவதாலேயே எம்மால் எதையும் உணர முடிகின்றது.

உதாரணமாக கமராவில் எல்லாப் பகுதிகளும் இயங்கும்போது இயங்காமல் நிலையாக திரை ஒன்று உண்டு. அதில்தான் விம்பம் விழும்.

ஒன்று நிலையாக இருக்கும்போதுதான் இன்னொன்றின் இயக்கத்தை அறிய முடியும்.

ஒரு மேசையின்மேல் ஒரு புந்தை நகர்த்துவதாக வைத்துக்கொள்வோம் மேசை அசையாது இருப்பதால் பந்தின் நகர்வை அறிய முடிகின்றது. மேசையும் நாமும் சேர்ந்து நகர்ந்தால் அந் நகர்தல் தெரியாது. அது போலவே இப் பிரசஞ்ச இயக்கத்திற்கெல்லாம் நிலையாக மாறாத பொருளாக இருந்து கொண்டு எல்லாவற்றையும் ஆட்டுவிய்பது ஆன்மாவே. அதுவே இறைச்சி. அதுவே இறைவன். தோன்றாமல் தோன்றும் வஸ்து.

மின்சாரத்தைப் பார்க்கமுடியாது. அதன் செயற்பாட்டைத்தான் உணர முடியும். அது போலவே இறை சக்கியும். நோய்களை ஏற்படுத்தும் பற்றியாக்களைப் பார்க்க முடிவதில்லை. அப்படியாயின் அவை இல்லை என்றாகுமா?

ஓனி அலைகளும் ஓனி அலைகளும் வளிமண்டலத்திலும் எங்கைச் சுற்றியும் எங்கும் உள்ளன. ஆனாலும் அதற்கான கருவியில்தான் அவற்றை அறிய முடிகின்றது. மனோ அலைகள் மூலம் கடிகாரத்தை நிறுத்துவதையும் கரண்டியை வளைப்பதையும் இன்று கண்கூடாகப்பார்த்து அதிசயித்திருக்கின்றார்கள்.

இதற்கு ஓர் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பு வந்தால்தான் நம்புவார்களா?

விஞ்ஞானிகள் முன்பிருந்தே உள்ளதைத்தான் இன்று கண்டுபிடிக்கிறார்கள்.

ஐசாக் நியூட்டன் புலியிர்ப்புவிசையைக் கண்டுபிடித்தார் என்றால் அவருக்கு முன் புலியிர்ப்பு விசை இருக்கவில்லையா?

ஓர் சிப்பி ஓர் சிலையை வடிக்கின்றான் என்றால்கூட அக்கல்லில் தேவையில்லாத பகுதிகளை நீக்கிவிடவும் சிலை உருவாகின்றது. முன்பு அக்கல்லினுள் இருந்த சிலையே சிற்பியின் மூலம் வெளியிப்பதாகும்.

சிலவருடங்களுக்கு முன்பு சோவியத்தில் வெடித்த அனு உலையின் பாதிப்பால் ஆயிர்க்கணக்கான மைல்தூரத்தில் உள்ளவர்களும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். ஜூரோப்பாவில் அவ்வருடம் உற்பத்தியான பழவகைகளைக்கூட கடலில் கொட்டி அழித்தார்கள். அனு உலையில் இருந்துவந்த கதிரியக்கத்தின் பாதிப்பு வாளிலையில் மாற்றத்தை உண்டு பண்ணியது. கதிரியக்கத்தைக் கண்ணால்

கண்டவர்கள் உண்டா?

எமது சமயக் கிரியைகளின்போது ஒமகுண்டலத்தில் இடப்படும் பச நெய் பச்சை அரிசி போன்றவை எனியுட்பயும்போது ஏற்படும் இரசாயன மாற்றம் வானிலையில் மாற்றத்தை உண்டாக்காதா? நல்ல பலசைத் தரமாட்டாதா? ஒளி ஒலியினால் உண்டாகும் அதிர்வை இன்று விள்ஞான உலகம் தாவரங்களின் உற்பத்திக்கும் மக்களின் நோய்க்கும் எவ்வகையில் பயன்படுத்துகின்றது என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே.

ஆனால் எமது ஒம் எனும் பிரஸவ மந்திரத்தை உச்சிக்கும்போது மட்டும் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடாதா? வெதந்திரத்தைச் சரியாக உச்சரித்தால் பாருவ மதையும் போழியும் பிழையெனில் பிரஸயமும் உண்டாகலாம்.

இரு குறிப்பிட்ட அதிர்வெண்ணிக்கையில் உள்ள ஒலியை ஒளியைத்தான் நாம் பார்க்க கேட்கமுடியும்.

மிகக்கடிய அதிர்வெண்ணிக்கையையும் மிகக் குறைந்ததையும் எம்மால் அறிய முடியாது. சில குறிப்பிட்ட மினிங்களுக்கு அவை கேட்கும்.

உதாரணமாக ஒருநாய் அமைதியாகப் படுத்திருக்கும்போது பார்த்திருப்பிர்கள். அது சிலவேளை தலையை நிபிர்த்தி காதுகளையும் நிட்டி ஏதோ கேட்பது போல் தோன்றும். ஆனால் அந்நேரம் எமக்கு ஒன்றும் கேட்பதில்லை. இது நாலாயிரம் அதிர்வெண்ணிக்கை உள்ள ஒலியைக் கேட்கும் திறன் நாய்களின் காதுகளுக்கு உள்ளதால் ஆகும். அது போலத்தான் ஒளி அதிர்வும். குறிப்பிட்ட ஒளி அதிர்வெண்ணிக்கையுள்ள ஒளியைத்தான் நாம் பார்க்க முடியும். நாம் பார்க்கமுடியவில்லையென்பதால் அது இல்லையென்று ஆசிரிடாது.

நல்லதும் கெட்டதும் நடப்பது தவிக்க முடியாதது.

அவை இரண்டும் எதிர்மறைகள். ஒரு நான்யத்தின் இரு பக்கங்கள். பகலும் இரவும் போன்றவை. பிறப்பும் மரணமும் போன்றவை.

இருன் இல்லையேல் ஒளி இருப்பதாலே தெரியாது.

புகைப்பாத்தில்கூட்டுவியாக வெள்ளைநிறத்தைக்கொண்டு உருவும் அமையாது. கறுப்பும் சேர்த்தே ஆகும்.

ஒவியம் வரையும்போது குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு ஒவியன் கறுப்பு வண்ணம் தீட்டாது ஒவியம் வரைய முடியுமா?

ஒவியில் படும் இடமும் நிழல்விழும் இடமும் சேர்ந்தே உருவும் அமைகின்றது. தீயவற்றையும் தாங்கி எதிர்நிக்கல் போடுவதே வாழ்க்கையாகும். எல்லம் நல்லதாக இருந்தால் அதை அனுபவிக்க முடியாது. கெட்டவை இல்லையேல் நல்லவை இருப்பதே தெரியாதுபோய்விடும். இது எதற்கும் பொருந்தும் பிரபஞ்ச தத்துவம் ஆகும்.

ஆனால் உலகின் எல்லா நடவடிக்கைக்கும் பிரதிபலன் உண்டு. நல்லவற்றிற்கு நல்ல பலனும் தீயவற்றிற்கு தீய பலனும் தலிரிக்க முடியாதது. விள்ஞானி நியுட்னின் விதிப்படி எல்லா தாக்கத்திற்கும் சமனானதும் எதிரானதும் ஆன தாக்கம் உண்டு. உதாரணமாக ஏழையழுத் கண்ணீர் கூரிய வாளுக்குச் சமம் என்பார்கள். பெண்கள் எப்போதும் உணர்ச்சிவசப்படுவது அதிகம். ஒரு பெண் உண்மையில் உருகிக் கண்ணீர் வடிக்கும்போது மனதிற்கும் உடலிற்கும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளதால் கொதிப்பட்டதீர்து.

இவ்வெய்ப்பத்தால் இந்தத்தில் ஒருபகுதி எரிக்கப்பட்டு இப்படி ஏற்பட இரசாயனத் தாக்கத்தால் உடலில் இருந்து வியர்வை வெளியாவதுபோல் சில இரசாயன வஸ்த்துக்கள் வெளியேறுகின்றன. இவை வானிலையில்

காற்றுமண்டலத்தில் குழலில் மாற்றத்தை உண்டாக்குகின்றன. கோவெய்யில் கொடும்மலை புயற்காற்றை வரவழைக்கின்றன. இப்படித்தான் கோபம்கொண்ட கண்ணகி அன்று மதுரையை எறித்தாளோ? விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டம் உள்ளவர் தாங்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்க்குக் கூறுகின்றேன்.

விஞ்ஞானம் எமது இந்து சமயத்தை நோக்கியே வந்து கொண்டிருக்கின்றது. விஞ்ஞானி ஜன்ஸன் அனுவைப் பிளந்துபார்த்து அதில் ஒன்றுமில்லை. உள்ளது கத்தியமீம் அதுவே அனு என்று கூறிவிட்டார்.

மூலக் கூறுகளின் விகிதாசர்க்கேர்க்கையாலேயே பொருள்கள் உண்டாகின்றது. அவை அழியும்போது மூலக்கூறுகள் பிரிந்து வேறுபொருள் உண்டாகின்றது. உதாரணமாக ஜதரசன் + ஓட்சிகள் = நீர்.

ஓர் மரக்கட்டை நம்முன் உள்ளதாக வைத்துக்கொள்வோம்.

அதை 10 வருடத்தின் பின் அல்லது 100 வருடத்தின் பின் பார்ப்போமானால் நிச்சயம் அப்பொருள் அதில் இருக்காது.

இறுக்கசிறுக கணத்துக்குக் கணம் அதன் மூலக்கூறுகள் பிரிந்து அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது நானாவது வருடத்தில் திடீரென நிகழ்ந்ததல்ல.

அப்படியே பிரபஞ்சத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களும் அழிகின்றன.

குரியீஸ்கூட ஒருநாள் அழிந்துவிடும். அதில் உள்ள ஜதரசன் (H_2) கீலியமாக (H_2) மாற்றப்படுவதற்கான் அது உயிர்வாழும்.

ஒரு குயவன் பானை ஒன்றை களிமண் நீர் வெப்பம் என்பவற்றைக்கொண்டு செய்கின்றான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். செய்து முடிந்தபின் அந்தப் பானை அவனுக்குச் சொந்தமானது. அந்தப் பானையை ஒரு வாடிக்கையானன் மணம்கொடுத்து வாங்கிவிட்டான் என்றால் அது இப்போ வாங்கியவனுக்குச் சொந்தம். இனி அது வீழ்த்து உடைந்துவிட்டது என்று வைத்துக் கொள்வோம். இப்பொழுது அந்தப் பானை யாருக்குச் சொந்தம்?

அதன் பகுதிகள் (பஞ்சபூதங்கள்) ஒவ்வொன்றும் பகுதிகளாகப் பிரிந்து நீர் நிருதனும் வெப்பம் வெப்பத்துடனும் சேர்ந்துவிடும். அல்லது வேறு மூலக் கூறுகளுடன் சேர்ந்து இன்னொரு பொருள் உருவாகும்.

இதுதான் பிரபஞ்சத்தில் நடப்பது.

எமது உடல் ஓர் ஆறு ஒடுவெதுபோல ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது.

உணவை உட்கொள்கின்றோம். கழிவை வெளியேற்றுகின்றோம். கணத்திற்குக் கணம் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றோம். குழந்தையாக இருந்த நாம் நாமல்ல. இளைஞராகியின் 50வயதினில் வேறு உருவம் எண்ணங்கள் சிந்தனைகள் மாறியவராக உள்ளோம். குழந்தையிலிருந்து திடீரென ஏற்பட்ட மாற்றமல்ல இது. கணத்திற்குக் கணம் நிகழும் மாற்றமாகும். ஆறு ஒடும்போது முதற்கணத்தில் கண்ட இடத்தில் இருந்த நீர் அடுத்தகணம் அதில்லை. இருந்தும் அதன் செயற்பாட்டைத்தான் ஆறு என்கின்றோம்.

எமது உடல்அல்ல நாங்கள். மனம் அல்ல. உயிருக்கு உயிராய் எம் மையத்தில் உருவமில்லைது இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆன்மாவே நாம். அதுவே இறைவன். உருவம் இல்லாத இறைவன் ஆன்மாக்களின் ஈடுற்றத்தின் பொருட்டு உருவம் எடுத்துக்கொள்வன். பக்கிலுமிபாட்டில் இறைவனுக்கு உருவம் அமைத்து வனங்குவது இந்துக்களின் வழமை. கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோவம் என்னும் ஒரு சாரார். இறைவனுக்கு உருவம் இல்லை என்கிறார்கள். ஒரு பக்கசாப்படைய மதநால்களும் கடவுளுக்கு உருவம் இல்லை. உருவ வழிபாடு வெறும் அஞ்ஞானம் என்று வெற்றறிவுடன் கூறுகின்றன.

ஆனால் இப்படிப் பேர்களிற் இதே நூல்கள் இறைவன் நெருப்புச் சுவாஸ்வயாக ஒருவர் முன் தோன்றினார் என்றும் புறா வடிவாக மற்றொருவரின் தல்லமீது இறங்கினார் என்றும்தமிழை மறந்து கூறுகின்றன.

உருவம்இல்லாத இறைவனை சாதாரணமக்கள் மனதில் பதித்துக்கொள்வதற்கு உருவம் அவசியம். இறைவன்மீது பேர்ஸ்புகொண்டு எல்லாவற்றையும் மறந்து அவ்வுருவத்தை இறைவனாகவே பாவனை செய்யும்போது பக்தர்கள் இறைவனுடன் இரண்டாக் கலந்து விடுவார்கள்.

கல்லைக் கண்டால் நானையக் காணோம்!

நானையக் கண்டால் கல்லைக் காணோம்!

என்பதன் பொருள் கல்லால் செய்த நானின் உருவத்தைக் குறிப்பது ஆகும். இதற்கு கொச்சையாக பொருள் கொள்ளல் ஆகாது. கல் என்று நினைத்தால் அங்கு கல்லைத்தான் காணமுடியும். நாய் மறைந்துவிடும். நாய் என்று நினைத்தால் நானையத்தான் காணமுடியும். கல் மறைந்துவிடும்.

இந்துக்கள் வடிவமைத்திருக்கும் கடவுள் உருவங்கள் எல்லாம் தத்துவ வடிவங்களே. உதாரணமாக சிவமிக்கத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அதற்குப் பல அர்த்தங்கள் உண்டுஅஞ்சுமாக ஆன் பென் சேர்க்கையால் உண்டாகும் படைப்பாற்றலை அது குறிக்கும் அதனிலும் மேலான ஒர் கருத்து உண்டு. அதாவது விங்கமாகிய மேற்பகுதியை 1 என்றும் வட்டமாக உள்ள கீழ்ப்பகுதியை 0 என்றும் எடுத்துக் கொண்டால் 1/0 ஒன்றைப் பூச்சியதால் வகுத்தால் சுவ முடிவின்றி தொடர்ந்துகொண்டே போகும். அது ஒரு முடிவிலியாகும்.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா இறைவனும் ஒரு முடிவிலியே.

நாம் பார்ப்பதெல்லாம் உண்மை அல்ல. மானையே. நாம் ஒரு பொருளைப் பார்க்கும்போது பார்த்த காட்சி எமது மனத்திற்கு அறிவிற்கு வருவதற்குள் அப் பொருளில் மாற்றம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. நாம் காண்பது உண்மையல்ல. அப்பொருளை முழுமையாக அறிவதானின் ஆன்மாவால்தான் முடியும். ஏனெனில் மற்றவை இன்னொன்றைச் சார்ந்து இயங்குபவை.

உதாரணமாக மனம் A என்றால் பொருளை B என்று வைத்துக் கொள்வோம். மனமுழு பொருளும் சேர்ந்து கூட்டுப்பொருளான AB யைத்தான் நாம் பார்க்கின்றோம். உண்மையான பொருளை அல்ல.

2000 ஒளியாண்டு தூரத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்கள் (ஒர் ஒளியாண்டு என்பது $180000 \times 365 \times 24 \times 60 \times 60$) வீழ்வதை நாம் பார்ப்போம். ஆனால் அது 2000 வருடங்களுக்கு முன்பு நிகழ்ந்த காட்சி ஆகும்.அது நம்மை வந்தடைய அந்தனை காலங்கள் சென்றது. நாம் தற்போது பார்த்தது உண்மையல்ல. பொருள்கள் அழிவதுபோலத்தான் காலமும் இடமும் அழியாதவை என்றே விஞ்ஞானிகள்கூட எண்ணியிருந்தார்கள். ஆனால் விஞ்ஞானிகளின் வெந்தனான ஜன்மமைன் அண்மையில் பொருள்கள் அழிவதுபோலவே ஒரு கட்டத்தில் காலமும் இடமும் அழிந்துவிடும் என்று திட்டவட்டமாக நிருபித்து விட்டார். இறைவன் சந்தியில் காலமும் இடமும் இல்லை. இதை பலமுறை விவேகானந்தரும் கூறியுள்ளார்.

(அடுத்த இதழில் - அர்த்த நாரிஸ்வரர்)

படித்துவில் விடாத்தடி.

ஆனாலும்.....

- மக்கள் எவ்வாறும் புத்தி கெட்டவர்களாகவும் சுயநவமிகளாகவும்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அவர்களை நோத்துத்தான் ஆகவேண்டும்.
- நீங்கள் யாருக்காலது நவ்வது செய்தால்ஏதோ ஒரு உள் நோக்கத்தோடுதான் செய்கிறீர்கள் என்பார்கள்.இருந்தாலும் பிறருக்கு நன்றை செய்யத் தயங்காதிர்கள்.
- நீங்கள் கொற்றி பெற்றால் திடீரென்று போல் நண்பர்களும் உண்கூயான ஏற்றிகளும் நோன்றுவார்கள்.ஆனாலும் உங்களுக்கு விவர்ரிகள் கட்டுப்பயம் தெடுவது.
- நீர்கூயும் வெளிப்படையாகப்பெற்றும் உங்களை விவருக்கச் செய்யும்.ஆனாலும் நீரத்தொகையும் வெளிப்படையாகவும் தான் இருந்தாகவேண்டும்.
- இன்று நீங்கள் செய்கிற நன்கூயகள் நானையே மறங்கப்படும். ஆனாலும் நன்றை செய்வதற்கிருந்து ஸ்வாமிகாதிர்கள்.
- பெரிய ரிட்டங்களைச் சீந்தித்து செயல்படுத்தும் பெரியவர்கள். சின்னப்புத்தியுள்ள சின்னமனிதர்களால் வீழ்த்தப் படுவதன்டு.ஆனாலும் பெரிய சீந்தனைகளைக் கைவிடாதிர்கள்.
- நீங்கள் உருவாக்கும் நவ்வ ரிட்டங்களும் குட்டங்களும் ஒடை நாளில் உடைக்கப்பாரம்.இருந்தாலும் உருவாக்குவதற்கு நிறுத்தாதிர்கள்.

(நன்றி – பாக்யா)

எங்கள்

வெந்தவிர்கள்.

மொழிகளிலே முத்தமொழி
எங்கள் தமிழ்.

முக்களியும் சர்க்கரையும் சேந்ததுபோல்
இனிய தமிழ்.

அம்மாவின் வாழில்வரும்
அன்புத் தமிழ்.
அப்பாவின் வார்த்தையிலே
அறிவுத் தமிழ்.

மழலை எங்கள் பேச்சினிலே
இன்பத் தமிழ்.
மங்கையரின்பேச்சினிலே
மயக்கும் தமிழ்.

ஓளவைப்பாட்டி சொல்லிவைத்த
ஆத்திகுடி – அதை
அகமகிழ்ந்து கற்கவேண்டும்
நாமும் கூடி.

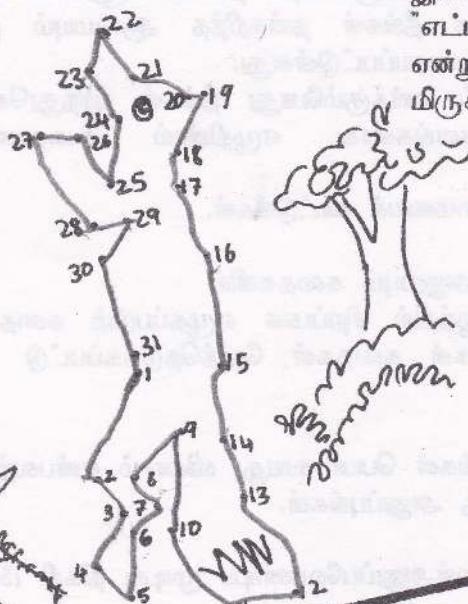
பாரதியர் பாடி வைத்த
பாடல் கோடி – அதைப்
பணிவுடனே படிக்கவேண்டும்
நானும் தேடி.

— வகாற்றறையர் வாசன்.

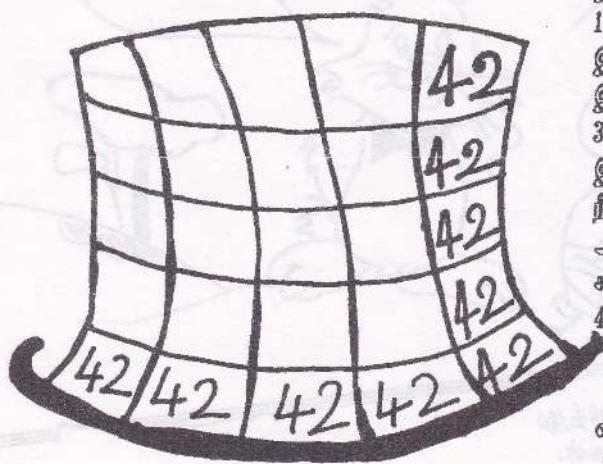
கண்டுபிடியுங்கள்

1 முதல் 31 வரை இலக்கங்களை
இணைத்துப் பாருங்கள்.
"எட்டாத பழம் புனிக்கும்"
என்று சொன்ன ஒரு
மிருகம் தெரியும்.

கணக்குப் புதிர்.

இங்கே வெற்றிடமாக
16 கட்டங்கள்
இருக்கின்றன.
இந்தக் கட்டங்களுக்குள்
3முதல் 18 வரையிலான
இலக்கங்களை
நீங்கள் இடவேண்டும்.
ஆனால்
சூட்டுத்தொகைமட்டும்
42 வரவேண்டும்.

விடைகள் –
அடுத்த திதழில்!

அன்புத்தம்பி தங்கைகளே!

இந்த இதழிலிருந்து உங்களுக்கென புதிய போட்டி

ஓன்றை அறிமுகப்படுத்துகின்றோம்.

போட்டி மிகவும் கல்பமானது.

உங்களுக்கு மிகவும் தெரிந்த ஒருக்கதை பாங்களாக வரையப்படும்.

அந்தக் கதையைக் காட்சிகளுக்கேற்ப நீங்கள் எழுதவேண்டும்.

உதாரணமாக இங்கே நீங்கள் நன்கறிந்த ஆமையும் முயலும் கதை காட்சிகளாக வரையப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் காட்சிகளைப் பார்க்கும்போது நீங்கள் புரிந்துகொள்ளும் சம்பவங்களை வசனங்களாக எழுதினால் கதையாகிவிடும் அல்லவா?

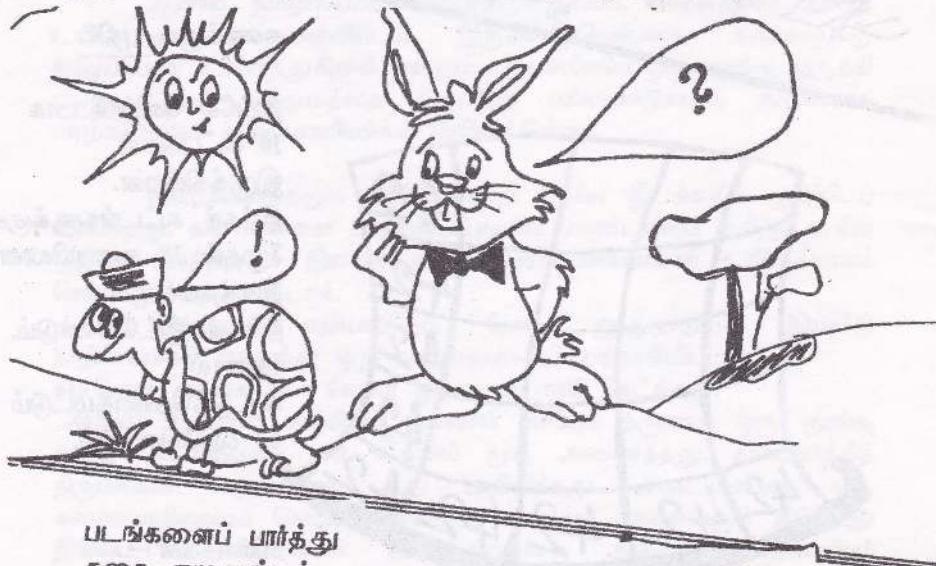
எங்கே உங்கள் திறமையைக் காட்டுங்கள்.

எங்களுக்கு நீங்கள் அனுப்பும் கதைகளில்

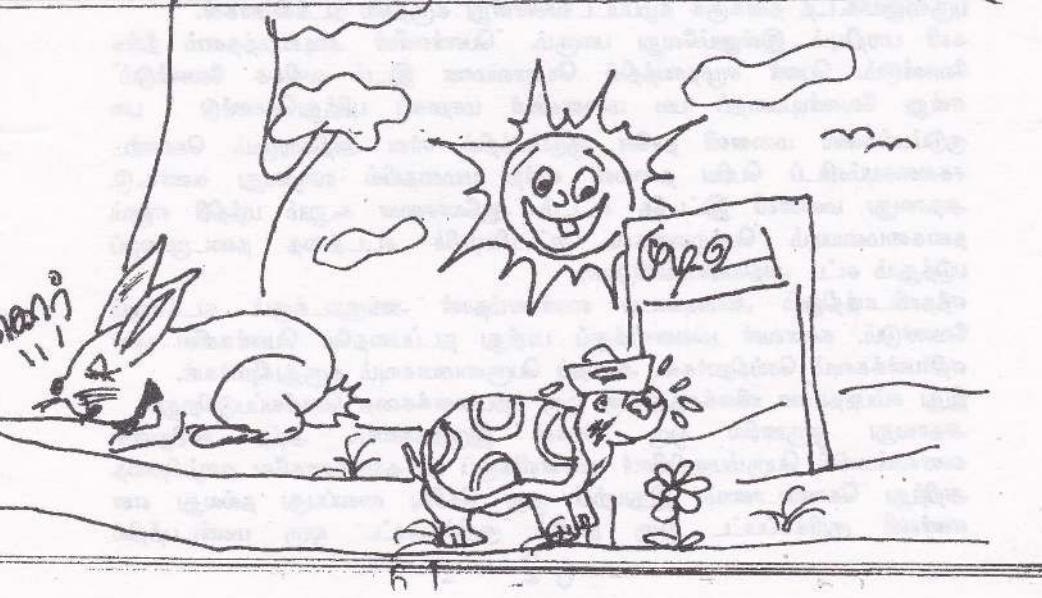
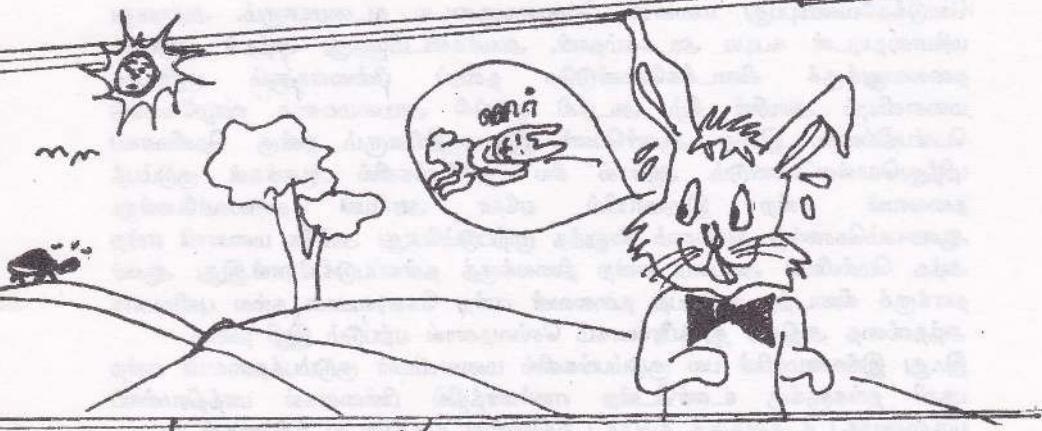
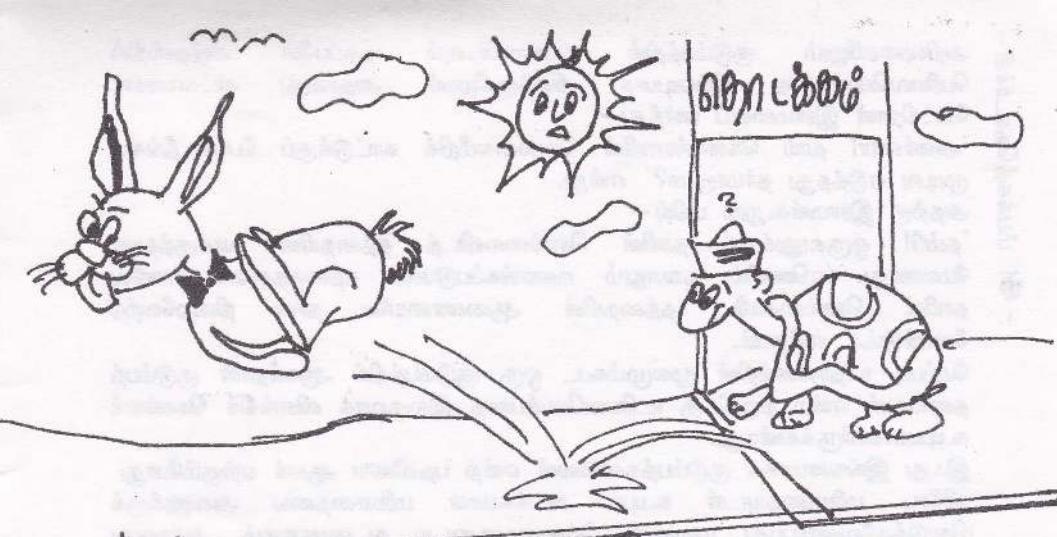
அழகான உறுப்பெழுத்தில் சிறப்பாக எழுதப்படும் கதை என்ற அடிப்படையில் உங்கள் கதைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

கதையை எழுதி உங்கள் பெயர் வயது விலாசம் என்பவற்றையும் குறிப்பிட்டு பூவாக்கு அனுப்புங்கள்.

இந்தக்கதையை நீங்கள் அனுப்பவேண்டிய முடிவு திகதி 15.10.1996

பாங்களைப் பார்த்து
கதை எழுதுங்கள்.

அறிவுரையிலும் குடும்பத்தில் தானையிடவும் தகப்பனே அந்தஸ்தில் பெரியவனென்பதை இப்படியாக விளக்குகிறான். அதாவது வட்கமணன் கேட்கிறான் இராமனைப் பார்த்து -

“அன்னா! தாய் கெளசல்யாவின் சொல்லையிரிக் காட்டுக்குப் போக நீங்கள் முடிவு எடுத்து தர்மாகுமா?” என்று.

அதற்கு இராமன்க்கும் பதில் -

“தம்பி! ஒருவனுக்குத் தாயின் சொல்லையிடத் தந்தையின் வாக்குத்தான் மேலானது. ஏனெனில் தாயாலும் வணங்கப்படுவார் தந்தைதானே... எனவே தாயின் சொல்லையிட தந்தையின் ஆணையையே நான் நிறைவேற்ற வேண்டும்!” என்றான்.

ஹெற்படி உதாரணத்தின் மூலமும்கூட ஒரு குடும்பத்தில் ஆன்தான் குடும்பத் தலைவன் என்ற தகுதிக்கு உரியவனென்பதை இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாகவிருக்கின்றது.

இடது இங்ஙனமாகக் குடும்பத்தலைவன் என்ற பதவியை ஆன் ஏற்கும்போது விசேட மரியாதையுடன் கூடிய அடக்கமான மரியாதையை அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டியது மனைவி பின்னைகளுடைய கடமையாகும். அதாவது மரியாதையுடன் கூடிய அடக்கம்தான். அவர்களிடமிருந்து அந்தக் குடும்பத் தலைவனுக்குக் கிடைக்கவேண்டுமெய் தவிரப் பின்னைகளும் குறிப்பாக மனைவியும் அவரின் கீழ் அடங்கி ஒடுங்கி அடிமைகளாக வாழவேண்டுமென்பதில்லை. இதை ஆன்பேண் இருபகுதியினரும் நன்கு தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆனால் சில குடும்பங்களில் ஆன்கள் குடும்பத் தலைவன் என்ற இறுபாபில் ஏதோ அரசியல் தலைவர்போன்று, ஆணவம்கொண்டு அதிகாரம் செலுத்த முற்படும்போது அங்கே மனைவி என்ற அந்த மெல்லியல் அடிமை என்ற நிலைக்குத் தன்னப்படுகின்றான்.இது ஆன் தனக்குக் கிடைத்த குடும்பத் தலைவன் என்ற கொரவமான நல்ல புனிதமான அந்தஸ்தை அதிகார துஞ்சியோகம் செய்வதனால் ஏற்படும் இழி நிலை.

இடது இங்ஙனமாரியின் பல குடும்பங்களில் மனைவியார் குடும்பத்தலைவன் என்ற பதவி தங்களுக்கு உண்டென்ற எண்ணைத்தில் பின்னைகள் மாத்திரமல்லப் புருஷனும்கூடத் தனக்குக் கீழ்ப்படவனைந்று கருதியே நடக்கிறார்கள்.

கவி பாரதியும் இன்னும்வேறு பலரும் “பெண்ணின் அடிமைத்தனம் நீங்க வேண்டும். பெண் சமுதாயத்தில் கொரவமான இடம் வகிக்க வேண்டும்” என்று வேண்டியதைப் பல மனைவியர் மாறாகப் புரிந்துகொண்டு பல குடும்பங்களில் மனைவி தானே குடும்பத்தில் சரிவ அதிகாரமும் கொண்ட கலைஞர்யும்விடப் பெரிய தலைவி என்ற மமதையில் வாழ்வது கண்கூடு. அதாவது மனைவி இட்டதே சட்டம். ஆலோசனை கூறும் மந்திரி எனும் தகைமையையும் பெற்றுவந்தவ. சட்டமியற்றிச் சட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்தும் சட்ட அதிகாரியாகிடுவா.

எந்தவிடயத்திலும் அவவுடைய எண்ணம்தான் அங்குநடக்கும். நடக்கவும் வேண்டும். கணவன் மனைவிக்குப் பயந்து நடப்பதையே பெண்களில் பஸர் எதிர்பார்க்கவும் செய்கிறார்கள். அதைப் பெருமையாகவும் கருதுகிறார்கள்.

இது சம்பந்தமான விளக்கத்துக்கு ஒரு கற்பனைக்கதை சொல்லப்படுகிறது. அதாவது ஒருங்களில் ஒரு அரசன் இருந்தானாம். அந்த ஊரிலுள்ள கணவன்மாரில் பெரும்பகுதியினர் மனைவிக்குப் பயந்தவர்களாகவே வாழ்கிறதை அறிந்து கொண்டானாம். இதுபற்றி ஒரு தெரிவு வைப்பது நல்லது என எண்ணி குறிக்கப்பட ஒரு நாளில் குறிக்கப்பட ஒரு மன்றபத்தில்

திருமணம் முடித்த சகல ஆண்களையும் கூடும்பாடி அறிவித்தானாம்.
அப்படியே அன்றைய நினம் ஜரிலுள்ள சகல கணவன்மாரும் மண்டபத்தில்
கூடினார்களாம்.

அவர்கட்டு இப்படியாகச் சொல்லப்பட்டதாம்.

அதாவது “மனைவிக்குப் பயந்து வாழும்கணவன்மார் சகலரும் தங்கள் வலது
கையை உயர்த்தவேண்டும்!” என்று.

அதன்பிரகாரம் மண்டபத்திலிருந்த கணவன்மார் சகலரும் தங்கள் வலது
கையை உயர்த்தினார்களாம் ஒரேயாருவரைத் தவிர.

அந்த ஒருவரைக்கண்ட அரசருக்கு அனவுக்கதிகமான ஆனந்தம்
ஏற்பட்டதாம். எனது அரசாசிலில் ஒரு நெறியசாலியாவது இருக்கிறானே!

என்ற மகிழ்வில் அரசர் அவரை அருகமைத்துக் கேட்டாராம்.
“இந்தனை ஆண்களும் தாங்கள் மனைவிக்குப் பயந்தவர்கள் என்று கையை
உயர்த்தியிருது நீங்கள்மட்டும் உயர்த்தவில்லையே! உங்களுக்கு இந்த
தையியம் ப்படி வந்தது? அதன் இரகசியம் என்ன? எங்களுக்குச் சொல்லித்
தந்தால் மற்றவர்களும் அதைப் பின்பற்ற வசதியாக இருக்குமே! எனவே அந்த
இரகசியத்தைச் சொல்லுங்கள்” என்றாராம் அரசர்.

அதற்கு அவர் “என்றை அவ்வைக்கொள்ளல் நான் எப்படிக் கையை
உயர்த்தலாம்.” என்றாராம்.

இதுபோன்ற கதைகளையெல்லாம் பெண்களே பெருமையாகப்
பேசிக்கொள்கிறார்களே தவிர. இதிலிருந்து தாம் திருந்திக்கொள்ள வேண்டும்
என்று உணர்வதாகக் கொள்ள முடியவில்லை.

(அடுத்த இதழில்)

இந்துமகேஷ் எழுதும்

சிலர்க்குச் சிலது.

தூநல்வீரம்
பூவரச வெது ஆண்டு நிறைவு மலர்ல்!

தமிழ் அருவி நடாத்திய ஜோப்பிய தீவிலான
வாணம்பாடி - 96

இசைப்போட்டி ஆயிரக்கணக்கான இரசிகர்கள் மத்தியில் 31.08.1996 சனிக்கிழமை
என்ற மாநகரில் நடைபெற்றது. இரசிகர்களே நடுவர்களாகக் கலந்து கொண்ட
இப்போட்டியில் பின் வருவோர் பரிசுகளைத் தட்டிக்கொண்டனர்.

சிறந்த பாடகர்

1. திரு.அன்றன் டேவிட் (யாழிலை, நோவே)
2. செல்வன் எமிலியானுஸ் (யங்ஸ்ரார்)
3. செல்வன் குதன் (கப்பர் பிரின்ஸ்)

சிறந்த பாடகி

1. செல்வி வணஜா கிறேகர் (யங்ஸ்ரார்)
2. செல்வி தருண்யா தம்பிப்பிள்ளை (சுறூானா)
3. திருமதி சாந்தி தயாபரன் (கப்பர் பிரின்ஸ்)

சிறந்த இசைக்குழு

1. கப்பர் பிரின்ஸ்.
2. யாழிலை
3. யங்ஸ்ரார்.

சிறந்த குழந்தைப்படாகர்கள் -

செல்வன் அசோக் குலதாசன் (முத்துக்கள் மூன்று)

செல்வி பிரில்லை ராஜா (கப்பர் பிரின்ஸ்)

கயமாக இசையமைத்துப் பாடிய பால்கனுக்கான பரிசுகள்

சிறந்த இசைக்குழு யூலான்ட் (டென்மார்க்)

சிறந்த பாடகர்கள் செல்வன் உதயன் (யங்ஸ்ரார்)திரு பாக்கியாஜ் (யூலான்ட்)

செல்வன் அசோக் குலதாசன் (முத்துக்கள் மூன்று)

சிறந்த வாத்தியக் கலைஞர்கள்

கீபோர்ட் - செல்வன் பிரின்ஸ்சன் ராஜா (கப்பர் பிரின்ஸ்)

கிற்றார் - திரு கணேஸ் (யாழிலை)

தவேலா - திரு ராஜா (கப்பர் பிரின்ஸ்)

ரமி - செல்வன் விசிடானியல்.

பாட் - செல்வன் மதன் (யங்ஸ்ரார்)

பிறேமன் நகரிலிருந்து இசைப்போட்டியில் கலந்துகொண்ட
முத்துக்கள் மூன்று இசைக்குழுவின் சின்னங்கிறு கலைஞர்கள் மூவரும்
பெரும்பெரும் கலைஞர்களுடன் போட்டியிடப்போதும் சிறந்த குழந்தைப்
பாடகருக்கான பரிசையும், கயமாக இசையமைக்கப்பட பாலுக்கான
மூன்றாவது பரிசையும், கீபோர்ட் வாத்தியத்திற்கான சிறப்புப் பரிசையும்
(ஆனந்த குலதாசன்) பெற்றுக்கொண்டனர்.

மிகவும் இனம் வயதினரான இந்தக்கலைச்செல்வங்களின் முயற்சியைப் பின்பற்றி
தீவிரம் பல இனங் கலைஞர்கள் உருவாவதற்குப் பெற்றோர்கள் ஊக்கமளிக்க
வேண்டும் என்று தமிழருவிலுசிரியர் திருநமினை விஜயன் கேட்டுக்கொண்டார்.

மாத்திரிகளா?

கவிஞர் எழிலனின்
புதியதல்ல... புதுமையுமல்ல!
கவிதை நால்.

மனிதன் சிந்தனையாலே நகர்ந்துவிகரண்டிருப்பாவன்.
அற்றவின் மூலமே சிந்தனை. சிந்திப்பவனே சிறந்தவன்.
சிந்தனையிலே புத்தாக்கம் மறவவேண்டும்.
புதுக் கருத்துப் பிறக்க வேண்டும்.
சிந்தனைக்குப் பின் சில மற்றங்கள் வேண்டும்.
புதுமையைத் தேடிப் புறப்பட்டுள்ள நன்பார் எழிலன் அவர்கள்,
இலக்கியத்தையே களமாகக் கொண்டு குழக்கயப் பேரேட்டில்
குறிப்பெழுத வந்துள்ளார்.
இந்நாலில் ஒவ்வொரு பாடலம் உதோ ஓர் உனர்வினை-
உனர்ச்சியை-அடிக்கத்தை-இக்கக்த்தை ஏந்தி வருகின்றது.
நிலம்தரண்டி நிர்காண்டி உனர்வுமட்டும் தான்டரமல்
நிலையாகத்திற்பதற்கு எழிலனார் ஓர் முன்னுரையாகத் திகழ்கின்றதர்.
மொழி, இனம், சமயம், உனரவு, உள்ளம் எல்லாமே மற்றும்
கொண்டுள்ள வாழ்வியல் கூழவில் தானும் தன் உள்ளாழும்
மறநமல் நிலைத்திருப்பதைக்கண்டு உள்ளம் பூரிப்படைகின்றது.
இந்நால் தமிழனின் உனர்வுக்குரிய ஓர் வரலாற்று கவடியாகும்.
இது காக்க வேண்டிய பெட்டகம்.

பிரதியின் விலை 12.00 டொச்ச மார்க்குகள் (தபாற் செலவுடன்)

தொடர்புகளுக்கு -
Ezhilan,
Von-Ketteler-Str.8,
49497 Mettingen,
Germany.

புவரசு

இனிய தமிழ் ஏடு

அடுத்த இதழுடன் -

தனது வெது ஆண்டு கலை, இலக்கியப்
பணியை நிறைவு செய்து

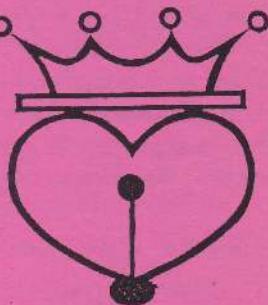
1997 கைத்திங்களில்
7வது ஆண்டுக்கான கலை, இலக்கியப்
பணியில் கால்பதிக்கிறது.

புதிய ஆண்டுவிழுந்து

புதிய வழவில்

புதிய அம்சங்களுடன்

புதிய மெருகோரு

உங்களை நாடு வரப்போகிறது -
டி வரசு.

இனிய தமிழ் ஏடு

படைப்பவர் ஆக்கம் தருக!
படிப்பவர் ஊக்கம் தருக!